

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2568

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หมวดที่ 1 ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
1. รหัสและชื่อหลักสูตร	1
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
3. ลักษณะของหลักสูตร	1
4. การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา	1
5. สถานภาพความพร้อมของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร และความพร้อมในการรับรองมาตรฐานอุดมศึกษา	1
หมวดที่ 2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้	3
1. ปรัชญา	3
2. ความสำคัญ	3
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Program Education Objectives, PEOs)	4
4. ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)	5
5. ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)	5
6. การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)	7
7. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	10
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและหน่วยกิต	12
1. ระบบการจัดการศึกษา	12
2. จำนวนหน่วยกิตและโครงสร้างหลักสูตร	12
3. รายวิชาในหมวดต่าง ๆ	13
4. คำอธิบายรายวิชา	15
5. การจัดแผนการศึกษา	21
6. แผนที่แสดงการกระจายความสอดคล้องของผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร สู่รายวิชา (Curriculum Mapping)	23
7. ประสบการณ์ภาคสนาม/สหกิจศึกษา	25
8. การทำวิจัย	25
หมวดที่ 4 การจัดกระบวนการเรียนรู้	27
1. การจัดกระบวนการเรียนรู้	27
2. กลยุทธ์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า	33
3. กลยุทธ์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาออกกลางคัน	37
หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร	41
1. การบริหารและพัฒนาอาจารย์	41
2. ความพร้อมด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	48
3. ความร่วมมือกับสถาบัน/หน่วยงานอื่น	50
4. งบประมาณตามแผน	51

สารบัญ

เรื่อง	หน้า	
หมวดที่ 6 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา การรับเข้าศึกษา แผนรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา	52	
1. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา	52	
2. การรับเข้าศึกษา	52	
3. แผนรับนักศึกษาในระยะ 5 ปี และผู้สำเร็จการศึกษา	52	
หมวดที่ 7 การประเมินผลการศึกษาและการสำเร็จการศึกษา	53	
1. การวัดและประเมินผลการศึกษา	53	
2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา	53	
3. การเทียบโอนหน่วยกิต	54	
4. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	54	
หมวดที่ 8 ระบบและกลไกการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการบริหารคุณภาพ	56	
1. การวางแผนคุณภาพ	56	
2. การควบคุมคุณภาพ	56	
3. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร	56	
4. การบริหารความเสี่ยงและการจัดการข้อร้องเรียนในการดำเนินงาน	57	
5. การเผยแพร่ข้อมูลของหลักสูตรแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	61	
6. แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร	61	
7. ระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตร	62	
หมวดที่ 9 การประกันคุณภาพหลักสูตร	64	
1. ระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร	64	
ภาคผนวก		
ภาคผนวก ก	ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566	66
ภาคผนวก ข	ประวัติและผลงานอาจารย์	91
ภาคผนวก ค	คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ (หลักสูตรใหม่)	102
ภาคผนวก ง	คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ (หลักสูตรใหม่)	104
ภาคผนวก จ	หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ที่มีเปิดสอนในปัจจุบัน	106
ภาคผนวก ฉ	ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) กับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	109

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
ภาคผนวก ช	ความเชื่อมโยงของวัตถุประสงค์หลักสูตรกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร	126
ภาคผนวก ฉ	รายงานสรุปผลการวิพากษ์และประเมินหลักสูตร	128

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2568

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 คณะ/วิทยาลัย : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หมวดที่ 1 ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร :

ภาษาไทย : หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

ภาษาอังกฤษ : Master of Public Administration Program in Public Policy

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย) : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ)

ชื่อย่อ (ไทย) : รป.ม. (นโยบายสาธารณะ)

ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Master of Public Administration (Public Policy)

ชื่อย่อ (อังกฤษ) : M.P.A. (Public Policy)

3. วิชาเอกและวิชาโท : ไม่มี

4. การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาสาขาวิชาเดียว ได้แก่ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

5. สถานภาพความพร้อมของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรและความพร้อมในการรับรองมาตรฐานอุดมศึกษา

5.1 สถานภาพของหลักสูตร

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2568

5.2 การพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

1) คณะกรรมการประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เห็นชอบหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 4/2568 เมื่อวันที่ 25 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2568

2) คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา เห็นชอบหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 8/2568 เมื่อวันที่ 14 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2568

3) สภาวิชาการ เห็นชอบหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 12/2568 เมื่อวันที่ 8 เดือน กันยายน พ.ศ. 2568

4) คณะกรรมการนโยบายด้านการจัดการศึกษาประจำสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 24/2568 เมื่อวันที่ 28 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2568

5) สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 12/2568 เมื่อวันที่ 23 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2568

5.3 เปิดสอน ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568

5.4 ความพร้อมในการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา

การรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา ภายในปีการศึกษา 2569

หมวดที่ 2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้

1. ปรัชญา

ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถบูรณาการความรู้และทักษะด้านนโยบายสาธารณะในการบริหารจัดการกิจการสาธารณะ โดยยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล เพื่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมอย่างยั่งยืน

2. ความสำคัญ

กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยสู่ประเทศไทย 4.0 ที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความยั่งยืน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวรับมือกับความท้าทายสำคัญจากกระแสโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย หลักนิติธรรม, หลักคุณธรรม, หลักความโปร่งใส, หลักการมีส่วนร่วม, หลักความรับผิดชอบ, และหลักความคุ้มค่า ซึ่งในบริบทของการพัฒนาดังกล่าว การกำหนดนโยบายสาธารณะจึงจำเป็นต้องใช้กรอบแนวทางที่เป็นระบบและสอดคล้องกับหลักการบริหารเพื่อส่งมอบคุณค่าบริการสาธารณะ (Public Value Management) ที่เน้นการสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อชุมชนและสังคม กระบวนการสร้างนโยบายต้องเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างเป็นระบบ การออกแบบทางเลือกนโยบายที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม การประเมินผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การดำเนินนโยบายด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการติดตามประเมินผลเพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง แนวทางนี้เน้นให้ผู้กำหนดนโยบายคิดในแง่ของ “คุณค่าสาธารณะ” ที่สร้างประโยชน์ให้กับสังคมโดยรวม ไม่ใช่เพียงการตอบสนองความต้องการของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อีกทั้งต้องคำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายระดับชาติกับการปฏิบัติระดับท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการบูรณาการที่มีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน

การศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567 ในการสำรวจความคิดเห็นและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับตัวแทนจากกลุ่มต่าง ๆ พบว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมายต้องการหลักสูตรที่บูรณาการทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นทักษะที่ใช้ได้จริงในงานภาครัฐและองค์กรสาธารณะ มีเนื้อหาที่ทันสมัยครอบคลุมแนวคิดรัฐบาลดิจิทัล นวัตกรรมการบริหารและความยั่งยืน พร้อมทั้งรูปแบบการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเหมาะสมสำหรับผู้ที่กำลังทำงาน ส่วนผู้ใช้บัณฑิตจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเน้นความต้องการบัณฑิตที่มีทักษะการปฏิบัติงานจริง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารสาธารณะ มีความเข้าใจระบบราชการและแนวทางการปฏิรูป พร้อมทั้งมีทักษะการตัดสินใจ การสื่อสาร จริยธรรม และความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการนำหลักการบริหารเพื่อส่งมอบคุณค่าบริการสาธารณะมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและดำเนินนโยบายที่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ขณะที่บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับมาตรฐานทางวิชาการที่สูงและทันสมัย การบูรณาการทฤษฎีกับปฏิบัติ การวิจัยที่ตอบโจทย์ต่อชุมชน ท้องถิ่นและสังคม รวมทั้งความร่วมมือและการสร้างเครือข่าย

ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ จึงได้ออกแบบให้ตอบสนองความต้องการดังกล่าวอย่างครบถ้วนและเป็นรูปธรรม โดยมีเป้าหมายหลักในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบาย และอภิปรายปรากฏการณ์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ ตลอดจนเป็น “นักออกแบบนโยบายสาธารณะ” ที่สามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงได้จริงผ่านการพัฒนาทักษะเชิงลึก 5 ด้านหลัก ประกอบด้วย ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และเชิงระบบ สามารถวิเคราะห์ปัญหาและความเชื่อมโยงของนโยบายได้อย่างรอบด้าน ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายทอดแนวคิดและนโยบายให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าใจได้ ทักษะการประสานงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ สามารถสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม ทักษะการสร้างนวัตกรรมทางสังคม สามารถคิดค้นและพัฒนาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาสาธารณะ และทักษะการออกแบบและดำเนินนโยบายเพื่อส่งมอบคุณค่าบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่เน้นให้บัณฑิตสามารถนำแนวคิดการบริหารเพื่อส่งมอบคุณค่าสาธารณะมาประยุกต์ใช้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการนโยบาย ตั้งแต่การระบุปัญหาและกำหนดวาระ การวิเคราะห์ทางเลือกนโยบาย การตัดสินใจเลือกนโยบาย การดำเนินนโยบาย ไปจนถึงการประเมินผลและปรับปรุงนโยบาย โดยในแต่ละขั้นตอนต้องคำนึงถึงการสร้างคุณค่าที่แท้จริงให้กับชุมชนและสังคม

โดยกระบวนการเรียนการสอนเน้นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผ่านการเรียนรู้จากปัญหา (Problem-Based Learning) การเรียนรู้ผ่านการบริการสังคม (Service Learning) และการจำลองสถานการณ์การกำหนดนโยบาย (Policy Simulation) เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพปัญหาในสังคม โดยนำกระบวนการทางวิจัยและการประยุกต์ใช้ความรู้มาใช้ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา มีความตระหนักถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสาธารณะคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีภาวะความเป็นผู้นำ ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง ทำงานร่วมกับผู้อื่นในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม และสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งของหลักสูตรคือการออกแบบให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ที่มีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมเฉพาะตัว และมุ่งให้บัณฑิตมีความสามารถในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม ตามแนวทาง SDGs ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นรากฐานทางจิตวิญญาณของชาติ โดยใช้หลักการบริหารเพื่อส่งมอบคุณค่าสาธารณะเป็นเครื่องมือในการสร้างนโยบายสาธารณะและบริการที่มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล และสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Program Education Objectives, PEOs)

- 1) เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการ ทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ ทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหาของชุมชน ท้องถิ่นและสังคมได้
- 2) เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพปัญหาทางนโยบายสาธารณะ โดยใช้กระบวนการวิจัย

3) เพื่อให้บัณฑิตมีจิตสาธารณะ และยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล

4) เพื่อให้บัณฑิตมีภาวะความเป็นผู้นำ ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง ทำงานร่วมกับกลุ่มคนในชุมชน ท้องถิ่นและสังคม

4. ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)

ความสอดคล้องของผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) กับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565

แผน 1 แบบวิชาการ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	ผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565			
	1. ความรู้	2. ทักษะ	3. จริยธรรม	4. ลักษณะ บุคคล
PLO 1 อธิบายทฤษฎี หลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ ด้านนโยบายสาธารณะ ในการทำความเข้าใจ ปัญหาและสถานการณ์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	✓			
PLO 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์สถานการณ์และสภาพ ปัญหาทางนโยบายสาธารณะโดยการท้าวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้		✓		
PLO 3 แสดงออกถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล			✓	
PLO 4 แสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง สามารถประสานงานและสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม				✓

แผน 2 แบบวิชาชีพ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	ผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565			
	1. ความรู้	2. ทักษะ	3. จริยธรรม	4. ลักษณะ บุคคล
PLO 1 อธิบายทฤษฎี หลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ ด้านนโยบายสาธารณะ ในการทำความเข้าใจ ปัญหาและสถานการณ์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	✓			
PLO 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมโดยประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ		✓		

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	ผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565			
	1. ความรู้	2. ทักษะ	3. จริยธรรม	4. ลักษณะ บุคคล
PLO 3 แสดงออกถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล			✓	
PLO 4 แสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่ แตกต่าง สามารถประสานงานและสร้างเครือข่าย ความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของชุมชน ท้องถิ่นและ สังคม				✓

5. ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)

แผน 1 แบบวิชาการ

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)		ความเชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ ของหลักสูตร (PLOs)			
		PLO 1	PLO 2	PLO 3	PLO 4
YLO 1	1.1 อธิบายและวิเคราะห์ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีทางรัฐ ประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ สามารถต่อยอด ความรู้ในด้านการบริหารสาธารณะได้อย่างเหมาะสม	✓			
	1.2 ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ ความรู้ เพื่ออธิบายปัญหาด้าน นโยบายสาธารณะ ในระดับชุมชน ท้องถิ่นและสังคม โดย กระบวนการวิจัย		✓		
	1.3 ออกแบบข้อเสนอการวิจัยด้านนโยบายสาธารณะ โดย ปฏิบัติตามจริยธรรมทางวิชาการ			✓	
	1.4 ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และสร้างเครือข่ายใน ชุมชน ท้องถิ่นและสังคม				✓
YLO 2	2.1 สังเคราะห์และประเมิน แนวคิด ทฤษฎีทางรัฐประศาสน ศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ และอธิบายปรากฏการณ์ โดยใช้กระบวนการวิธีการวิจัย	✓			
	2.2 ใช้ทักษะด้านการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้ทาง รัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ เพื่อออกแบบ และดำเนินการวิจัย		✓		
	2.3 ดำเนินการวิจัย นำเสนอและเผยแพร่ผลงานที่แสดงความ รับผิดชอบโดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการและ จรรยาบรรณ			✓	
	2.4 มีภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และ สร้างเครือข่ายในชุมชน ท้องถิ่นและสังคม				✓

แผน 2 แบบวิชาชีพ

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)		ความเชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)			
		PLO 1	PLO 2	PLO 3	PLO 4
YLO 1	1.1 อธิบายและวิเคราะห์ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ สามารถต่อยอดความรู้ในด้านการบริหารสาธารณะได้อย่างเหมาะสม	✓			
	1.2 ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ ความรู้ เพื่ออธิบายปัญหาด้านนโยบายสาธารณะ ในระดับชุมชน ท้องถิ่นและสังคม โดยกระบวนการวิจัย		✓		
	1.3 ออกแบบข้อเสนอการวิจัยด้านนโยบายสาธารณะ โดยปฏิบัติตามจริยธรรมทางวิชาการ			✓	
	1.4 ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และสร้างเครือข่ายในชุมชน ท้องถิ่นและสังคม				✓
YLO 2	2.1 ประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ เพื่อแก้ปัญหาสาธารณะได้	✓			
	2.2 นำเสนอผลงานวิจัยและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ เพื่อการออกแบบและแก้ไขปัญหาชุมชนท้องถิ่นและสังคม		✓		
	2.3 ดำเนินการวิจัยอย่างมีความรับผิดชอบ โดยยึดมั่นในหลักจริยธรรมทางวิชาการและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ			✓	
	2.4 มีภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และสร้างเครือข่ายในชุมชน ท้องถิ่นและสังคม				✓

6. การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)

แผน 1 แบบวิชาการ

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)	ตัวบ่งชี้	วิธีการและเครื่องมือประเมิน
YLO 1 1. อธิบายและวิเคราะห์ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ สามารถต่อยอดความรู้ในด้านการบริหารสาธารณะได้อย่างเหมาะสม 2. ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ ความรู้ เพื่ออธิบายปัญหาด้านนโยบายสาธารณะ ในระดับชุมชน ท้องถิ่นและสังคม โดยกระบวนการวิจัย	1) มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระด้านนโยบายสาธารณะ 2) มีความสามารถทางวิชาการและวิธีการวิจัยรวมถึงสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างข้อสรุปด้านนโยบายสาธารณะในการบริหารงาน	<u>การประเมินทางตรง</u> 1) ประเมินชิ้นงานในรายวิชา 2) ประเมินผลงานในรายวิชา 3) การสอบปลายภาคเรียน <u>การประเมินทางอ้อม</u>

	ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)	ตัวบ่งชี้	วิธีการและ เครื่องมือประเมิน
	<p>3. ออกแบบข้อเสนอการวิจัยด้านนโยบายสาธารณะ โดยปฏิบัติตามจริยธรรมทางวิชาการ</p> <p>4. ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และสร้างเครือข่ายในชุมชน ท้องถิ่น และสังคม</p>	<p>3) สามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับการปฏิบัติงานในองค์กรสาธารณะ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น</p> <p>4) มีทักษะการสื่อสาร การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านนโยบายสาธารณะ และสามารถปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชน ท้องถิ่น สังคม และประชาชนได้</p>	<p>1) ประเมินจากรายงาน การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา</p> <p>2) การอภิปรายแลกเปลี่ยนในประเด็นต่าง ๆ ของรายวิชาในหลักสูตรที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อข้อมูลและคำพูด</p> <p>3) ประเมินการมีส่วนร่วม</p>
YLO 2	<p>1. สังเคราะห์ และประเมิน แนวคิด ทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ และอธิบายปรากฏการณ์ โดยใช้กระบวนการวิจัย</p> <p>2. ใช้ทักษะด้านการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ เพื่อออกแบบและดำเนินการวิจัย</p> <p>3. ดำเนินการวิจัย นำเสนอและเผยแพร่ผลงาน ที่แสดงความรับผิดชอบต่อยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการและจรรยาบรรณ</p> <p>4. มีภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และสร้างเครือข่ายในชุมชน ท้องถิ่นและสังคม</p>	<p>1) สามารถนำความรู้ด้านนโยบายสาธารณะไปใช้กับองค์กรสาธารณะ หน่วยงานหรือท้องถิ่นได้</p> <p>2) มีความรู้ความเข้าใจและสามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้กับองค์กรสาธารณะ หน่วยงาน หรือท้องถิ่นได้</p> <p>3) มีจริยธรรม และจรรยาบรรณ ในการทำงาน และการประกอบวิชาชีพ</p> <p>4) มีทักษะของนักนโยบายสาธารณะในการบริหารสาธารณะให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นและประชาชนได้</p>	<p><u>การประเมินทางตรง</u></p> <p>1) ประเมินชิ้นงานในรายวิชา</p> <p>2) ประเมินผลงานในรายวิชา</p> <p>3) การสอบปลายภาคเรียน</p> <p>4) การสอบวัดคุณสมบัติในการทำวิทยานิพนธ์</p> <p>5) การสอบปากเปล่าในการป้องกันวิทยานิพนธ์</p> <p><u>การประเมินทางอ้อม</u></p> <p>1) ประเมินจากรายงาน การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา</p> <p>2) การนำเสนอผลงานที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ</p> <p>3) ประเมินการมีส่วนร่วม</p>

แผน 2 แบบวิชาชีพ

	ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)	ตัวบ่งชี้	วิธีการและ เครื่องมือประเมิน
YLO 1	<p>1. อธิบายและวิเคราะห์ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ สามารถต่อยอดความรู้ในด้านการบริหารสาธารณะได้อย่างเหมาะสม</p> <p>2. ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ ความรู้ เพื่ออธิบายปัญหาด้านนโยบายสาธารณะ ในระดับชุมชน ท้องถิ่นและสังคม โดยกระบวนการวิจัย</p> <p>3. ออกแบบข้อเสนอการวิจัยด้านนโยบายสาธารณะ โดยปฏิบัติตามจริยธรรมทางวิชาการ</p> <p>4. ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และสร้างเครือข่ายในชุมชน ท้องถิ่น และสังคม</p>	<p>1) มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระด้านนโยบายการบริหารสาธารณะ</p> <p>2) มีความสามารถทางวิชาการและประสบการณ์ในด้านนโยบายสาธารณะ</p> <p>3) สามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับการปฏิบัติงานในองค์กรสาธารณะ หรือหน่วยงานต่างๆ ในท้องถิ่น</p> <p>4) มีทักษะการสื่อสาร การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านนโยบายสาธารณะ และสามารถปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชน ท้องถิ่น สังคม และประชาชนได้</p>	<p><u>การประเมินทางตรง</u></p> <p>1) ประเมินชิ้นงานในรายวิชา</p> <p>2) ประเมินผลงานในรายวิชา</p> <p>3) การสอบปลายภาคเรียน</p> <p><u>การประเมินทางอ้อม</u></p> <p>1) ประเมินจากรายงาน การนำเสนอ รายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา</p> <p>2) การอภิปราย แลกเปลี่ยนในประเด็นต่าง ๆ ของรายวิชาในหลักสูตรที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อข้อมูล และคำพูด</p> <p>3) ประเมินการมีส่วนร่วม</p>
YLO 2	<p>1. ประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ เพื่อแก้ปัญหาสาธารณะได้</p> <p>2. นำเสนอผลงานวิจัยและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ เพื่อการออกแบบและแก้ไขปัญหาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม</p> <p>3. ดำเนินการวิจัยอย่างมีความรับผิดชอบ โดยยึดมั่นในหลักจริยธรรมทางวิชาการและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ</p>	<p>1) สามารถนำความรู้การบริหารสาธารณะไปใช้กับองค์กรสาธารณะ หน่วยงานหรือท้องถิ่นได้</p> <p>2) มีความรู้ความเข้าใจและสามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้กับองค์กรสาธารณะ หน่วยงาน หรือท้องถิ่นได้</p> <p>3) มีจริยธรรม และจรรยาบรรณ ในการทำงาน และการประกอบวิชาชีพ</p> <p>4) มีทักษะของนักนโยบายสาธารณะในการบริหาร</p>	<p><u>การประเมินทางตรง</u></p> <p>1) ประเมินชิ้นงานในรายวิชา</p> <p>2) ประเมินผลงานในรายวิชา</p> <p>3) การสอบปลายภาคเรียน</p> <p>4) การสอบวัดคุณสมบัติในการทำวิทยานิพนธ์</p> <p>5) การสอบปากเปล่าในการป้องกันวิทยานิพนธ์</p>

ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (Year Learning Outcomes, YLOs)	ตัวบ่งชี้	วิธีการและ เครื่องมือประเมิน
4. มีภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับ ความคิดเห็นที่แตกต่าง และสร้าง เครือข่ายในชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	สาธารณะให้เกิดประโยชน์กับ ท้องถิ่นและประชาชนได้	<u>การประเมินทางอ้อม</u> 1) ประเมินจากรายงาน การนำเสนอ รายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา 2) การนำเสนอ ผลงานที่ได้รับการ ยอมรับทางวิชาการ 3) ประเมินการมีส่วนร่วม

7. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2568 มีความพร้อมในการประกอบอาชีพในภาคส่วนต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยสามารถทำงานในตำแหน่งที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ นโยบายสาธารณะ และการพัฒนาองค์กรได้ในหลายบทบาท ดังนี้

7.1. ภาครัฐและการเมือง

ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการการเมือง พนักงานราชการ และพนักงานของรัฐ ในหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ตลอดจนในบทบาทนักการเมืองและที่ปรึกษาด้านนโยบายในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ได้แก่ ตำแหน่ง ปลัดอำเภอ, นักวิเคราะห์นโยบายและแผน, นักบริหารงานบุคคล, นักวิเคราะห์งบประมาณ ฯลฯ หรือตำแหน่งที่สูงขึ้นในสายงานของราชการ หรือผู้บริหารท้องถิ่น เช่น นายก รองนายก เลขานุการ และสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือตำแหน่งงานอื่น ๆ

7.2. ภาครัฐวิสาหกิจและเอกชน

ผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน ตลอดจนบริษัทและองค์กรเอกชน ในด้านการบริหารจัดการ งานนโยบาย งานกฎหมายและงานด้านการพัฒนาองค์กร เช่น นักบริหาร ผู้จัดการ หัวหน้าแผนกหรือบุคลากรในฝ่ายวางแผนกลยุทธ์และงบประมาณ ฝ่ายบุคคล ฝ่ายกลยุทธ์การตลาด หรือตำแหน่งงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

7.3. องค์กรพัฒนาเอกชนและภาคประชาสังคม

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร และกลุ่มภาคประชาสังคม ในการจัดการโครงการ ส่งเสริมสิทธิและการมีส่วนร่วม รวมถึงการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ เช่น ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, ผู้อำนวยการโครงการ, และ ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล, ขณะที่ตำแหน่งเจ้าหน้าที่มีตั้งแต่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายประสานงาน, นักวิเคราะห์ข้อมูล, นักสื่อสารองค์กร เป็นต้น

7.4. ภาควิชาการและวิชาชีพ

อาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการ ในสถาบันอุดมศึกษา ศูนย์วิจัย และสถาบันวิชาการ ตลอดจน การเป็นที่ปรึกษาอิสระ นักวิเคราะห์นโยบาย นักวิจัย และผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มุ่งสร้างมหาบัณฑิตให้มี ศักยภาพสูงในการทำงานเชิงนโยบาย การบริหารและการจัดการ ทั้งองค์กรในระบบราชการและ องค์กรอื่น ๆ พร้อมตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

3. รายวิชาในหมวดต่าง ๆ

แผน 1 แบบวิชาการ

จำนวน 36 หน่วยกิต

3.1 หมวดวิชาเฉพาะ

1) วิชาบังคับ จำนวน 18 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
HPP0101	หลักการและทฤษฎีทางนโยบายสาธารณะ Principles and Theories of Public Policy	3(3-0-6)
HPP0102	กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ Public Law and Public Policy	3(3-0-6)
HPP0103	ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง Leadership and Conflict Management	3(3-0-6)
HPP0104	ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์ Research Methodology and Statistics in Public Administration	3(2-2-5)
HPP0105	ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ Artificial Intelligence for Public Policy Management	3(2-2-5)
HPP0106	สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ Seminar on Public Policy and Contemporary Issues	3(2-2-5)

2) วิชาเลือก จำนวน 6 หน่วยกิต (เลือกจากวิชาต่อไปนี้)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
HPP0201	หลักการบริหารสาธารณะ Principles of Public Administration	3(2-2-5)
HPP0202	มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ Economic and Social Dimensions in Public Policy	3(3-0-6)
HPP0203	การบริหารการคลังและงบประมาณภาครัฐ Fiscal Management and Budgeting	3(3-0-6)
HPP0204	ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ Governance and Public Policy	3(3-0-6)

3.2 หมวดวิทยานิพนธ์

จำนวน 12 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
HPP0410	วิทยานิพนธ์ Thesis	12 หน่วยกิต

แผน 2 แบบวิชาชีพ

จำนวน 36 หน่วยกิต

3.1 หมวดวิชาเฉพาะ

1) วิชาบังคับ จำนวน 18 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
HPP0101	หลักการและทฤษฎีทางนโยบายสาธารณะ Principles and Theories of Public Policy	3(3-0-6)
HPP0102	กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ Public Law and Public Policy	3(3-0-6)
HPP0103	ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง Leadership and Conflict Management	3(3-0-6)
HPP0104	ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์ Research Methodology and Statistics in Public Administration	3(2-2-5)
HPP0105	ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ Artificial Intelligence for Public Policy Management	3(2-2-5)
HPP0106	สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ Seminar on Public Policy and Contemporary Issues	3(2-2-5)

2) วิชาเลือก จำนวน 12 หน่วยกิต (เลือกจากวิชาต่อไปนี้)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
HPP0201	หลักการบริหารสาธารณะ Principles of Public Administration	3(2-2-5)
HPP0202	มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ Economic and Social Dimensions in Public Policy	3(3-0-6)
HPP0203	การบริหารการคลังและงบประมาณภาครัฐ Fiscal Management and Budgeting	3(3-0-6)
HPP0204	ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ Governance and Public Policy	3(3-0-6)
HPP0301	ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ Strategic Leadership and Human Resource Management	3(3-0-6)
HPP0302	นโยบายสาธารณะกับการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน Public Policy and Sustainable Natural Resources and Environmental Management	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
HPP0303	นโยบายสาธารณะกับการบริหารแบบร่วมมือและการจัดการองค์กร ไม่แสวงกำไร Public Policy with Collaborative Governance and Nonprofit Organization Management	3(3-0-6)
HPP0304	นโยบายสาธารณะกับการจัดการภัยพิบัติและการบริหารสถานการณ์ ในภาวะวิกฤติ Public Policy with Disaster Management and Crisis Situation Administration	3(2-2-5)

3.2 หมวดการค้นคว้าอิสระ

จำนวน 6 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
HPP0420	การค้นคว้าอิสระ Independent Study	6 หน่วยกิต

4. คำอธิบายรายวิชา

4.1 หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาบังคับ)

รหัส	คำอธิบายรายวิชา	น(ท-ป-ศ)
HPP0101	หลักการและทฤษฎีทางนโยบายสาธารณะ Principles and Theories of Public Policy	3(3-0-6)

ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และกรอบการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ ครอบคลุม กระบวนการกำหนดนโยบาย การวิเคราะห์ปัญหาสาธารณะ การออกแบบทางเลือกเชิงนโยบาย การตัดสินใจ การนำไปปฏิบัติ และการประเมินผล พร้อมทั้งบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อพัฒนา ความเข้าใจเชิงวิพากษ์และทักษะการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะในบริบทร่วมสมัย

Explores fundamental concepts, theories, and analytical frameworks of public policy, encompassing agenda-setting, problem analysis, policy design, decision-making, implementation, and evaluation. Examines stakeholder roles throughout the policy process to cultivate critical thinking and analytical skills for understanding and addressing contemporary public policy challenges in diverse societal contexts.

HPP0102	กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ Public Law and Public Policy	3(3-0-6)
---------	---	----------

ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ เครื่องมือกำกับทิศทาง และควบคุมการดำเนินงานของรัฐ บทบาทของกฎหมายในขั้นตอนนโยบาย ตั้งแต่การก่อตัว การนำไปปฏิบัติ ไปจนถึงการประเมินผล เน้นการประยุกต์ใช้กรอบกฎหมายปกครองและรัฐธรรมนูญเพื่อ วิเคราะห์ปัญหาเชิงนโยบาย การคิดอย่างมีระบบเกี่ยวกับหลักนิติธรรม ความรับผิดชอบ และความ เป็นธรรม ในการออกแบบและดำเนินนโยบายสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพและชอบด้วยกฎหมาย

The relationship between public law and public policy; instruments for directing and controlling the operations of the state. The role of law in policy stages – from formation, implementation, to evaluation. Emphasizing the application of administrative and constitutional law frameworks to analyze policy problems. Systematic thinking regarding the rule of law, accountability, and fairness in designing and implementing public policy effectively and in accordance with the law.

HPP0103 ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง 3(3-0-6)

Leadership and Conflict Management

ทฤษฎีและกรอบแนวคิดภาวะผู้นำสมัยใหม่ที่สำคัญสำหรับการบริหารความขัดแย้ง ในองค์กร การวิเคราะห์สาเหตุและพลวัตของความขัดแย้ง ทักษะการเจรจา ไกล่เกลี่ย และแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม บรรยากาศองค์การเชิงบวก การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

Studies modern leadership theories and frameworks essential for managing organizational conflict, Analyzes the causes and dynamics of conflict, Negotiation, Mediation, and Creative Problem-solving skills. Promotes teamwork, foster a positive organizational climate, and effective decision-making.

HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5)

Research Methodology and Statistics in Public Administration

หลักการและระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ การออกแบบวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และรายงานผล ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการใช้สถิติโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการและเครื่องมือวิจัยในเชิงคุณภาพ เพื่อประยุกต์ใช้ในการวิจัยทางนโยบายและการบริหารสาธารณะในการสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย อย่างมีประสิทธิภาพ

Principles and research methodologies in public administration, research design, data collection, data analysis, and reporting results— quantitative research employing statistics through ready-made software programs, as well as qualitative research using qualitative methods and tools— to apply in public administration research for effectively supporting policy decision-making.

HPP0105 ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5)

Artificial Intelligence for Public Policy Management

แนวคิดรัฐบาลดิจิทัล นโยบายดิจิทัลภาครัฐ ความเสี่ยงทางไซเบอร์ นโยบายการปกป้องข้อมูลและความเป็นส่วนตัว การวิเคราะห์ข้อมูล การใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ และการออกแบบกลยุทธ์ภายใต้นโยบายสาธารณะที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล กรณีศึกษาการตัดสินใจเชิงนโยบาย ด้านดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร

Digital government concepts, public sector digital policy, cyber risks, data protection and privacy policy, data analytics, the use of artificial intelligence tools,

and strategy design under data-driven public policy. Case studies of digital policy decision-making for organizational enhancement.

HPP0106	สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ	3(2-2-5)
	Seminar on Public Policy and Contemporary Issues	
	สัมมนาและวิเคราะห์ประเด็นร่วมสมัยที่ทำนายในด้านนโยบายสาธารณะระดับชาติ และท้องถิ่น เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การปฏิรูประบบราชการ รัฐบาลดิจิทัล การจัดการภัยพิบัติและสถานการณ์ฉุกเฉิน นโยบายสาธารณะของภาครัฐที่ได้รับผลกระทบจากสภาวะโลกร้อน และประเด็นร่วมสมัยอื่น ๆ โดยเน้นการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์	
	Seminar and analysis of contemporary challenging issues in national and local public policy, such as Sustainable Development Goals, bureaucratic system reform, digital government, disaster and emergency management, public policies affected by global warming, and other contemporary issues, with an emphasis on critical thinking and creative problem-solving.	

4.2 หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาเลือก)

รหัส	คำอธิบายรายวิชา	น(ท-ป-ศ)
HPP0201	หลักการบริหารสาธารณะ	3(2-2-5)
	Principles of Public Administration	
	ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎี พื้นฐานของการบริหารสาธารณะ ความหมาย ขอบเขต และวิวัฒนาการของการบริหารสาธารณะ บทบาทและหน้าที่ของรัฐ กระบวนการบริหารงานสาธารณะ การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบริหารการเงินและงบประมาณ ธรรมภิบาลและจริยธรรม การบริหารสาธารณะแนวใหม่ และแนวโน้มการพัฒนาในบริบทร่วมสมัย	
	Study of concepts, theories, and fundamental principles of public administration; definitions, scope, and evolution of public administration; roles and functions of the state; public administration processes including planning, organizing, human resource management, financial and budgetary management; good governance and ethics; new public administration; and contemporary development trends.	

HPP0202	มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)
	Economic and Social Dimensions in Public Policy	
	อิทธิพลของปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะ วิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ โครงสร้างสังคม และค่านิยม ต่อการออกแบบและผลลัพธ์ของนโยบาย เน้นการใช้กรอบคิดแบบสหวิทยาการเพื่อประเมินนโยบายในประเด็นสำคัญ เช่น ความเหลื่อมล้ำ การคุ้มครองทางสังคม และการเติบโตอย่างยั่งยืน	
	Examines the influence of economic and social factors on public policy formulation, analyzes the connections between economic indicators, social structures,	

and values on policy design and outcomes, emphasizes an interdisciplinary framework to evaluate policies on key issues such as inequality, social protection, and sustainable growth.

HPP0203 การบริหารการคลังและงบประมาณภาครัฐ 3(3-0-6)

Fiscal Management and Budgeting

หลักการบริหารการเงินการคลังของรัฐ กระบวนการจัดทำงบประมาณ การควบคุมการใช้จ่าย การจัดหาและจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน การตรวจสอบทางการเงิน และการประเมินประสิทธิภาพทางการคลังเพื่อการพัฒนาประเทศ

Principles of government financial management, budget preparation process, expenditure control, procurement and allocation of financial resources, financial auditing, and evaluation of fiscal efficiency for national development.

HPP0204 ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6)

Governance and Public Policy

หลักธรรมาภิบาล ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ในการบริหารนโยบายสาธารณะ วิเคราะห์บทบาทของธรรมาภิบาลในทุกขั้นตอนนโยบาย ตั้งแต่การกำหนดนโยบายจนถึงการประเมินผล เพื่อสร้างนโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับ

Good governance—rule of law, morality, transparency, participation, accountability, and value— in public policy management, analyzes the role of governance in all policy stages, from agenda setting to evaluation, to create effective and legitimate public policies that earn public trust and achieve sustainable outcomes.

HPP0301 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 3(3-0-6)

Strategic Leadership and Human Resource Management

การนำองค์กรสมัยใหม่และการบริหารทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ การสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน การวิเคราะห์บทบาทผู้นำ การออกแบบระบบงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การสร้างแรงจูงใจ และการรักษาคนเก่ง การเชื่อมโยงนโยบายทรัพยากรบุคคลกับยุทธศาสตร์องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

Modern leadership and strategic human resource management to create competitive advantage, Analyzes modern leadership, designing work systems, developing staff potential, motivating performance, and retaining talent, the effective alignment of HR policies with organizational strategy.

**HPP0302 นโยบายสาธารณะกับการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3(3-0-6)
อย่างยั่งยืน**

**Public Policy and Sustainable Natural Resources and Environmental
Management**

นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ตามหลักการบีซีจีโมเดล ซึ่งรวมถึง แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน การจัดการของเสีย นวัตกรรมสีเขียว แนวคิดองค์กรยั่งยืน การมีส่วนร่วมของชุมชน การสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ภายใต้กรอบการพัฒนาอย่างยั่งยืน และศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติ

Innovations and modern technologies for the sustainable management of natural resources and the environment; according to BCG model includes circular economy concepts; waste management; green innovations; the concept of sustainable organizations(ESG); community participation; creating a balance between economic and social development and sustainable environmental preservation under sustainable development goals: SDGs and disaster management concepts.

**HPP0303 นโยบายสาธารณะกับการบริหารแบบร่วมมือและการจัดการองค์กร
ไม่แสวงกำไร**

**Public Policy with Collaborative Governance and Nonprofit
Organization Management**

การบริหารเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการจัดการ การจัดการองค์กรไม่แสวงกำไร การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การระดมทรัพยากร การบริหารงานอาสาสมัคร และการวัดผลกระทบทางสังคม การประยุกต์กรอบแนวคิดธรรมาภิบาลแบบเปิดเพื่อสร้างความยั่งยืนขององค์กรในอนาคต

Management emphasizes the participation of all sectors— public, private, and civil society—in administration. This includes the management of non-profit organizations, building collaborative networks, resource mobilization, volunteer management, and measuring social impact. It also involves applying open governance frameworks to ensure the future sustainability of organizations.

**HPP0304 นโยบายสาธารณะกับการจัดการภัยพิบัติและการบริหารสถานการณ์
ในภาวะวิกฤติ**

**Public Policy with Disaster Management and Crisis Situation
Administration**

การจัดการภัยพิบัติ การบริหารสถานการณ์วิกฤติและฉุกเฉิน การออกแบบระบบและกระบวนการบริหารจัดการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ครอบคลุมทั้งการวางแผน การป้องกัน การตอบสนอง และการฟื้นฟูภายหลังเหตุการณ์ ด้วยแนวทางสหสาขาวิชา ศักยภาพวิเคราะห์

กรณีศึกษาจริง ฝึกปฏิบัติแผนฉุกเฉิน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดรน ไลดาร์ และนวัตกรรมสมัยใหม่ ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการภัยพิบัติและสถานการณ์วิกฤติฉุกเฉิน

The design of systems and administrative processes for the prevention and mitigation of public disasters, encompassing planning, prevention, response, and recovery, employs a multidisciplinary approach, involving the study and analysis of real-world case studies, emergency plan drills, and the application of digital technologies, drones, LiDAR, and modern innovations to enhance the efficiency of disaster and emergency crisis management.

4.3 หมวดวิทยานิพนธ์

รหัส คำอธิบายรายวิชา

HPP0410

วิทยานิพนธ์

12 หน่วยกิต

Thesis

การศึกษาค้นคว้าเชิงลึกเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่น่าสนใจในด้านนโยบายสำหรับการบริหารสาธารณะ มีการศึกษาอย่างเป็นระบบ การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย การตั้งสมมติฐาน การออกแบบกรอบการศึกษา การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือที่เหมาะสมทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ รวมถึงการใช้สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานและเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์อย่างเป็นวิชาการ

An in-depth investigation of interesting policy issues in public administration. This involves systematic study, reviewing relevant concepts and theories, defining research problems, formulating hypotheses, designing research frameworks, and collecting and analyzing data using appropriate qualitative and quantitative tools, including statistics and data analysis, to produce a thesis and disseminate the findings academically.

4.4 หมวดการค้นคว้าอิสระ

รหัส คำอธิบายรายวิชา

HPP0420

การค้นคว้าอิสระ

6 หน่วยกิต

Independent Study

การค้นคว้าอย่างเป็นระบบในประเด็นด้านนโยบายสำหรับการบริหารสาธารณะ มีการวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีวิจัยทางวิชาการ ครอบคลุมการทบทวนวรรณกรรม การออกแบบการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ผล และการนำเสนอข้อค้นพบอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาหรือเพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับองค์กร ท้องถิ่น และระดับชาติ

A systematic inquiry into public administration policy issues, conducted through academic research methodology. The process encompasses literature review, research design, data collection, results analysis, and systematic presentation of findings. The acquired knowledge is applied to solve problems and foster

development in economic, social, cultural, and environmental domains, spanning organizational, local, and national levels.

5. การจัดแผนการศึกษา

หลักสูตรกำหนดแผนการศึกษาให้มีรายวิชา และจำนวนหน่วยกิตครบตามโครงสร้างของหลักสูตรในแต่ละระดับ และแยกตามแผนการศึกษา ได้แก่

5.1 แผน 1 แบบวิชาการ

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

หมวดวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
บังคับ	HPP0101	หลักการและทฤษฎีทางนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)
บังคับ	HPP0102	กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)
บังคับ	HPP0103	ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง	3(3-0-6)
รวม			9

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

หมวดวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
บังคับ	HPP0104	ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์	3(2-2-5)
บังคับ	HPP0105	ปัญหาประติษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ	3(2-2-5)
บังคับ	HPP0106	สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ	3(2-2-5)
รวม			9
หน่วยกิตรวมสะสม			18

ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

หมวดวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
เลือก	HPPXXXX	วิชาเลือก 1	3
วิทยานิพนธ์	HPP0410	วิทยานิพนธ์	6
รวม			9
หน่วยกิตรวมสะสม			27

ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

หมวดวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
เลือก	HPPXXXX	วิชาเลือก 2	3
วิทยานิพนธ์	HPP0410	วิทยานิพนธ์	6
รวม			9
หน่วยกิตรวมสะสม			36

5.2 แผน 2 แบบวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

หมวดวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
บังคับ	HPP0101	หลักการและทฤษฎีทางนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)
บังคับ	HPP0102	กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)
บังคับ	HPP0103	ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง	3(3-0-6)
รวม			9

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

หมวดวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
บังคับ	HPP0104	ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์	3(2-2-5)
บังคับ	HPP0105	ปัญหาประติษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ	3(2-2-5)
บังคับ	HPP0106	สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ	3(2-2-5)
รวม			9
หน่วยกิตรวมสะสม			18

ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

หมวดวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
เลือก	HPPXXXX	วิชาเลือก 1	3
เลือก	HPPXXXX	วิชาเลือก 2	3
เลือก	HPPXXXX	วิชาเลือก 3	3
รวม			9
หน่วยกิตรวมสะสม			27

ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

หมวดวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
เลือก	HPPXXXX	วิชาเลือก 4	3
คั่นคว่ำอิสระ	HPP0420	การคั่นคว่ำอิสระ	6
รวม			9
หน่วยกิตรวมสะสม			36

6. แผนที่แสดงการกระจายความสอดคล้องของผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

6.1 หมวดวิชาบังคับ

รายวิชา			ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร			
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	PLO 1	PLO 2	PLO 3	PLO 4
HPP0101	หลักการและทฤษฎีทางนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)	✓	✓		
HPP0102	กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)	✓	✓	✓	✓
HPP0103	ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง	3(3-0-6)	✓		✓	✓
HPP0104	ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์	3(2-2-5)	✓	✓	✓	✓
HPP0105	ปัญหาประติษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ	3(2-2-5)	✓	✓		✓
HPP0106	สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ	3(2-2-5)		✓		✓

6.2 หมวดวิชาเลือก

รายวิชา			ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร			
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	PLO 1	PLO 2	PLO 3	PLO 4
HPP0201	หลักการบริหารสาธารณะ	3(2-2-5)	✓	✓		
HPP0202	มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)	✓	✓	✓	✓
HPP0203	การบริหารการคลังและงบประมาณภาครัฐ	3(3-0-6)	✓	✓	✓	
HPP0204	ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ	3(3-0-6)	✓	✓	✓	✓
HPP0301	ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์	3(3-0-6)	✓	✓	✓	✓
HPP0302	นโยบายสาธารณะกับการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	3(3-0-6)	✓			✓
HPP0303	นโยบายสาธารณะกับการบริหารแบบร่วมมือและการจัดการองค์กรไม่แสวงกำไร	3(3-0-6)	✓			✓
HPP0304	นโยบายสาธารณะกับการจัดการภัยพิบัติและการบริหารสถานการณ์ในภาวะวิกฤติ	3(2-2-5)	✓	✓		

6.3 หมวดวิทยานิพนธ์

รายวิชา			ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร			
			PLO 1	PLO 2	PLO 3	PLO 4
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต				
HPP0410	วิทยานิพนธ์	12	✓	✓	✓	✓

6.4 หมวดการค้นคว้าอิสระ

รายวิชา			ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร			
			PLO 1	PLO 2	PLO 3	PLO 4
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต				
HPP0420	การค้นคว้าอิสระ	6	✓	✓	✓	✓

7. ประสพการณ์ภาคสนาม/สหกิจศึกษา

7.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสพการณ์ภาคสนาม

ผลลัพธ์การเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	การวัดและประเมินผล
-	-	-

7.2 ช่วงเวลา รูปแบบ การจัดเวลาและตารางสอน

ชั้นปี / ภาคการศึกษา	ประเภทบูรณาการ (CWIE) / รูปแบบการฝึกงานหรือสหกิจศึกษา	รายวิชา	จำนวน หน่วยกิต	ช่วงเวลา / จำนวนชั่วโมง
-	-	-	-	-

8. การทำวิจัย

8.1 แผน 1 แบบวิชาการ

ชั้นปี / ภาคการศึกษา	รายวิชา	ผลลัพธ์การเรียนรู้	จำนวน หน่วยกิต	ช่วงเวลา / จำนวนชั่วโมง
ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1	HPP0410 วิทยานิพนธ์ (ลงทะเบียน ครั้งที่ 1)	1. ประเมินความเหมาะสมของ วิทยานิพนธ์ และกำหนดหัวข้อ วิทยานิพนธ์ที่สอดคล้องตามศาสตร์ และความสนใจ 2. พัฒนาโครงร่างวิทยานิพนธ์และ ประเมินความก้าวหน้าในระหว่าง การเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ให้มี คุณภาพ 3. สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ 4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	6	16 สัปดาห์ (240 ชั่วโมง)
ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2	HPP0410 วิทยานิพนธ์ (ลงทะเบียน ครั้งที่ 2)	1. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลอย่าง เป็นระบบ 2. เขียนรายงานวิทยานิพนธ์ฉบับ สมบูรณ์ 3. สอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย 4. ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่ง ของวิทยานิพนธ์ เผยแพร่ในวารสาร หรือการประชุมวิชาการ	6	16 สัปดาห์ (240 ชั่วโมง)

8.2 แผน 2 แบบวิชาชีพ

ชั้นปี / ภาคการศึกษา	รายวิชา	ผลลัพธ์การเรียนรู้	จำนวน หน่วยกิต	ช่วงเวลา / จำนวนชั่วโมง
ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2	HPP0420 การค้นคว้า อิสระ	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดประเด็นปัญหาที่สอดคล้องตามศาสตร์และความสนใจ 2. พัฒนาโครงร่างการค้นคว้าอิสระ 3. เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล 4. เขียนรายงานการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ 5. นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ 6. สอบปากเปล่าการค้นคว้าอิสระ 	6	16 สัปดาห์ (240 ชั่วโมง)

หมวดที่ 4 การจัดการกระบวนการเรียนรู้

1. การจัดการกระบวนการเรียนรู้

แผน 1 แบบวิชาการ

PLOs	การจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล การศึกษา	รายวิชา
PLO 1 อธิบายทฤษฎี หลักการทางรัฐ ประศาสนศาสตร์ด้าน นโยบายสาธารณะ ใน การทำความเข้าใจ ปัญหาและ สถานการณ์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	1) บรรยาย การตั้ง ประเด็นกรณีศึกษา การสัมมนา 2) ศึกษาดูงานและ สัมมนา ค้นคว้า เพื่อตั้งโจทย์วิจัยใน หน่วยงานภาครัฐที่ เกี่ยวข้องจาก สถานการณ์จริงทั้ง ในหรือต่างประเทศ	1) การทดสอบย่อย เกี่ยวกับสภาพปัญหา ในรายวิชาของ หลักสูตร 2) ประเมินจาก รายงาน การนำเสนอ รายงานในชั้นเรียน และสัมมนาที่ผู้เรียน จัดทำ 3) การสอบปลาย ภาคเรียน	HPP0101 หลักการและทฤษฎีทาง นโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0102 กฎหมายมหาชนกับ นโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0103 ภาวะผู้นำกับการจัดการ ความขัดแย้ง 3(3-0-6) HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติ ทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5) HPP0105 ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการ บริหารนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0201 หลักการบริหาร สาธารณะ 3(2-2-5) HPP0202 มิติทางเศรษฐกิจและ สังคมกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0203 การบริหารการคลังและ งบประมาณภาครัฐ 3(3-0-6) HPP0204 ธรรมาภิบาลกับ นโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0410 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วย กิต HPP0420 การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต
PLO 2 วิเคราะห์และ สังเคราะห์สถานการณ์ และสภาพปัญหาทาง ทางนโยบายสาธารณะ โดยการทําวิจัยเพื่อ สร้างองค์ความรู้	1) บรรยาย การตั้ง ประเด็นกรณีศึกษา การสัมมนา 2) การรวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปให้	1) การทดสอบย่อย เกี่ยวกับสภาพปัญหา ในรายวิชาของ หลักสูตร 2) ประเมินจาก รายงาน การนำเสนอ	HPP0101 หลักการและทฤษฎีทาง นโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0102 กฎหมายมหาชนกับ นโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติ ทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5)

PLOs	การจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล การศึกษา	รายวิชา
	ข้อเสนอแนะ และความรู้ เพื่อการนำเสนอผลงานทางวิชาการ และจัดทำวิทยานิพนธ์ หรือ แนวปฏิบัติที่ดี เพื่อการนำเสนอผลงานทางวิชาการ	รายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา 3) การสอบปลายภาคเรียน 4) การสอบวัดคุณสมบัติในการทำวิทยานิพนธ์ 5) การนำเสนอผลงานที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ 6) การสอบปากเปล่าในการป้องกันวิทยานิพนธ์	HPP0105 ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0106 สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0201 หลักการบริหารสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0202 มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0203 การบริหารการคลังและงบประมาณภาครัฐ 3(3-0-6) HPP0204 ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0410 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต HPP0420 การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต
PLO 3 แสดงออกถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล	1) บรรยาย การตั้งประเด็นกรณีศึกษา การสัมมนา 2) ศึกษาดูงานและสัมมนา ค้นคว้าเพื่อตั้งโจทย์วิจัยในหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจากสถานการณ์จริงทั้งในหรือต่างประเทศ	1) การทดสอบย่อยเกี่ยวกับสภาพปัญหาในรายวิชาของหลักสูตร 2) ประเมินจากรายงาน การนำเสนอ รายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา 3) การสอบปลายภาคเรียน	HPP0102 กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0103 ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง 3(3-0-6) HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5) HPP0202 มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0203 การบริหารการคลังและงบประมาณภาครัฐ 3(3-0-6) HPP0204 ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0410 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต HPP0420 การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต

PLOs	การจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการศึกษา	รายวิชา
PLO 4 แสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง สามารถประสานงานและสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	1) บรรยาย การตั้งประเด็นกรณีศึกษา การสัมมนา 2) ศึกษาดูงานและสัมมนา ค้นคว้าเพื่อตั้งโจทย์วิจัยในหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจากสถานการณ์จริงทั้งในหรือต่างประเทศ	1) การทดสอบย่อยเกี่ยวกับสภาพปัญหาในรายวิชาของหลักสูตร 2) ประเมินจากรายงาน การนำเสนอ รายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา 3) การสอบปลายภาคเรียน 4) การสอบวัดคุณสมบัติในการทำวิทยานิพนธ์ 5) การนำเสนอผลงานที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ 6) การสอบปากเปล่าในการป้องกันวิทยานิพนธ์	HPP0102 กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0103 ภาวะผู้นำกับการบริหารจัดการความขัดแย้ง 3(3-0-6) HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5) HPP0105 ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0106 สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0202 มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0204 ธรรมภิบาลกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0410 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต HPP0420 การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต

แผน 2 แบบวิชาชีพ

PLOs	การจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการศึกษา	รายวิชา
PLO 1 อธิบายทฤษฎีหลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ ในการทำงานทำความเข้าใจปัญหาและสถานการณ์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	1) บรรยาย การตั้งประเด็นกรณีศึกษา การสัมมนา 2) การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปให้ข้อเสนอแนะ และให้ความรู้ เพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการ และจัดทำ	1) การทดสอบย่อยเกี่ยวกับสภาพปัญหาในรายวิชาของหลักสูตร 2) ประเมินจากรายงาน การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน และสัมมนาที่ผู้เรียนจัดทำ และการสัมมนา 3) การสอบปลายภาคเรียน	HPP0101 หลักการและทฤษฎีทางนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0102 กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0103 ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง 3(3-0-6) HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5) HPP0105 ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5)

PLOs	การจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการศึกษา	รายวิชา
	การค้นคว้าเอกสาร กรณีศึกษา หรือ แนวปฏิบัติที่ดี เพื่อ การนำเสนอผลงาน ทางวิชาการ และ จัดทำรายงานการ ค้นคว้าอิสระ		HPP0201 หลักการบริหาร สาธารณะ 3(2-2-5) HPP0202 มิติทางเศรษฐกิจและ สังคมกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0203 การบริหารการคลังและ งบประมาณภาครัฐ 3(3-0-6) HPP0204 ธรรมาภิบาลกับ นโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0301 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 3(3-0-6) HPP0302 นโยบายสาธารณะกับ การบริหารทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 3(3-0-6) HPP0303 นโยบายสาธารณะกับ การบริหารแบบร่วมมือและการ จัดการองค์กรไม่แสวงกำไร 3(3-0-6) HPP0304 นโยบายสาธารณะกับ การจัดการภัยพิบัติและการบริหาร สถานการณ์ในภาวะวิกฤติ 3(2-2-5) HPP0410 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วย กิต HPP0420 การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต
PLO 2 วิเคราะห์และ สังเคราะห์ปัญหา ชุมชน ท้องถิ่นและ สังคมโดยประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ทางรัฐ ประศาสนศาสตร์ด้าน นโยบายสาธารณะ	1) บรรยาย การตั้ง ประเด็นกรณีศึกษา การสัมมนา 2) ศึกษาดูงานและ สัมมนาการบริหาร สาธารณะใน หน่วยงานภาครัฐที่ เกี่ยวข้องในหรือ	1) การทดสอบย่อย เกี่ยวกับสภาพปัญหาใน รายวิชาของหลักสูตร 2) ประเมินจากรายงาน การนำเสนอรายงานใน ชั้นเรียน และการ สัมมนา	HPP0101 หลักการและทฤษฎีทาง นโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0102 กฎหมายมหาชนกับ นโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติ ทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5)

PLOs	การจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการศึกษา	รายวิชา
	ต่างประเทศ เพื่อเพิ่มเติมความรู้และการประยุกต์ใช้งาน	3) การสอบปลายภาคเรียน 4) การสอบประมวลความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทำการค้นคว้าอิสระ 5) การนำเสนอผลงานที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ 6) การสอบปากเปล่าในการป้องกันการค้นคว้าอิสระ	HPP0105 ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0106 สัมมนาประเด็นร่วมสมัยทางนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0201 หลักการบริหารสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0202 มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0203 การบริหารการคลังและงบประมาณภาครัฐ 3(3-0-6) HPP0204 ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0301 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 3(3-0-6) HPP0304 นโยบายสาธารณะกับการจัดการภัยพิบัติและการบริหารสถานการณ์ในภาวะวิกฤติ 3(2-2-5) HPP0410 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต HPP0420 การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต
PLO 3 แสดงออกถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล	1) บรรยาย การตั้งประเด็นกรณีศึกษา การสัมมนา 2) ศึกษาดูงานและสัมมนาการบริหารสาธารณะในหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในหรือต่างประเทศ เพื่อ	1) การทดสอบย่อยเกี่ยวกับสภาพปัญหาในรายวิชาของหลักสูตร 2) ประเมินจากรายงานการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา 3) การสอบปลายภาคเรียน	HPP0102 กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0103 ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง 3(3-0-6) HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5) HPP0202 มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6)

PLOs	การจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการศึกษา	รายวิชา
	เพิ่มเติมความรู้และการประยุกต์ใช้งาน		HPP0203 การบริหารการคลังและงบประมาณภาครัฐ 3(3-0-6) HPP0204 ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0301 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 3(3-0-6) HPP0410 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต HPP0420 การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต
PLO 4 แสดงภาวะผู้นำและผู้ตามยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง สามารถประสานงานและสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	1) บรรยาย การตั้งประเด็นกรณีศึกษา การสัมมนา 2) ศึกษาดูงานและสัมมนาการบริหารสาธารณะในหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในหรือต่างประเทศ เพื่อเพิ่มเติมความรู้และการประยุกต์ใช้งาน	1) การทดสอบย่อยเกี่ยวกับสภาพปัญหาในรายวิชาของหลักสูตร 2) ประเมินจากรายงานการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน และการสัมมนา 3) การสอบปลายภาคเรียน 4) การสอบประมวลความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทำการค้นคว้าอิสระ 5) การนำเสนอผลงานที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ 6) การสอบปากเปล่าในการป้องกันการสอบการค้นคว้าอิสระ	HPP0102 กฎหมายมหาชนกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0103 ภาวะผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง 3(3-0-6) HPP0104 ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางรัฐประศาสนศาสตร์ 3(2-2-5) HPP0105 ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารนโยบายสาธารณะ 3(2-2-5) HPP0106 สัมมนานโยบายสาธารณะและประเด็นร่วมสมัย 3(2-2-5) HPP0202 มิติทางเศรษฐกิจและสังคมกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0204 ธรรมาภิบาลกับนโยบายสาธารณะ 3(3-0-6) HPP0301 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 3(3-0-6) HPP0302 นโยบายสาธารณะกับการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 3(3-0-6)

PLOs	การจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการศึกษา	รายวิชา
			HPP0303 นโยบายสาธารณะกับการบริหารแบบร่วมมือและการจัดการองค์กรไม่แสวงกำไร 3(3-0-6) HPP0410 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต HPP0420 การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต

2. กลยุทธ์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
ความเสี่ยงที่จะไม่สามารถเปิดหลักสูตรได้เนื่องจากผู้สมัครเข้าศึกษาลดลง	<p>1) การยอมรับความเสี่ยง หากจำนวนนักศึกษาที่ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และไม่ส่งผลกระทบต่อภาระงานต่อการดำเนินงานของหลักสูตร เช่น การลดลงเพียงชั่วคราวหรือในระดับที่ไม่กระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอน</p> <p>2) การลด/ควบคุมความเสี่ยง ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย อัปเดตเนื้อหาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและความสนใจของผู้เรียน, เพิ่มการประชาสัมพันธ์และกิจกรรมดึงดูดนักศึกษา จัดกิจกรรม Open House, Roadshow และ การใช้ช่องทางออนไลน์เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดผู้สมัคร, สร้างจุดเด่นของหลักสูตร เน้นจุดแข็งของหลักสูตร เช่น ความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม โอกาสในการฝึกงาน หรือการสนับสนุนทุนการศึกษา, สสำรวจความต้องการของผู้เรียน จัดทำแบบสำรวจหรือสัมภาษณ์เพื่อเข้า</p>	<p>ตัวบ่งชี้ในการประเมินผลของกลยุทธ์ แก้ไขปัญหานักศึกษาแรกเข้า กรณีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถเปิดหลักสูตรได้เนื่องจากผู้สมัครเข้าศึกษาลดลง</p> <ol style="list-style-type: none"> ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ <ul style="list-style-type: none"> อัตราการสมัครเข้าศึกษา (ปีต่อปี) อัตราการลงทะเบียนจริงหลังประกาศรับสมัคร จำนวนผู้สนใจสอบถามข้อมูลหลักสูตร (ผ่านช่องทางต่าง ๆ) อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา (Retention Rate) ในปีแรก ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ <ul style="list-style-type: none"> ความพึงพอใจของผู้สมัครต่อกลยุทธ์รับสมัครใหม่ การรับรู้ภาพลักษณ์หลักสูตรในกลุ่มเป้าหมาย ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรกับความต้องการตลาดงาน ตัวบ่งชี้เชิงกระบวนการ <ul style="list-style-type: none"> ความรวดเร็วในการปรับกลยุทธ์การตลาด ความหลากหลายของช่องทางประชาสัมพันธ์

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
	<p>ใจความต้องการและข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>3) การกระจายความเสี่ยง ขยายกลุ่มเป้าหมาย ดึงดูดผู้สมัครจากต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ, สร้างเครือข่ายความร่วมมือร่วมมือกับโรงเรียน มหาวิทยาลัยอื่น ๆ หรือองค์กรภายนอกเพื่อสร้างช่องทางรับสมัครเพิ่มเติม</p> <p>4) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หากหลักสูตรไม่สามารถดึงดูดผู้สมัครได้อย่างต่อเนื่อง อาจพิจารณาปรับโครงสร้างหลักสูตรหรือยุติหลักสูตรชั่วคราว, วางแผนสำรองเพื่อลดผลกระทบทางการเงินและทรัพยากร เช่น การลดจำนวนชั้นเรียนหรือปรับสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การมีส่วนร่วมของคณาจารย์/ศิษย์เก่าในการรับสมัคร 4. ตัวบ่งชี้ผลลัพธ์ <ul style="list-style-type: none"> - การเพิ่มขึ้นของกลุ่มผู้สมัครใหม่จากช่องทางดิจิทัล - การขยายฐานผู้สมัครนอกพื้นที่บริการเดิม - ความสำเร็จในการสร้างพันธมิตรใหม่ (โรงเรียน/สถาบัน) 5. ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพ <ul style="list-style-type: none"> - อัตราส่วนต้นทุนต่อผู้สมัครที่ได้มา - เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการแปลงผู้สนใจเป็นผู้สมัคร - อัตราการตอบสนองต่อแคมเปญส่งเสริมการขาย
<p>ความเสี่ยงที่จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในหลักสูตร</p>	<p>1) การยอมรับความเสี่ยง หากการลดลงของจำนวนผู้สมัครไม่ส่งผลกระทบต่อภาระงานหลักสูตร เช่น หลักสูตรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและมีกลุ่มเป้าหมายขนาดเล็ก</p> <p>2) การลด/ควบคุมความเสี่ยง ได้แก่ ปรับปรุงหลักสูตร อัปเดตหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและความสนใจของผู้เรียน, การตลาดและการประชาสัมพันธ์ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดผู้สมัคร, สร้างจุดเด่นของหลักสูตร เน้นจุดแข็งของหลักสูตร เช่น ความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ โอกาสในการ</p>	<p>ตัวบ่งชี้ในการประเมินผลกลยุทธ์แก้ไขปัญหานักศึกษาแรกเข้า กรณีความเสี่ยงจากจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาลดลง</p> <p>1. ตัวบ่งชี้ด้านปริมาณผู้สมัคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้สมัคร (ปีต่อปี) - จำนวนผู้สมัครที่ผ่านเกณฑ์รับเข้าศึกษา - อัตราส่วนการแปลงจากผู้สนใจเป็นผู้สมัครจริง - จำนวนผู้สมัครจากช่องทางใหม่ที่เปิดรับ <p>2. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพผู้สมัคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่าเฉลี่ยผลการเรียนหรือคะแนนสอบเข้าของผู้สมัคร - ความหลากหลายของภูมิหลังผู้สมัคร - สัดส่วนผู้สมัครที่มีศักยภาพตรงกับความต้องการหลักสูตร

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
	<p>ฝึกงาน หรือการสนับสนุนทุนการศึกษา, สำรองความต้องการผู้เรียน จัดทำแบบสำรวจหรือสัมภาษณ์เพื่อเข้าใจความต้องการและข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>3) การกระจายความเสี่ยง ได้แก่ ขยายกลุ่มเป้าหมาย ดึงดูดผู้สมัครจากต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ, สร้างเครือข่ายความร่วมมือร่วมมือกับโรงเรียน มหาวิทยาลัยอื่น ๆ หรือองค์กรภายนอกเพื่อสร้างช่องทางรับสมัครเพิ่มเติม</p> <p>4) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หากหลักสูตรไม่สามารถดึงดูดผู้สมัครได้อย่างต่อเนื่อง อาจพิจารณาปรับโครงสร้างหลักสูตร หรือยุติ หลักสูตรชั่วคราว, วางแผนสำรองเพื่อลดผลกระทบทางการเงินและทรัพยากร เช่น การลดจำนวนชั้นเรียนหรือปรับสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ตัวอย่างเช่น หากหลักสูตรมีผู้สมัครลดลง อาจเพิ่มรายวิชาที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการบริหารเพื่อดึงดูดผู้สนใจ และจัดกิจกรรม Open House เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์จริงก่อนตัดสินใจสมัครเรียน</p>	<p>3. ตัวบ่งชี้ด้านการตลาดและการรับรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระดับการรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรในกลุ่มเป้าหมาย - จำนวนการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมประชาสัมพันธ์ - ความพึงพอใจของผู้สมัครต่อกระบวนการรับสมัคร <p>4. ตัวบ่งชี้ด้านประสิทธิภาพกลยุทธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลาที่ใช้ในการรับสมัครให้ครบจำนวน - อัตราส่วนต้นทุนต่อผู้สมัครที่ได้มา - ความสำเร็จของการใช้ช่องทางประชาสัมพันธ์ใหม่ <p>5. ตัวบ่งชี้ด้านความยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในปีแรก - ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาใหม่ - การขยายฐานผู้สมัครในระยะยาว <p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลัง 3-5 ปี - จัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจผู้สมัคร - วิเคราะห์ข้อมูลจากระบบรับสมัครดิจิทัล - จัดประชุมประเมินผลกับคณะกรรมการหลักสูตร <p>เกณฑ์ความสำเร็จ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 10% จากปีก่อน - อัตราการแปลงผู้สนใจเป็นผู้สมัครไม่น้อยกว่า 30% - ความพึงพอใจผู้สมัครอยู่ในระดับดีขึ้นไป (≥ 4 จาก 5)

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
<p>ความเสี่ยงที่ คุณภาพของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกให้เข้าศึกษามีคุณภาพลดลง</p>	<p>1) การยอมรับความเสี่ยง หากการลดลงของคุณภาพนักศึกษาไม่ส่งผลกระทบต่อภาระงานหลักสูตร เช่น การลดลงเพียงชั่วคราวหรือในระดับที่ไม่กระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอน</p> <p>2) การลด/ควบคุมความเสี่ยง ปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ปรับเกณฑ์การคัดเลือกให้มีความเข้มงวดมากขึ้น และเพิ่มการทดสอบทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนในหลักสูตร จัดกิจกรรมปรับพื้นฐานความรู้ จัดคอร์สปรับพื้นฐานความรู้ให้กับนักศึกษาใหม่ เพื่อให้มีความพร้อมก่อนเริ่มเรียน สร้างระบบติดตามและประเมินผลนักศึกษาใหม่ จัดทำระบบติดตามและประเมินผลนักศึกษาใหม่อย่างใกล้ชิด เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา สํารวจสาเหตุการลดลงของคุณภาพนักศึกษา จัดทำแบบสำรวจหรือสัมภาษณ์เพื่อเข้าใจปัญหาและหาแนวทางแก้ไข</p> <p>3) การกระจายความเสี่ยง สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ร่วมมือกับโรงเรียนและสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อสร้างช่องทางรับสมัครนักศึกษาที่มีคุณภาพ จัดโครงการพัฒนาทักษะก่อนเข้ามหาวิทยาลัย เช่น การจัดค่ายเตรียมความพร้อมและการฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนในมหาวิทยาลัย</p>	<p>ตัวบ่งชี้ในการประเมินผลกลยุทธ์แก้ไขปัญหาคณาภพนักศึกษารกเข้าที่ลดลง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตัวบ่งชี้ด้านคุณสมบัติผู้สมัคร <ul style="list-style-type: none"> - ค่าเฉลี่ยเกรดหรือคะแนนสอบเข้าของผู้ผ่านการคัดเลือก - สัดส่วนผู้มีผลการเรียนดีเด่น (GPA ≥ 3.00) ในกลุ่มผู้สมัคร - ระดับความสอดคล้องระหว่างพื้นฐานความรู้กับความต้อการหลักสูตร 2. ตัวบ่งชี้ด้านสมรรถนะ <ul style="list-style-type: none"> - ผลการประเมินความสามารถทางวิชาการก่อนเข้าเรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์จากแบบประเมินสัมภาษณ์ 3. ตัวบ่งชี้ด้านการปรับตัว <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในภาคการศึกษาแรก - ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาที่ 1 - ระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาการ 4. ตัวบ่งชี้กระบวนการคัดเลือก <ul style="list-style-type: none"> - ความเข้มงวดของเกณฑ์ การคัดเลือกที่ใช้จริง - ความหลากหลายของวิธีการประเมินผู้สมัคร - ความเหมาะสมของน้ำหนักคะแนนแต่ละองค์ประกอบ 5. ตัวบ่งชี้เปรียบเทียบ <ul style="list-style-type: none"> - การเปรียบเทียบคุณภาพผู้สมัครกับสถาบันเทียบเคียง - แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณภาพผู้สมัคร 3-5 ปีย้อนหลัง - ระดับความพึงพอใจของคณาจารย์ต่อคุณภาพนักศึกษารใหม่ <p>เกณฑ์ประเมินความสำเร็จ:</p>

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
	4) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หากไม่สามารถปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกได้ อาจพิจารณาปรับโครงสร้างหลักสูตรหรือยุติหลักสูตรชั่วคราว วางแผนสำรองเพื่อลดผลกระทบทางการเงินและทรัพยากร เช่น การปรับจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนหรือการจัดสรรทรัพยากร	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าเฉลี่ยผลการเรียนปีแรกไม่ต่ำกว่า 2.50 - อัตราการคงอยู่ปีแรก $\geq 85\%$ - ความพึงพอใจอาจารย์ต่อคุณภาพนักศึกษาใหม่ \geq ระดับดี (4/5) - จำนวนนักศึกษาติดกลุ่มเสี่ยงลดลง $\geq 20\%$

3. กลยุทธ์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาออกกลางคัน

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
ความเสี่ยงที่นักศึกษาลาออก	<p>1) การยอมรับความเสี่ยง หากการลาออกอยู่ในระดับที่ยอมรับได้และไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานหลักสูตร เช่น การลาออกเนื่องจากเหตุผลส่วนตัวที่ไม่สามารถควบคุมได้</p> <p>2) การลด/ควบคุมความเสี่ยงได้แก่ ปรับปรุงระบบการแนะแนวและสนับสนุนนักศึกษาใหม่ จัดกิจกรรมปฐมนิเทศและกิจกรรมสร้างความผูกพันในมหาวิทยาลัย เพื่อช่วยให้นักศึกษาใหม่ปรับตัวได้เร็วขึ้น, สร้างระบบให้คำปรึกษา (Mentoring System) จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาและรุ่นพี่คอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักศึกษาใหม่, ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ตรวจสอบและพัฒนาแบบการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา, สำรวจสาเหตุการลาออก จัดทำแบบสำรวจหรือสัมภาษณ์นักศึกษาที่ลาออกเพื่อ</p>	<p>ตัวบ่งชี้ในการประเมินผลกลยุทธ์แก้ไขปัญหานักศึกษาออกกลางคัน กรณีความเสี่ยงที่นักศึกษาลาออก</p> <p>1. ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา (Retention Rate) ต่อปีการศึกษา - อัตราการออกกลางคัน (Dropout Rate) แยกตามชั้นปี - จำนวนนักศึกษาที่กลับเข้าศึกษาต่อหลังพักการศึกษา - ระยะเวลาเฉลี่ยก่อนออกกลางคัน (Mean Time to Dropout) <p>2. ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สาเหตุหลักของการออกกลางคัน (จากแบบสำรวจ/สัมภาษณ์) - ระดับความพึงพอใจต่อการสนับสนุนของสถาบันก่อนออก - ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับแนวโน้มการออก <p>3. ตัวบ่งชี้เชิงกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความถี่ของการพบปะนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
	<p>เข้าใจปัญหาและหาแนวทางแก้ไข</p> <p>3) การกระจายความเสี่ยง สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยลดการลาออกของนักศึกษา และจัดโครงการพัฒนาทักษะชีวิต เช่น การจัดการเวลา การจัดการความเครียด และทักษะการสื่อสาร เพื่อช่วยให้นักศึกษาปรับตัวได้ดีขึ้น</p> <p>4) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หากพบว่าหลักสูตรไม่ตอบโจทย์ความต้องการของนักศึกษา อาจพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรหรือยุติหลักสูตรชั่วคราว และวางแผนสำรองเพื่อลดผลกระทบทางการเงินและทรัพยากร เช่น การปรับจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียน หรือการจัดสรรทรัพยากรใหม่ ตัวอย่างเช่น หากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ลาออกเนื่องจากไม่สามารถปรับตัวได้ มหาวิทยาลัยอาจจัดกิจกรรมปรับพื้นฐานและสร้างความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมการเรียน เช่น การจัดค่ายปรับตัว (Orientation Camp) และการจัดเวิร์กช็อปทักษะการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความผูกพัน - ความรวดเร็วของการแทรกแซงเมื่อพบปัญหา <p>4. ตัวบ่งชี้ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การลดลงของอัตราการออกกลางคันหลังดำเนินกลยุทธ์ - จำนวนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่สามารถฟื้นฟูสถานะการเรียน - ความสำเร็จของระบบ Early Warning ในการคาดการณ์ปัญหา <p>5. ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลาเฉลี่ยในการแก้ไขปัญหา นักศึกษากลุ่มเสี่ยง - อัตราส่วนนักศึกษาได้รับการช่วยเหลือต่อนักศึกษาปัญหา - ความคุ้มค่าของทรัพยากรที่ใช้ในการป้องกันการออกกลางคัน <p>เกณฑ์ประเมินความสำเร็จ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการออกกลางคันลดลง $\geq 15\%$ ภายใน 1 ปีการศึกษา - อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาเพิ่มขึ้น $\geq 10\%$ - ความพึงพอใจนักศึกษาต่อการสนับสนุน \geq ระดับดี (4/5) - ระบบ Early Warning ตรวจจับนักศึกษากลุ่มเสี่ยงได้ $\geq 80\%$
ความเสี่ยงที่นักศึกษาพ้นสภาพ	<p>1) การยอมรับความเสี่ยง หากการพ้นสภาพของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้และไม่ส่งผลกระทบต่อแรงงานต่อการดำเนินงานหลักสูตร เช่น การพ้นสภาพเนื่องจากเหตุผลส่วนตัวที่ไม่สามารถควบคุมได้</p>	<p>ตัวบ่งชี้ในการประเมินผลกลยุทธ์แก้ไขปัญหานักศึกษาพ้นสภาพ</p> <p>1. ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการพ้นสภาพนักศึกษา ต่อปี/ภาคการศึกษา

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
	<p>2) การลด/ควบคุมความเสี่ยง โดยปรับปรุงระบบการให้คำปรึกษาและสนับสนุนนักศึกษา จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาและระบบติดตามผลการเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียน, จัดโปรแกรมเสริมทักษะการเรียน เช่น การสอนเสริมในวิชาที่ยาก การจัดติวเข้มก่อนสอบ และการฝึกทักษะการจัดการเวลา, สร้างระบบแจ้งเตือน ติดตามและแจ้งเตือนนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาค่าทันเวลา และสำรวจสาเหตุการพ้นสภาพ จัดทำแบบสำรวจหรือสัมภาษณ์นักศึกษาที่พ้นสภาพเพื่อเข้าใจปัญหาและหาแนวทางแก้ไข</p> <p>3) การกระจายความเสี่ยง โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยลดการพ้นสภาพของนักศึกษา จัดโครงการพัฒนาทักษะชีวิต เช่น การจัดการความเครียด การวางแผนการเรียน และทักษะการสื่อสาร เพื่อช่วยให้นักศึกษาปรับตัวได้ดีขึ้น</p> <p>4) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หากพบว่าหลักสูตรไม่ตอบโจทย์ความต้องการของนักศึกษา อาจพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรหรือยุติหลักสูตรชั่วคราว, วางแผนสำรองเพื่อลดผลกระทบทางการเงินและทรัพยากร เช่น การ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนนักศึกษาที่ถูกพ้นสภาพ แยกตามสาเหตุ ผลการเรียน, ความประพฤติ, การขาดเรียน - อัตราการกลับเข้าศึกษาต่อ ของนักศึกษาที่ถูกพ้นสภาพ ในกรณีที่ สามารถอุทธรณ์หรือแก้ไขได้ - ระยะเวลาเฉลี่ยก่อนพ้นสภาพ เทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร <p>2. ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สาเหตุหลักของการพ้นสภาพ สืบมาจากระบบข้อมูลหรือสัมภาษณ์ - ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาก่อนพ้นสภาพ หากมีการให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือ - ประสิทธิภาพของระบบแจ้งเตือนล่วงหน้า (Early Warning System) <p>3. ตัวบ่งชี้กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความถี่ของการติดตามนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง เช่น นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ, ขาดเรียนบ่อย - จำนวนนักศึกษาได้รับการช่วยเหลือก่อนพ้นสภาพ เช่น การปรับปรุงผลการเรียน, การขอผ่อนผัน - ความรวดเร็วในการดำเนินการแก้ไขปัญหา ตั้งแต่พบปัญหา จนถึงขั้นตอนช่วยเหลือ <p>4. ตัวบ่งชี้ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการลดลงของนักศึกษาพ้นสภาพ เปรียบเทียบก่อนและหลังใช้กลยุทธ์ - จำนวนนักศึกษาที่สามารถแก้ไขปัญหาและคงสภาพการเรียนไว้ได้ - ประสิทธิภาพของมาตรการป้องกัน เช่น โปรแกรมเสริมความรู้, การให้คำปรึกษา <p>5. ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพ</p>

ปัญหา	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ในการประเมินผล
	<p>ปรับจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนหรือการจัดสรรทรัพยากรใหม่</p> <p>ตัวอย่างเช่น หากนักศึกษาพ้นสภาพเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ สาขาอาจจัดโปรแกรมสอนเสริมและติวเข้มในวิชาที่ยากเพื่อช่วยให้นักศึกษาปรับปรุงผลการเรียนได้ทันเวลา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราส่วนนักศึกษาที่ได้รับการช่วยเหลือต่อนักศึกษาที่พ้นสภาพ - ความคุ้มค่าของทรัพยากรที่ใช้ในการป้องกัน เช่น เวลา, งบประมาณ, บุคลากร - ความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อระบบสนับสนุน <p>เกณฑ์ประเมินความสำเร็จ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการพ้นสภาพลดลง $\geq 20\%$ ภายใน 1-2 ปีการศึกษา - $\geq 70\%$ ของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงได้รับการช่วยเหลือก่อนพ้นสภาพ - ระบบ Early Warning ตรวจจับนักศึกษากลุ่มเสี่ยงได้ $\geq 85\%$ - ความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อระบบช่วยเหลือ \geq ระดับดี (4/5)

หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร

1. การบริหารและพัฒนาอาจารย์

การบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ จำเป็นต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยเริ่มจากแผนการบริหารอาจารย์ที่เน้นการสรรหาและคัดเลือกอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และตรงกับสาขาวิชา พร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนทั้งในด้านการสอน การวิจัย และการเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมถึงการกระจายงานให้เหมาะสมตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

สำหรับแผนการบริหารจัดการภาระงานนั้นต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการสอน การวิจัย และงานบริการวิชาการ โดยอาจใช้ระบบการคิดคะแนนภาระงานเพื่อจัดสรรเวลาอย่างเป็นธรรม และลดชั่วโมงสอนสำหรับอาจารย์ที่ทำวิจัยเข้มข้น พร้อมทั้งจัดระบบการประเมินผลงานเป็นระยะเพื่อปรับสมดุลภาระงาน ส่วนแผนการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ควรมุ่งเน้นทั้งด้านการสอน วิจัย และวิชาชีพผ่านการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ การจัดสัมมนาวิชาการ การให้ทุนวิจัย และการส่งเสริมการเข้าร่วมประชุมวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการพัฒนาทักษะการสอนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยควรมีระบบการให้คำปรึกษาและการสะท้อนผลลัพธ์จากผู้เรียนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการจัดระบบรางวัลเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

ซึ่งแผนทั้งหมดนี้ต้องดำเนินไปอย่างบูรณาการและสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อให้อาจารย์สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาหลักสูตรและคุณภาพบัณฑิตในระยะยาว

1.1 คุณสมบัติและความพร้อมของอาจารย์

1.1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปุณยวีร์ หนูประกอบ
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วาสนา จาตุรัตน์
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิทวัส ขุนหนู

1.1.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัฒนา รัตนพรหม
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสน่ห์ บุญกำเนิด
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกวลิน อังคนานนท์
- 4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์ นพรัตน์
- 5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สิทธิพันธ์ พูนเอียด
- 6) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัยบ ชาติัดคาน
- 7) อาจารย์ ดร. ชันญชิตา ทิพย์ญาณ

1.2 การพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ

1.2.1 การเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพสำหรับอาจารย์

1) การพัฒนาความรู้ (Knowledge)

- ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาของตนเอง

ควรจัดระบบพัฒนาความรู้แก่อาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเน้นการเสริมสร้างความรู้ที่ทันสมัยใน 3 มิติหลัก ได้แก่ มิติด้านทฤษฎีและแนวคิดทางนโยบายและการบริหารสาธารณะสมัยใหม่ เช่น การบริหารกิจการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Management) ธรรมาภิบาลดิจิทัล (Digital Governance) และการบริหารภาครัฐเชิงรุก (Proactive Governance) มิติด้านนโยบายสาธารณะเฉพาะพื้นที่ เช่น การวิเคราะห์นโยบายท้องถิ่น การวางแผนพัฒนาระดับชุมชน และการจัดการความขัดแย้งในนโยบายสาธารณะ และมิติด้านทักษะปฏิบัติการ เช่น การใช้เครื่องมือวิเคราะห์นโยบายสมัยใหม่ เทคโนโลยีสำหรับการบริการสาธารณะ และระบบประเมินผลนโยบายแบบมีส่วนร่วม ซึ่งสามารถดำเนินการผ่านกลไกสำคัญ ได้แก่ การจัดสัมมนาวิชาการเฉพาะเรื่องโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภาคปฏิบัติ การสนับสนุนการศึกษาต่อในหลักสูตรระยะสั้นทั้งในและต่างประเทศ การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น รวมถึงการสร้างคลังความรู้ดิจิทัลที่รวบรวมงานวิจัยและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการบริหารสาธารณะในบริบทชุมชน โดยกระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้อาจารย์มีความรู้ที่ทันสมัย เชื่อมโยงกับบริบทการพัฒนาท้องถิ่น และสามารถถ่ายทอดสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ความรู้ในศาสตร์การสอนและการเรียนรู้

การพัฒนาความรู้ด้านศาสตร์การสอนและการเรียนรู้สำหรับอาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบโดยบูรณาการแนวทางการสอนสมัยใหม่ที่สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาและบริบทของกลุ่มสถาบันที่ 3 ซึ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่น โดยสถาบันควรจัดหลักสูตรพัฒนาศักยภาพการสอนที่ครอบคลุมทั้งหลักการออกแบบการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ (Andragogy) การประยุกต์ใช้วิธีการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชาการบริหารสาธารณะ เช่น การใช้กรณีศึกษาจากปัญหาจริงของชุมชน (Community-Based Case Studies) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์การบริหารงานภาครัฐในพื้นที่ รวมถึงการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมการสอน เช่น การจำลองสถานการณ์ (Simulation) การเรียนรู้ผ่านโครงการจริง (Project-Based Learning) และ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เสมือนจริง (Virtual Learning Experience) พร้อมกันนี้ควรจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องผ่านการสังเกตการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) การจัดเวิร์กช็อปออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) ในหมู่อาจารย์เพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี ทั้งนี้กระบวนการพัฒนาความรู้ด้านการสอนควรเชื่อมโยงกับปรัชญาของหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานภาครัฐได้อย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2) การพัฒนาสมรรถนะ (Competencies)

- การออกแบบและการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาสมรรถนะด้านการออกแบบและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับอาจารย์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ควรดำเนินการผ่านกระบวนการพัฒนาที่เป็นระบบและสอดคล้องกับบริบทเฉพาะของสาขานโยบายสาธารณะ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียนและสภาพปัญหาจริงของชุมชนท้องถิ่น เพื่อกำหนดกรอบการออกแบบกิจกรรมที่เน้นการสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานภาครัฐในสภาพแวดล้อมจริง กระบวนการพัฒนาควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นแรก การเสริมสร้างความรู้ด้านหลักการออกแบบการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ (Andragogical Design) ที่เน้นการเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติผ่านเทคนิคต่าง ๆ เช่น การใช้กรณีศึกษาจริงจากหน่วยงานภาครัฐ (Real-World Case Studies) การสร้างสถานการณ์จำลองการตัดสินใจเชิงนโยบาย (Policy Decision Simulation) และการออกแบบโครงการบริการสังคม (Social Service Project) ขั้นที่สอง การฝึกปฏิบัติการออกแบบกิจกรรมผ่านกระบวนการ Workshop โดยใช้เครื่องมือทางการศึกษาที่เหมาะสม เช่น การสร้างแผนผังมโนทัศน์การเรียนรู้ (Learning Concept Mapping) การใช้เทมเพลตการออกแบบกระบวนการย้อนกลับ (Backward Design Template) และการทดลองสอนจริงในสภาพแวดล้อมจำลอง (Microteaching) และขั้นที่สาม การสร้างกลไกการให้ข้อมูลย้อนกลับและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องผ่านระบบเพื่อนร่วมงานประเมิน (Peer Review) การสะท้อนคิดหลังการสอน (Reflective Practice) และการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Outcome Assessment) โดยกระบวนการทั้งหมดนี้ควรบูรณาการกับแนวคิดการเรียนรู้จากการบริการชุมชน (Service-Learning) และการมีส่วนร่วมของ stakeholders ภาครัฐและท้องถิ่น เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกมามีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

- การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาสมรรถนะด้านการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับอาจารย์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ต้องอาศัยกระบวนการพัฒนาที่บูรณาการระหว่างทฤษฎีการสอนสมัยใหม่กับบริบทการบริหารงานสาธารณะในท้องถิ่น เริ่มจากการสร้างความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับหลักการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ (Andragogy) โดยเฉพาะเทคนิคการถ่ายทอดความรู้เชิงบริหารสาธารณะที่ซับซ้อนให้เป็นรูปธรรม กระบวนการพัฒนาควรเน้นการฝึกปฏิบัติจริงผ่านกลไกสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) การใช้วิธีการสอนเชิงโต้ตอบ (Interactive Pedagogy) เช่น การจัดระเบียบวาทกรรม (Socratic Seminar) สำหรับประเด็นนโยบายสาธารณะ การจำลองสถานการณ์การตัดสินใจเชิงบริหาร (Administrative Decision-Making Simulation) และการวิเคราะห์กรณีศึกษาจากหน่วยงานภาครัฐจริง 2) การพัฒนาทักษะการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitation Skills) โดยเฉพาะเทคนิคการตั้งคำถามกระตุ้นการคิด (Provocative Questioning) การจัดการอภิปรายกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) และการสรุปความรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Knowledge Synthesis) และ 3) การสร้างระบบสนับสนุนการสอนผ่านการนิเทศการสอนแบบกัลยาณมิตร (Peer Coaching) การบันทึกวีดิทัศน์การสอนเพื่อการสะท้อนคิด (Teaching Portfolio) และการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ปฏิบัติงานจริงจากหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น โดยกระบวนการทั้งหมดนี้ต้องเชื่อมโยงกับกรอบการประเมินสมรรถนะผู้เรียนทั้งด้านความรู้

ทักษะ และเจตคติในด้านนโยบายและการบริหารสาธารณะ พร้อมทั้งสามารถสะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้สู่การพัฒนาชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

- การเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน

การพัฒนาสมรรถนะด้านการเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับอาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นโยบายสาธารณะ จำเป็นต้องประยุกต์แนวทางที่สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของวิชาชีพบริหารสาธารณะและบริบทการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ กระบวนการพัฒนาควรเริ่มจากการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จริงจากภาคสนาม โดยอาจารย์ต้องพัฒนาทักษะการออกแบบพื้นที่การเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกสถานที่ ที่เอื้อต่อการคิดวิเคราะห์เชิงนโยบายและการแก้ปัญหาด้านนโยบายและการบริหารสาธารณะอย่างสร้างสรรค์

วิธีการพัฒนาสมรรถนะนี้ควรประกอบด้วย การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคการสร้างปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้ เช่น การใช้กรณีศึกษาจากหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาสร้างการอภิปรายกลุ่ม การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบร่วมมือผ่านโครงการแก้ไขปัญหาจริง (Action Learning Projects) และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านระบบจำลองสถานการณ์ทางนโยบาย (Policy Simulation Platforms) นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาทักษะการเป็นที่ปรึกษาเชิงลึก (Mentoring Skills) เพื่อให้คำแนะนำเฉพาะบุคคลแก่นักศึกษาในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางทฤษฎีกับสถานการณ์การทำงานจริง

สำหรับการสนับสนุนการเรียนรู้ สถาบันควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้เฉพาะทาง เช่น ศูนย์ข้อมูลนโยบายสาธารณะที่รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐจริง ห้องสมุดกรณีศึกษาการบริหารงานภาครัฐ และระบบฐานข้อมูลข้อบัญญัติท้องถิ่น ที่อาจารย์สามารถนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนายังควรครอบคลุมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาคปฏิบัติ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านการดูงาน การฝึกปฏิบัติงาน และการร่วมโครงการพัฒนาชุมชน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติ

- การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์

การพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สำหรับอาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จำเป็นต้องบูรณาการระหว่างหลักการประเมินผลสมัยใหม่กับบริบทเฉพาะทางด้านนโยบายสาธารณะ โดยควรเริ่มจากการฝึกอบรมเชิงลึกเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องมือประเมินที่สอดคล้องกับสมรรถนะทางวิชาชีพ 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ด้านความรู้เชิงทฤษฎีและหลักการทางนโยบายและการบริหารสาธารณะ 2) ด้านทักษะการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาด้านนโยบายและการบริหารสาธารณะ และ 3) ด้านเจตคติและจรรยาบรรณวิชาชีพ

วิธีการประเมินผลที่ควรนำมาใช้ประกอบด้วย การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ผ่านโครงการแก้ปัญหาจริงของหน่วยงานภาครัฐ การใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) ที่บันทึกพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์นโยบาย การประเมินจากกรณีศึกษาเชิงปฏิบัติ (Case-Based Evaluation) โดยผู้เชี่ยวชาญจากภาคสนาม การทดสอบสมรรถนะผ่านสถานการณ์จำลอง (Scenario-Based Testing)

สำหรับการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ควรฝึกทักษะการให้คำปรึกษาแบบ GROW Model (Goal, Reality, Options, Will) ที่เน้น 1) การชี้ให้เห็นจุดแข็งและโอกาสพัฒนาโดยเชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ 2) การให้ตัวอย่างเชิงประจักษ์จากประสบการณ์จริงในหน่วยงานราชการ 3) การเสนอแนวทางพัฒนาที่เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) การสร้างแรงจูงใจผ่านการยกย่องความพยายามและความก้าวหน้า

ทั้งนี้ กระบวนการประเมินผลและให้ข้อมูลป้อนกลับควรผนวกกับระบบ Coaching โดยอาจารย์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีการติดตามผลหลังการให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างวัฒนธรรมการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืนในหมู่นักศึกษาบริหารสาธารณะ

3) การพัฒนาด้านค่านิยม (Values)

- **แนวทางการสร้างคุณค่าในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง**

การพัฒนาค่านิยมแห่งการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์อย่างต่อเนื่องสำหรับหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ต้องปลูกฝังผ่านกระบวนการที่ผสมผสานระหว่างการสร้างจิตสำนึกทางวิชาชีพกับการปฏิบัติจริง โดยมีแนวทางหลัก 5 ประการ ดังนี้

ประการแรก สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการจัดกิจกรรม "ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ" (Professional Learning Community) ที่อาจารย์ร่วมกันสะท้อนคิดการปฏิบัติงาน อภิปรายกรณีศึกษาจริยธรรมทางการสอน และกำหนดแผนพัฒนารายบุคคลอย่างเป็นระบบ

ประการที่สอง จัดโปรแกรมการเป็นพี่เลี้ยง (Mentorship Program) คู่ขนานระหว่างอาจารย์อาวุโสกับอาจารย์ใหม่ เพื่อถ่ายทอดค่านิยมการบริการสาธารณะ จรรยาบรรณวิชาชีพ และแนวทางการพัฒนาตนเองที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหลักสูตร

ประการที่สาม ใช้กลไกการประเมินสมรรถนะแบบ 360 องศา ที่รวมการรับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใช้บัณฑิต เพื่อสร้างความตระหนักในบทบาทของอาจารย์ผู้สร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ประการที่สี่ ส่งเสริมให้อาจารย์จัดทำ "แผนพัฒนาวิชาชีพรายบุคคล" (Individual Development Plan) ที่ไม่เพียงมุ่งพัฒนาด้านการสอนและวิจัย แต่รวมถึงการสร้างสมดุลระหว่างบทบาทอาจารย์กับความรับผิดชอบต่อสังคม

ประการที่ห้า จัดเวทีสาธารณะสำหรับอาจารย์นำเสนอผลงานการพัฒนานวัตกรรมการสอนและบริการสังคม เพื่อสร้างค่านิยมการแบ่งปันความรู้และความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

กระบวนการเหล่านี้ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยเชื่อมโยงกับระบบการส่งเสริมวิทยฐานะที่ให้คุณค่ากับการพัฒนาทั้งด้านการสอน การวิจัย และบริการสังคมอย่างเท่าเทียมกัน พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจผ่านการยกย่องอาจารย์ต้นแบบที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและเป็นแบบอย่างที่ดีทางวิชาชีพ

- **แนวทางการธำรงไว้ซึ่งจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพอาจารย์**

การพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์สำหรับหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ต้องอาศัยกระบวนการที่ผสมผสานระหว่างการสร้างความตระหนักรู้ การฝึกปฏิบัติ และการกำกับดูแลอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวทางหลักที่ควรดำเนินการดังนี้

ควรจัดทำกรอบจรรยาบรรณเฉพาะทางที่สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขานโยบายสาธารณะ โดยเน้นคุณค่าพื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ (Public

Accountability) ความเป็นธรรมทางสังคม (Social Equity) ความโปร่งใส (Transparency) และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) กรอบดังกล่าวต้องแปลงเป็นหลักปฏิบัติที่ชัดเจนใน 3 มิติ ได้แก่ การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ

กระบวนการพัฒนาควรเริ่มจากการจัดหลักสูตรเชิงลึกเกี่ยวกับจริยธรรมวิชาชีพอาจารย์ที่ผนวกกรณีศึกษาจริงจากแวดวงบริหารสาธารณะ เช่น การจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การรักษาความเป็นกลางทางการเมือง และการคุ้มครองข้อมูลสาธารณะ พร้อมทั้งจัดเวทีเสวนาประจำปีโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคปฏิบัติมาร่วมแบ่งปันประสบการณ์

ควรจัดกลไกสนับสนุนที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) ระบบพี่เลี้ยงทางจริยธรรม (Ethics Mentoring) ที่อาจารย์อาวุโสทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเรื่อง dilemmas ทางจริยธรรม 2) ช่องทางรายงานปัญหาจริยธรรมอย่างเป็นระบบ และ 3) การประเมินพฤติกรรมตามจรรยาบรรณเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินผลงานประจำปี

นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้อาจารย์จัดทำบันทึกสะท้อนคิดทางจริยธรรม (Ethical Reflection Journal) เป็นประจำ และจัดกิจกรรม Service Learning ที่อาจารย์ร่วมทำงานพัฒนาชุมชนเพื่อฝึกฝนจรรยาบรรณในบริบทจริง

การประเมินผลควรใช้วิธีการแบบ 360 องศา โดยรวมความคิดเห็นจากนักศึกษา เพื่อนร่วมงาน และเครือข่ายภาคสนาม พร้อมทั้งยกย่องอาจารย์ตัวอย่างที่แสดงพฤติกรรมตามจรรยาบรรณอย่างโดดเด่น เพื่อสร้างวัฒนธรรมการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างยั่งยืน

4) การพัฒนาด้านมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567

ตามนโยบายการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจัดเป็นสถาบันในกลุ่มที่ 3 ที่มีพันธกิจหลักคือ การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนเฉพาะทาง ดังนั้น การพัฒนาอาจารย์และหลักสูตรต้องสอดคล้องกับบริบทนี้ โดยสะท้อนแนวทางต่อไปนี้ อย่างละเอียด ในด้านการพัฒนาอาจารย์ ควรจัดโปรแกรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพอาจารย์อย่างเป็นระบบ โดยเน้นหัวข้อที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เช่น การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ที่เปิดโอกาสให้ชุมชนมีบทบาทร่วมในกระบวนการวิจัย การออกแบบหลักสูตรฐานชุมชน (Community-Based Curriculum) เพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาการเรียนการสอนกับความต้องการจริงของพื้นที่ การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) สำหรับแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของท้องถิ่น ตลอดจนการจัดการความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom Integration) เพื่ออนุรักษ์และต่อยอดความรู้ดั้งเดิม ซึ่งการฝึกอบรมเหล่านี้จะช่วยสร้างสมรรถนะสำคัญให้อาจารย์สามารถจัดการเรียนการสอนและวิจัยที่ตอบโจทย์การพัฒนาชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรปรับรูปแบบการเรียนการสอนโดยนำแนวทาง Active Learning มาใช้อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การศึกษากรณีศึกษาจากปัญหาจริงในชุมชน (Case Study) ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทและความต้องการของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง การจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) ที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยอิงจากสถานการณ์จริงในพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการปรับระบบการประเมินผลให้มุ่งเน้นที่ผลลัพธ์เชิงประจักษ์ (Outcome-Based Evaluation) โดยวัดจากความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนใน

มิติต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ เช่น การเพิ่มรายได้และลดความยากจน ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

ท้ายสุด ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานวิชาการที่สอดคล้อง ควรส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์สาขานโยบายสาธารณะให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่สอดคล้องกับพันธกิจของกลุ่มสถาบันที่ 3 โดยการสนับสนุนให้อาจารย์เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ผ่านการอบรมเชิงลึกด้านนโยบายสาธารณะสำหรับท้องถิ่น การจัดการภาครัฐแนวใหม่ และการบริหารงานชุมชนแบบมีส่วนร่วม พร้อมทั้งส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยประยุกต์ที่ตอบโจทย์ปัญหาจริงของชุมชน เช่น การศึกษารูปแบบการบริหารท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบบริการสาธารณะที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ และการสร้างนวัตกรรมจัดการภาครัฐที่ยั่งยืน โดยสถาบันควรจัดระบบการประเมินผลงานวิชาการที่ให้ความสำคัญกับงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชุมชน การตีพิมพ์ผลงานในวารสารวิชาการด้านการพัฒนาท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในโครงการบริการวิชาการเพื่อสังคม ซึ่งจะช่วยสร้างอาจารย์นักปฏิบัติที่มีทั้งความเชี่ยวชาญทางวิชาการและความเข้าใจบริบทท้องถิ่นอย่างแท้จริง

1.2.2 การเตรียมความพร้อมสำหรับอาจารย์ใหม่

1) ด้านบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

1.1) อาจารย์ผู้สอนใหม่ เข้ารับการปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีและการปฐมนิเทศของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1.2) อาจารย์ผู้สอนใหม่ เข้าร่วมอบรม ประชุม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหลัก ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านวิจัย ด้านบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านวิศวกรสังคม และด้านการประกันคุณภาพ ที่จำเป็นและสำคัญต่อการปฏิบัติบทบาทอาจารย์ที่จัดโดยหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

2) ด้านการสอน

2.1) อาจารย์ผู้สอนใหม่ที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์การสอน

2.1.1) สาขาวิชาดำเนินการจัดอาจารย์พี่เลี้ยงหลัก (Mentor) จำนวน 1 คน เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำในการพัฒนาบทบาทการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และดูแลช่วยเหลืออาจารย์ใหม่ในการวางแผนการเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้สอน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การออกข้อสอบ การวิพากษ์ข้อสอบ การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ รวมทั้งการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3 และ มคอ.4) และรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (มคอ.5 และ มคอ.6)

2.1.2) อาจารย์ผู้สอนใหม่ จะต้องเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัยหรือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หรือหน่วยงานอื่น อย่างน้อย 1 ครั้ง

2.2) อาจารย์ผู้สอนใหม่ที่เคยมีประสบการณ์การสอนแล้ว

2.2.1) สาขาวิชาดำเนินการจัดอาจารย์พี่เลี้ยงหลัก (Mentor) จำนวน 1 คน เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำในการพัฒนาบทบาทการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และดูแลช่วยเหลืออาจารย์ใหม่ในการวางแผนการเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้สอน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การออกข้อสอบ การวิพากษ์ข้อสอบ การวัด

และประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ รวมทั้งการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3 และ มคอ.4) และ รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (มคอ.5 และ มคอ.6)

2.2.2) อาจารย์ผู้สอนใหม่ จะต้องมีประสบการณ์การสอนทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคนปฏิบัติมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี

2. ความพร้อมด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

หลักสูตรมีการใช้ทรัพยากรการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยมีไว้บริการแก่นักศึกษาและบุคลากร เป็นฐานข้อมูลกลางโดยมีสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีหน้าที่ดูแลและเตรียมพร้อมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในภาพรวมของมหาวิทยาลัย

ในกรณีการใช้ทรัพยากรการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในระดับคณะตามศาสตร์หรือบริบทของหลักสูตรเพื่อส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนมีรายละเอียด ต่อไปนี้

2.1 ห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์/เครื่องมือ

ห้องปฏิบัติการ	ความจุ (คน)	อุปกรณ์/เครื่องมือ	จำนวนนักศึกษา (คน/ครั้ง)	การบริหารจัดการ
ห้องปฏิบัติการ SM 1 – SM 5 รวม 5 ห้อง	ห้องละ 40 คน	เครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องฉายภาพแบบแอลซีดี (LCD projector), เครื่องฉายทีบแสง, ชุดอุปกรณ์เครื่องขยายเสียง, กระดานอัจฉริยะ (Smart Board), อุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ	ห้องละ 40 คน/ครั้ง	งานเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
ห้องค้นคว้าและสื่อการเรียนรู้	100 คน	เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์สำหรับการสืบค้นข้อมูลสำหรับนักศึกษา	100 คน/ครั้ง	งานเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
ห้องประชุมราชพฤกษ์	200 คน	เครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องฉายภาพแบบแอลซีดี (LCD projector), เครื่องฉายทีบแสง, ชุดอุปกรณ์เครื่องขยายเสียง, อุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ	200 คน/ครั้ง	งานเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
ห้องประชุมลีลาวดี	60 คน	เครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องฉายภาพแบบแอลซีดี (LCD projector), เครื่องฉายทีบแสง, ชุดอุปกรณ์เครื่องขยายเสียง, อุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ	60 คน/ครั้ง	งานเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
ห้องประชุมอินทนิล	30 คน	เครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องฉายภาพแบบแอลซีดี (LCD projector), เครื่องฉายทีบแสง, ชุดอุปกรณ์เครื่องขยายเสียง, อุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ	30 คน/ครั้ง	งานเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
ห้องประชุม 1	30 คน	เครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องฉายภาพแบบแอลซีดี (LCD projector), เครื่องฉายทีบแสง, ชุดอุปกรณ์เครื่องขยายเสียง, อุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ	30 คน/ครั้ง	งานบริการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

ห้องปฏิบัติการ	ความจุ (คน)	อุปกรณ์/เครื่องมือ	จำนวน นักศึกษา (คน/ครั้ง)	การบริหารจัดการ
ห้องประชุม 2	20 คน	เครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องฉายภาพ แบบแอลซีดี (LCD projector), เครื่อง ฉายทีบแสง, ชุดอุปกรณ์เครื่องขยาย เสียง, อุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ	20 คน/ครั้ง	งานบริการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

2.2 ทรัพยากรสารสนเทศ

หลักสูตรใช้ทรัพยากรสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนที่มีไว้บริการแก่ผู้เรียนตามความ
สอดคล้องตามศาสตร์และส่งเสริมการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

2.2.1 ฐานข้อมูล

- 1) ระบบสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศ (Online Public Access Catalog: WEB OPAC)
- 2) คลังข้อมูลเอกสารงานวิจัย (SRU Intellectual Repository)
- 3) ระบบฐานข้อมูลโครงการวิจัย (SRU Research Project Database)
- 4) ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทยเครือข่าย ThaiLis (Thai Digital Collection: TDC)
- 5) ฐานข้อมูลหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ SRU CU e-Library
- 6) ฐานข้อมูลสหบรรณานุกรมห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษาไทย (UC-TAL) (Union
Catalog of Thai Academic Libraries: UC-TAL)
- 7) ฐานข้อมูลหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ BookCaze
- 8) ฐานข้อมูลวารสารวิชาการนานาชาติ ACM Digital Library
- 9) ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ SpringerLink –Journal
- 10) ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ Academic Search Ultimate EBSCO
Discovery Service (EDS) Plus Full Text
- 11) ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ Emerald Management
- 12) ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ ScienceDirect
- 13) ฐานข้อมูลหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ Gale eBooks
- 14) ฐานข้อมูลหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ EBSCO eBook Collection

2.2.2 หนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศนวัสดุ

- 1) หนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการสอนทางนโยบายสาธารณะ
- 2) วารสารวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ บริหารรัฐกิจ บริหารสาธารณะ ทั้งภาษาไทย
และภาษาต่างประเทศ
- 3) คลังผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และการศึกษาอิสระ

2.3 มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ ความปลอดภัย และการเข้าถึงสำหรับผู้ที่มีความ ต้องการพิเศษ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ได้กำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ
ความปลอดภัย และการเข้าถึงสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษอย่างครอบคลุม โดยยึดตาม
มาตรฐานสากลและข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มาตรฐานหลักที่หลักสูตรนำมาใช้

ประกอบด้วย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2542 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริการ จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศ พ.ศ. 2562 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2555 ซึ่งกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับระบบป้องกันอัคคีภัย ทางหนีไฟที่ได้มาตรฐาน การระบายอากาศที่เหมาะสม และการออกแบบพื้นที่ที่เอื้อต่อการใช้งานของทุกคน มาตรฐานการเข้าถึงสำหรับผู้พิการและผู้มีความต้องการพิเศษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 ที่กำหนดให้มีทางลาด ห้องน้ำที่เหมาะสม และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ สำหรับผู้พิการ มาตรฐานสุขอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของกระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2562 ที่ครอบคลุมการจัดการสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย การป้องกันอุบัติเหตุ และการดูแลสุขภาพจิตของนักศึกษาและบุคลากร นอกจากนี้ หลักสูตรยังได้กำหนดมาตรการเฉพาะเพิ่มเติม เช่น การจัดทำมีระบบช่วยเหลือนักศึกษาฉุกเฉิน การฝึกอบรมปฐมพยาบาลพื้นฐานให้กับบุคลากร การจัดทำแผนอพยพในสถานการณ์ฉุกเฉิน และการตรวจสอบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอทุกภาคการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจว่าหลักสูตรมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นมิตรกับผู้มีความต้องการพิเศษทุกกลุ่มอย่างแท้จริง

3. ความร่วมมือกับสถาบัน/หน่วยงานอื่น

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ซึ่งอยู่ในระยะเริ่มต้นของการจัดการเรียนการสอน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานภาคปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการและเชื่อมโยงการเรียนรู้กับบริบทการทำงานจริง โดยหลักสูตรอยู่ระหว่างกระบวนการแสวงหาพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ ทั้งในระดับท้องถิ่นและประเทศ ผ่านแนวทางความร่วมมือที่หลากหลาย อาทิ การทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาร่วมกันในด้าน การวิจัยประยุกต์ การจัดโครงการบริการวิชาการ และการสนับสนุนพื้นที่ปฏิบัติงานจริงสำหรับนักศึกษา การสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาชั้นนำทั้งในและต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และนวัตกรรมการสอน การจัดโครงการร่วมกับองค์กรวิชาชีพด้านนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนามาตรฐานการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน ตลอดจนการสร้างภาคีเครือข่ายกับสถาบันวิจัยนโยบายสาธารณะเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนงานวิชาการที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ ซึ่งความร่วมมือเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้หลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะสูงและตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. งบประมาณตามแผน

4.1 ค่าธรรมเนียมการศึกษาต่อปี

โครงการพิเศษ 60,000 บาท

4.2 ประมาณการรายรับ (หน่วย : บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	2568	2569	2570	2571	2572
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	4,688,250	9,376,500	9,376,500	9,376,500	9,376,500
รวมรายรับ	4,688,250	9,376,500	9,376,500	9,376,500	9,376,500

4.3 ประมาณการรายจ่าย (หน่วย : บาท)

รายละเอียดรายจ่าย	ปีงบประมาณ				
	2568	2569	2570	2571	2572
จำนวนนักศึกษา	40	80	80	80	80
รายรับตลอดหลักสูตร (รวม)	4,935,000	9,870,000	9,870,000	9,870,000	9,870,000
DROP OUT 5% (คงเหลือรายรับ)	4,688,250	9,376,500	9,376,500	9,376,500	9,376,500
ค่าตอบแทนการสอนอาจารย์ประจำ	718,200	1,436,400	1,436,400	1,436,400	1,436,400
ค่าตอบแทนบรรยายพิเศษในรายวิชา	162,000	324,000	324,000	324,000	324,000
ค่าเดินทาง-ที่พัก (บรรยายพิเศษ)	122,400	244,800	244,800	244,800	244,800
โครงการทั่วไปสำหรับนักศึกษา	100,000	200,000	200,000	200,000	200,000
โครงการศึกษาดูงานในประเทศ	120,000	240,000	240,000	240,000	240,000
โครงการศึกษาดูงานต่างประเทศ	200,000	400,000	400,000	400,000	400,000
ค่าควบคุมวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ	140,000	280,000	280,000	280,000	280,000
ค่าตอบแทนสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์	17,000	34,000	34,000	34,000	34,000
ค่าตอบแทนการสอบวิทยานิพนธ์/ การค้นคว้าอิสระ	140,000	280,000	280,000	280,000	280,000
ค่าออกข้อสอบประมวลความรู้	1,500	3,000	3,000	3,000	3,000
รวมค่าใช้จ่าย	1,721,100	3,442,200	3,442,200	3,442,200	3,442,200
คงเหลือ	2,967,150	5,934,300	5,934,300	5,934,300	5,934,300

หมายเหตุ เป็นการคำนวณรายรับ - รายจ่าย ต่อนักศึกษา 1 รุ่น

หมวดที่ 6 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา การรับเข้าศึกษา แผนรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

1. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทุกสาขาวิชา จากสถาบันที่สำนักงานคณะกรรมการการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ให้การรับรอง โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.50 ตามระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า **หรือ** มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี **หรือ** เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

2) มีคุณสมบัติและผ่านการคัดเลือกตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

3) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภาวิชาการเห็นชอบ

2. การรับเข้าศึกษา

- รับเฉพาะนักศึกษาไทย
 รับเฉพาะนักศึกษาต่างชาติ
 รับทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติ

3. แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา ในระยะ 5 ปี

แผนวิชาการ รับนักศึกษาปีการศึกษาละ 10 คน แผนวิชาชีพ รับนักศึกษาปีการศึกษาละ 30 คน

จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา (หน่วย: คน)				
	2568	2569	2570	2571	2572
ชั้นปีที่ 1	40	40	40	40	40
ชั้นปีที่ 2	-	40	40	40	40
รวมจำนวนนักศึกษา	40	80	80	80	80
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	40	40	40	40

หมวดที่ 7 การประเมินผลการศึกษาและการสำเร็จการศึกษา

1. การวัดและประเมินผลการศึกษา

1.1 อาจารย์ผู้สอนประเมินผลการศึกษาทุกรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา ยึดหลักการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย

1.2 การวัดและประเมินรายวิชาหรือกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ จริยธรรมและลักษณะส่วนบุคคล วัดจากหลักฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) ด้านการมีจิตสำนึกสาธารณะ ความรับผิดชอบและเข้าใจปัญหาสังคม คุณธรรมและจริยธรรมในการทำงานและการประกอบอาชีพ รายวิชา/กิจกรรมการวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดนโยบายสาธารณะ ในช่วงเวลาของภาคเรียนแรกในปีการศึกษาสุดท้าย

1.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) ของผู้เรียน สะท้อนพัฒนาการระหว่างการศึกษาและเมื่อสิ้นสุดการศึกษา เพื่อประเมินผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นรายชั้นปี

1.4 การตัดสินผลการศึกษา ยึดหลักการวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นระบบค่าระดับคะแนนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา

หลักสูตรกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ดังนี้

2.1.1 การทวนสอบในระดับรายวิชา

1) นักศึกษาประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษา

2) คณะกรรมการทวนสอบ กำกับ ติดตามความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (CLOs) และพิจารณาความเหมาะสมของเครื่องมือที่วัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ให้เป็นไปตามแผนการสอน

3) นำผลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาในทุกรายวิชาที่เรียนในภาคการศึกษาเดียวกันมาพิจารณาความสอดคล้องของผลการประเมินรายวิชาที่รองรับผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายชั้นปี

4) การออกแบบการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามที่ระบุไว้ในรายละเอียดของรายวิชา (มคอ. 3 และ มคอ. 4) ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงต้องทำบันทึกชี้แจงต่อคณบดีทราบก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอน

5) ทุกรายวิชาจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ผสมผสานกับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย และตอบสนองผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา

6) การประเมินเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และให้นักศึกษาได้รู้ความก้าวหน้าของตนเองและเกิดความมั่นใจว่าจะสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

7) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ใช้ระบบอิงเกณฑ์ เครื่องมือวัดและประเมินเป็น Rubric Scale ในกรณีวัดและประเมินผลแบบอัตนัย จะมีเฉลย (Marking Schemes)

8) นำผลการทวนสอบที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาในภาคการศึกษาถัดไป

2.1.2 การทวนสอบระดับหลักสูตร

1) มีระบบประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2) นำผลลัพธ์ที่ได้รับไปใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาในภาคการศึกษาถัดไป และทบทวนหรือปรับปรุงวิธีการสอนหรือวิธีการประเมินรายวิชา โดยนำผลประเมินการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษามาประกอบการพิจารณาร่วมกันโดยมีแผนการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา

3) มีการประเมินระดับรายชั้นปี เพื่อสร้างความมั่นใจในการสำเร็จการศึกษาให้แก่ นักศึกษา

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อนำผลการทวนสอบ มาพัฒนา/ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของ หลักสูตร ดังนี้

2.2.1 ประเมินการดำเนินงานทำของบัณฑิต ในด้านการดำเนินงาน ระยะเวลาในการหางานจนได้ งานทำ ความเห็นของบัณฑิตต่อความรู้ ความสามารถ และความมั่นใจของบัณฑิต ในการประกอบ อาชีพ โดยการส่งแบบสอบถามออนไลน์ เช่น google form เป็นต้น

2.2.2 ประเมินจากนายจ้าง/ผู้ประกอบการ/ผู้บังคับบัญชา เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อ บัณฑิตตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) รวมทั้งข้อเสนอและอื่น ๆ โดยการขอเข้า สัมภาษณ์หรือการส่งแบบสอบถาม เช่น google form เป็นต้น

2.2.3 ประเมินจากสถานศึกษาอื่น ถึงระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และ คุณสมบัติด้านอื่นของบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในสถานศึกษานั้น

2.2.4 การประเมินตนเองตามเกณฑ์มาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ 4 ด้าน โดยให้บัณฑิต ประเมินคุณลักษณะตนเองตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เช่น ให้บัณฑิตประเมินตามแบบประเมิน ในวันเข้ารับปริญญาบัตร เช่น google form เป็นต้น

3. การเทียบโอนหน่วยกิต

หลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนหน่วยกิต และผลการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เกี่ยวกับการเทียบโอนหน่วยกิตและการจัดการศึกษาใน ระบบคลังหน่วยกิต

4. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

แผน 1 แบบวิชาการ

ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร (ถ้ามี) โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่า ขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่า ให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่สถาบันอุดมศึกษาแต่งตั้ง ซึ่งมีองค์ประกอบตามข้อ

9.3.4 โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานทางวิชาการอื่นซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีกำหนด

แผน 2 แบบวิชาชีพ

ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่า ขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่า ให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีแต่งตั้ง ตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบัน อุดมศึกษากำหนด และเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

หมวดที่ 8 ระบบและกลไกการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการบริหารคุณภาพ

1. การวางแผนคุณภาพ

หลักสูตรมีการกำหนดกลุ่มและสำรวจความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการนำความต้องการดังกล่าวมากำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้และเกณฑ์การวัดผล มีการออกแบบหลักสูตรและกระบวนการที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นใจว่าหลักสูตรสามารถดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสร้างความพึงพอใจต่อผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. การควบคุมคุณภาพ

หลักสูตรมีการควบคุมคุณภาพ ตามแนวปฏิบัติในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

2.1 อาจารย์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ ได้จัดระบบควบคุมคุณภาพการสอนของอาจารย์อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีกลไกสำคัญที่ดำเนินการแบบบูรณาการ เริ่มจากการจัดทำคู่มือมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนที่ระบุแนวปฏิบัติด้านคุณภาพการสอนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งจัดระบบนิเทศการสอนทั้งในรูปแบบการสังเกตการสอนโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพและการนิเทศแบบกัลยาณมิตรระหว่างอาจารย์ด้วยกัน เพื่อสร้างวัฒนธรรมการพัฒนาการสอนอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรยังจัดให้มีระบบการประเมินการสอนหลายระดับ ทั้งการประเมินโดยนักศึกษา การประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน และการประเมินตนเองผ่านเครื่องมือที่ได้มาตรฐาน โดยผลการประเมินจะถูกนำมาวิเคราะห์และสะท้อนกลับให้อาจารย์แต่ละท่านในรูปแบบการให้คำปรึกษาเชิงพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ ทั้งการอบรมเทคนิคการสอนสมัยใหม่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายสถาบันการศึกษาคุณภาพ และการนำเสนอผลงานนวัตกรรมการสอนในเวทีวิชาการ พร้อมทั้งหลักสูตรได้จัดให้มีระบบสารสนเทศเพื่อติดตามและรายงานผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นปัจจุบัน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำมาปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพการสอนของอาจารย์รายบุคคลอย่างต่อเนื่อง โดยกระบวนการทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาและความต้องการของ stakeholders หลัก เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการจัดการเรียนการสอนจะบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้และตอบสนองต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 หลักสูตร

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ ได้จัดระบบควบคุมคุณภาพอย่างเป็นระบบและครบวงจร โดยเริ่มจากการจัดทำกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ผ่านเครื่องมือที่หลากหลายทั้งการสำรวจความพึงพอใจจากผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และการวิเคราะห์ข้อมูลการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลและทบทวนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นประจำทุกภาคการศึกษา พร้อมทั้งจัดให้มีระบบการทวนสอบผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome Assessment) ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินการสอนของอาจารย์ ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติ เพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและสังคมอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปี (Annual Program Report) ที่สะท้อนถึงจุดแข็งและโอกาสในการพัฒนาของหลักสูตร เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระยะต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การพัฒนาด้านมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ได้จัดระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอดคล้องกับกรอบการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 3 ที่เน้นการพัฒนาท้องถิ่น กระบวนการควบคุมคุณภาพของหลักสูตรเริ่มจากการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันและความต้องการของชุมชนท้องถิ่นอย่างชัดเจน โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่สอดคล้องกับพันธกิจเฉพาะของกลุ่มสถาบัน ทั้งในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น หลักสูตรได้ออกแบบกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง ประกอบด้วยระบบการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องผ่านเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม การประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก การวิเคราะห์ความสำเร็จของบัณฑิตในตลาดแรงงานท้องถิ่น และการประเมินผลกระทบทางสังคมจากโครงการบริการวิชาการ พร้อมทั้งมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีที่สะท้อนถึงการบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานกลุ่มสถาบัน นอกจากนี้ยังมีการจัดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรที่มีผู้แทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาควิชาการ ภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิจากเครือข่ายสถาบันการศึกษาในกลุ่มเดียวกัน เพื่อร่วมกันทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการอุดมศึกษาตามนโยบายการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

หลักสูตรมีการกำหนดวิธีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ตลอดจนความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นำข้อมูลการประเมินผลการจัดการศึกษา มาใช้ในการทบทวนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้

4. การบริหารความเสี่ยงและการจัดการข้อร้องเรียนในการดำเนินงาน

4.1 การบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงาน

การบริหารจัดการความเสี่ยงในการดำเนินการหลักสูตรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นหลัก และให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะความคาดหวังและความต้องการของนักศึกษาในอนาคต ผู้ปกครอง ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า รวมถึงผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม ทั้งนี้กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่หลักสูตรดำเนินการอย่างต่อเนื่องประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ระบุความเสี่ยง
- 2) ประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง

- 3) กำหนดกิจกรรมควบคุมความเสี่ยง
- 4) การจัดการความเสี่ยง
- 5) สรุปลผลการดำเนินงาน
- 6) การติดตามผล

โดยจากการวิเคราะห์ความเสี่ยงหลักสูตรพบความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและมีแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง ดังนี้

ความเสี่ยงของหลักสูตร	แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง
1) ด้านนักศึกษา	<p>หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านนักศึกษาอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ 6 ขั้นตอน โดยเริ่มจากการระบุความเสี่ยงหลักที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ 1) ความเสี่ยงด้านคุณภาพผู้สมัครเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร 2) ความเสี่ยงด้านอัตราการคงอยู่และการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา 3) ความเสี่ยงด้านสมรรถนะและทักษะของบัณฑิตไม่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต 4) ความเสี่ยงด้านความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน 5) ความเสี่ยงด้านคุณภาพชีวิตและสวัสดิภาพนักศึกษา และ 6) ความเสี่ยงด้านการมีงานทำของบัณฑิตหลังสำเร็จการศึกษา</p> <p>สำหรับการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง หลักสูตรได้จัดทำเมทริกซ์ประเมินความเสี่ยงโดยพิจารณาจากทั้งความถี่และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น พบว่าความเสี่ยงด้านสมรรถนะบัณฑิตและอัตราการมีงานทำมีความสำคัญระดับสูง ส่วนความเสี่ยงอื่น ๆ มีความสำคัญระดับปานกลาง หลักสูตรจึงได้กำหนดมาตรการควบคุมความเสี่ยงที่เหมาะสม เช่น การพัฒนาระบบคัดเลือกนักศึกษาแบบหลายมิติ การจัดโปรแกรมปฐมนิเทศและปรับพื้นฐานความรู้ การออกแบบระบบติดตามและให้คำปรึกษานักศึกษาแบบรายบุคคล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานผู้ใช้บัณฑิต และการจัดให้มีระบบสารสนเทศเพื่อติดตามผลบัณฑิต</p> <p>ในการจัดการความเสี่ยง หลักสูตรมุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหา โดยจัดให้มีคณะทำงานบริหารความเสี่ยงเฉพาะด้านนักศึกษา ที่ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้แทนนักศึกษา และผู้แทนศิษย์เก่า ทำหน้าที่ติดตามประเมินผลอย่างใกล้ชิด ส่วนการสรุปลผลการดำเนินงานจะมีการจัดทำรายงานประจำภาคการศึกษาเพื่อทบทวนประสิทธิภาพของมาตรการต่าง ๆ และนำไปสู่การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยกระบวนการทั้งหมดนี้ ถูกออกแบบมาเพื่อสร้างความมั่นใจว่าหลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดงานอย่างแท้จริง</p>

ความเสี่ยงของ หลักสูตร	แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง
2) ด้านอาจารย์	<p>ระบบบริหารความเสี่ยงด้านอาจารย์อย่างเป็นระบบครบวงจรตามกระบวนการ 6 ขั้นตอน โดยเริ่มจากการระบุความเสี่ยงหลักที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ 1) ความเสี่ยงด้านจำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอต่อสัดส่วนนักศึกษา 2) ความเสี่ยงด้านคุณภาพและประสบการณ์อาจารย์ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร 3) ความเสี่ยงด้านสมรรถนะการสอนและการวิจัยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 4) ความเสี่ยงด้านภาระงานอาจารย์มากเกินไป 5) ความเสี่ยงด้านการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ไม่ต่อเนื่อง และ 6) ความเสี่ยงด้านการรักษาอาจารย์คุณภาพไว้กับหลักสูตร</p> <p>ในการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง หลักสูตรใช้วิธีการประเมินแบบเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยจัดทำเมทริกซ์ความเสี่ยงที่พิจารณาทั้งความน่าจะเป็นและผลกระทบ พบว่าความเสี่ยงด้านสมรรถนะการสอนและการวิจัยมีความสำคัญระดับสูงสุด รองลงมาคือความเสี่ยงด้านการรักษาอาจารย์คุณภาพ หลักสูตรจึงกำหนดมาตรการควบคุมความเสี่ยงที่เหมาะสม เช่น การจัดทำแผนอัตรากำลังอาจารย์ระยะยาว การพัฒนามาตรฐานสมรรถนะอาจารย์เฉพาะทาง การจัดระบบพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentoring System) การจัดสรรภาระงานอย่างสมดุล การจัดสรรทุนพัฒนาวิชาชีพประจำปี และการออกแบบระบบค่าตอบแทนที่เหมาะสม</p> <p>สำหรับการจัดการความเสี่ยง หลักสูตรใช้แนวทางเชิงรุกโดยจัดตั้งคณะทำงานพัฒนาศักยภาพอาจารย์ ที่ประกอบด้วยหัวหน้าหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และผู้แทนอาจารย์ ทำหน้าที่ติดตามประเมินผลอย่างใกล้ชิด มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเพื่อทบทวนประสิทธิภาพมาตรการ และนำไปสู่การปรับปรุงแผนพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการสร้างระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการพัฒนาอาจารย์อย่างยั่งยืน ทั้งด้านวิชาการ วิจัย และคุณภาพชีวิต เพื่อให้อาจารย์สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นกำลังสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศ</p>
3) ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้	<p>การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามกระบวนการ 6 ขั้นตอน โดยเริ่มจากการระบุความเสี่ยงหลักที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ 1) ความเสี่ยงด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) ความเสี่ยงด้านการวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ไม่ครอบคลุมและไม่เที่ยงตรง 3) ความเสี่ยงด้านสมรรถนะบัณฑิตไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด 4) ความเสี่ยงด้านการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงหลักสูตรไม่ต่อเนื่อง 5) ความเสี่ยงด้านความแตกต่างของผลลัพธ์การเรียนรู้ระหว่างกลุ่มนักศึกษา และ 6)</p>

ความเสี่ยงของ หลักสูตร	แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง
	<p>ความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานวิชาชีพที่อาจทำให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ล้าสมัย</p> <p>สำหรับการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง หลักสูตรได้จัดทำ การวิเคราะห์ความเสี่ยงเชิงลึกโดยใช้ทั้งวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พบว่าความเสี่ยงด้านสมรรถนะบัณฑิตไม่เป็นไปตามมาตรฐานและความเสี่ยงด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความสำคัญระดับสูง หลักสูตรจึงได้กำหนดมาตรการควบคุมความเสี่ยงที่เหมาะสม เช่น การจัดทำกลไกทวนสอบผลลัพธ์การเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ การพัฒนารูปแบบการประเมินสมรรถนะที่หลากหลาย และเชื่อถือได้ การจัดให้มีคณะกรรมการกำกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ การจัดระบบติดตามบัณฑิตหลังสำเร็จการศึกษา และการทบทวนปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ทุก 3 ปี</p> <p>ในการจัดการความเสี่ยง หลักสูตรใช้แนวทางบูรณาการโดยจัดตั้ง ทีมงานเฉพาะด้านพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จากทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติ มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเพื่อประเมินประสิทธิผลของมาตรการต่าง ๆ และนำไปสู่การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการสร้างระบบประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความต้องการที่แท้จริงของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งจัดให้มีกลไกการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรมีความทันสมัยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

4.2 การจัดการข้อร้องเรียนในการดำเนินงาน

ประเภทข้อร้องเรียน	ช่องทางการร้องเรียน
ข้อร้องเรียนของนักศึกษา/ผู้เรียน	☒ ร้องเรียนด้วยตนเอง ☒ ทางโทรศัพท์ ☒ ทางเว็บไซต์มหาวิทยาลัย ☒ กล่องรับฟังความคิดเห็นของมหาวิทยาลัย ☐ จากช่องทางอื่น ๆ (ไปรษณียบัตร)

5. การเผยแพร่ข้อมูลของหลักสูตรแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รายการ	การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์						สื่อสิ่งพิมพ์	
	Facebook	Line	Google Forms	Email	Instagram	TikTok	จดหมาย แผ่นพับ	บันทึก ข้อความ
1. นักศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. บัณฑิต/ศิษย์เก่า	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ผู้ใช้บัณฑิต/ นายจ้าง	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. นักศึกษา กลุ่มเป้าหมาย	✓		✓		✓	✓	✓	
5. อาจารย์และ บุคลากรภายใน	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓

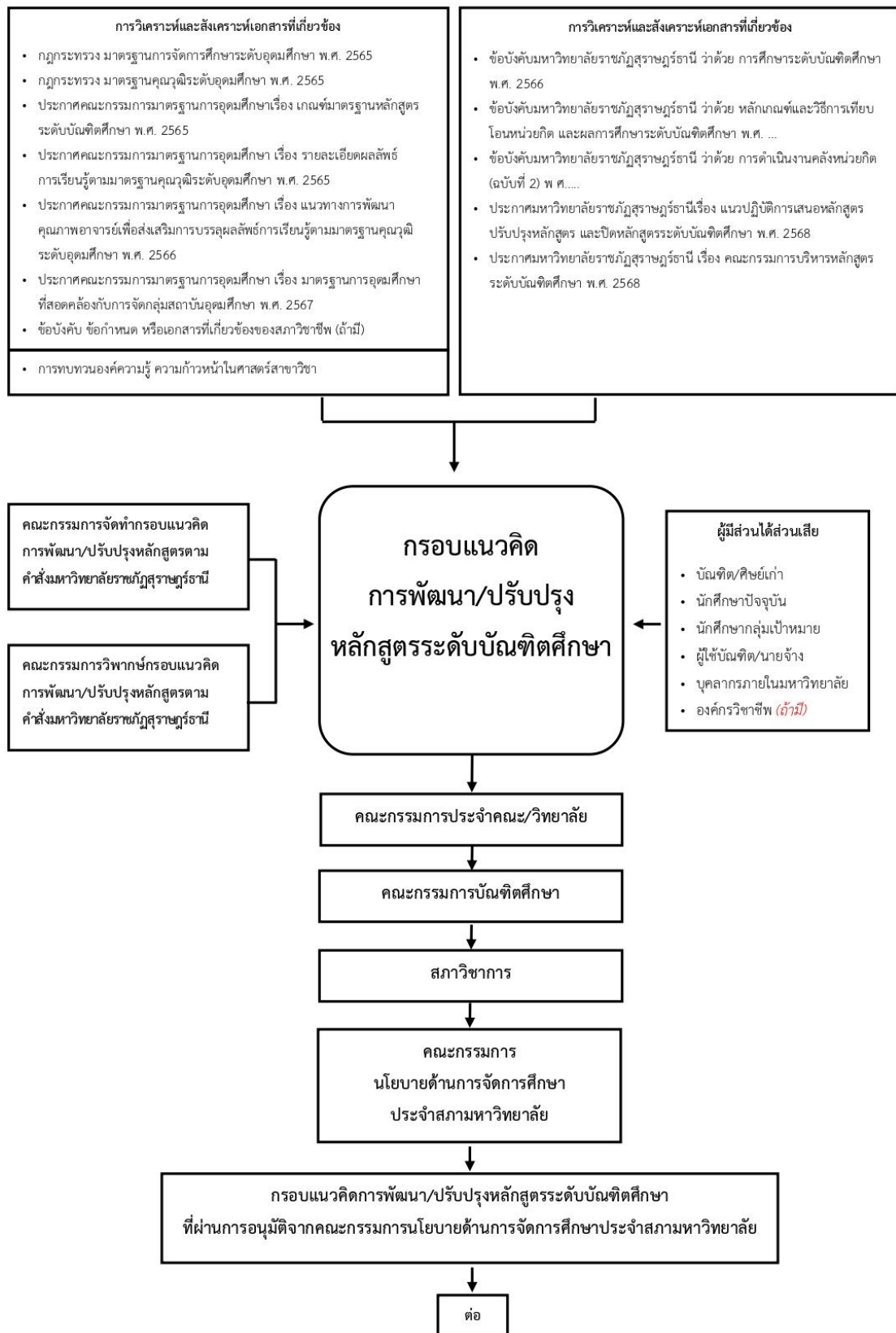
6. แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

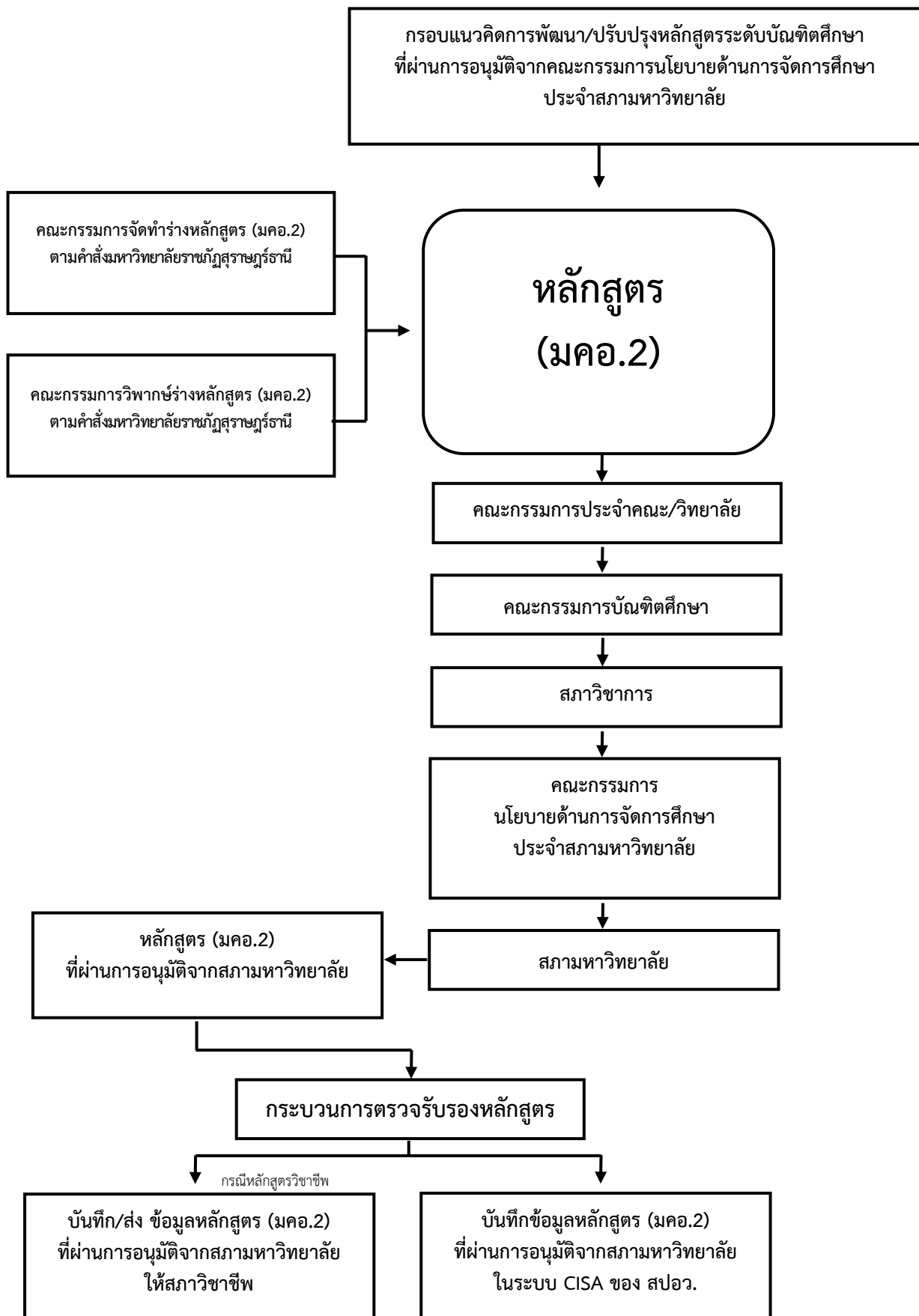
หลักสูตรมีแนวปฏิบัติตามการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

6.1 หลักสูตรมีระบบการบริหารคุณภาพที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้และตัววัดผลลัพธ์ มีการออกแบบหลักสูตรให้มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

6.2 หลักสูตรมีกลไกการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based education : OBE) และรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA รวมทั้งการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา (Backward Curriculum Design)

7. ระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตร

หมวดที่ 9 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร

หลักสูตรดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร ที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีกำหนด ทั้งนี้ เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 โดยมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานหลักสูตร และ

องค์ประกอบที่ 2 ระบบ AUN-QA Version 4.0 ประกอบด้วย 8 Criterion ดังนี้

- 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 2) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร
- 3) แนวทางการจัดการเรียนการสอน
- 4) การประเมินผู้เรียน
- 5) บุคลากรสายวิชาการ
- 6) การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน
- 7) สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน
- 8) ผลผลิตและผลลัพธ์

เกณฑ์	การดำเนินงาน	หลักฐาน/ข้อมูลสารสนเทศ
C1. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง	R1.1 การนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของคณะและมหาวิทยาลัย มาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 4.2 ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ● ภาคผนวก ฉ รายงานสรุปผลการศึกษาคความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	R1.4 การนำความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (External Stakeholder) มาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	
C2. โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	R2.2 การนำผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) มาใช้ในการออกแบบโครงสร้างหลักสูตร รายวิชา Mapping และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต ข้อ 2. จำนวนหน่วยกิตและโครงสร้างหลักสูตร ● หมวดที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต ข้อ 6. แผนที่แสดงการกระจายความสอดคล้องของผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)
	R2.5 โครงสร้างหลักสูตร มีการจัดลำดับรายวิชาอย่างเป็นระบบและเหมาะสม	
	R2.6 มีรายวิชาเลือกให้ผู้เรียนเลือกได้ตามสนใจ เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญแก่ผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต ข้อ 3. รายวิชาในหมวดต่าง ๆ ที่แสดงข้อมูลกลุ่มวิชาเลือก

เกณฑ์	การดำเนินงาน	หลักฐาน/ข้อมูลสารสนเทศ
		<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต ข้อ 5. การจัดแผนการเรียน
	R2.7 มีการทบทวนหลักสูตรเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มั่นใจว่ามีความทันสมัย เป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม (การทำงานจริง)	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 7 การประเมินผลการศึกษาและการสำเร็จการศึกษา ข้อ 2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ● หมวดที่ 8 ระบบและกลไกการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการบริหารคุณภาพ ข้อ 1. การวางแผนคุณภาพ ข้อ 2. การควบคุมคุณภาพ และข้อ 3. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร
C3. แนวทางการจัดการเรียนการสอน	R3.3 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ยืดหยุ่นสอดคล้องกับผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 4 การจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการศึกษา ข้อ 1. การจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการศึกษา
C4. การประเมินผู้เรียน	R4.1 มีวิธีการประเมินผู้เรียนที่หลากหลาย และสอดคล้องกันอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ของรายวิชา (CLOs)	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 4 การจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการศึกษา ข้อ 1. การจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการศึกษา
	R4.7 การประเมินผู้เรียน มีการทบทวนและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม (การทำงานจริง)	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 7 การประเมินผลการศึกษาและการสำเร็จการศึกษา ข้อ 2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ● หมวดที่ 8 ระบบและกลไกการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการบริหารคุณภาพ ข้อ 1. การวางแผนคุณภาพ ข้อ 2. การควบคุมคุณภาพ และข้อ 3. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร
C5. บุคลากรสายวิชาการ	R5.1 การวางแผนพัฒนาอาจารย์เพื่อให้มั่นใจว่ามีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมกับความต้องการด้านการศึกษา การวิจัย และการบริการทางวิชาการ	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร ข้อ 1. การบริหารและพัฒนาอาจารย์ ● หมวดที่ 8 ระบบและกลไกการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการบริหารคุณภาพ ข้อ 1. การวางแผนคุณภาพ ข้อ 2. การควบคุมคุณภาพ และข้อ 3. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร
	R5.7 การวางแผนด้านการฝึกอบรมและการพัฒนาอาจารย์อย่างเหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลักสูตรกำหนด	
C6. การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน	R6.1 การกำหนดนโยบายการรับผู้เรียนเกณฑ์การรับเข้า และขั้นตอนการรับเข้าเรียนในหลักสูตรอย่างชัดเจน	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 6 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา การรับเข้าศึกษาแผนรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา
C7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	R7.1 มีทรัพยากรทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในหลักสูตร รวมถึงเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ อย่างเพียงพอ	<ul style="list-style-type: none"> ● หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร ข้อ 2 ความพร้อมด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
	R7.2 มีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัย พร้อมใช้งานและมีความเพียงพอ	

ภาคผนวก ก
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองที่ดี สามารถสร้างสรรค์งานที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและสากล มีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองบนฐานภูมิปัญญาไทยภายใต้กรอบศีลธรรมจรรยาอันดีงาม เพื่อนำพาประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และทัดเทียมมาตรฐานสากล โดยจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรฐานหลักสูตรการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงเห็นสมควรให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๒ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

บรรดากฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

๒/ “บัณฑิตวิทยาลัย” ...

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายถึง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“คณะ” หมายถึง คณะ วิทยาลัย และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
ที่หลักสูตรสังกัด

“คณบดี” หมายถึง ผู้บริหารสูงสุดของคณะ วิทยาลัยที่หลักสูตรสังกัดรวมถึงหัวหน้าส่วนงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่หลักสูตรสังกัด

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา” หมายถึง คณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ทำหน้าที่
กำหนดนโยบาย แนวปฏิบัติ กำกับ และรักษามาตรฐานทางวิชาการในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ
มหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายถึง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรต่าง ๆ ภายใน
คณะ วิทยาลัย และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ประกอบด้วยอาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร ซึ่งทำหน้าที่ในการบริหาร พัฒนาหลักสูตร และดำเนินการจัดการเรียน
การสอน

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“อาจารย์ประจำ” หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในมหาวิทยาลัย ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
หรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย
มีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

สำหรับอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยรับเข้าใหม่ตั้งแต่ข้อบังคับนี้เริ่มใช้บังคับต้องมีคะแนน
ทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชา
ของหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบหรืออนุมัติ มีหน้าที่สอนหรือค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้
สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการ
บริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน และดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน
การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้อง
อยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า
๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร ในกรณีนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้ไม่เกิน ๒ คน

สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในสาขาวิชาเดียวกัน สามารถใช้
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันได้

“อาจารย์พิเศษ” หมายถึง อาจารย์ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
โดยคณะเป็นผู้เสนอชื่อการขอจ้างต่อมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเห็นชอบให้มีการจ้างตามความจำเป็น
และความเหมาะสม

“การตกลงร่วมผลิต” หมายถึง การทำข้อตกลงร่วมมือกันอย่างเป็นทางการระหว่าง มหาวิทยาลัยกับองค์กรภายนอก ในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย และองค์กรภายนอกนั้น ๆ

“องค์กรภายนอก” หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศที่ได้รับการรับรองจาก หน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือเป็นหน่วยราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าหรือ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เท่านั้น

หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้อยู่ใน ดุลยพินิจของสภามหาวิทยาลัย โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมผลิตบัณฑิตของบริษัท ดังกล่าวและต้องให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

“คุณวุฒิที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร” หมายถึง คุณวุฒิที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน สาขาวิชา หากสาขาวิชาใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานสาขาวิชา หรือประกาศมาตรฐานสาขาวิชาไม่ได้กำหนดไว้ ให้หมายถึงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาการหรือวิชาชีพของหลักสูตร หรือคุณวุฒิอื่นแต่มีประสบการณ์ตรง ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เป็นที่ประจักษ์ที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนในหลักสูตรสาขานั้นบรรลุ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาได้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยการพิจารณาคุณวุฒิที่สัมพันธ์กันให้อยู่ใน ดุลยพินิจของสภามหาวิทยาลัย

“ผลลัพธ์การเรียนรู้” หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริงในที่ทำงานระหว่างการศึกษា

“ผลการเรียน” หมายถึง ความรู้ ทักษะ จริยธรรม และลักษณะบุคลิกที่ได้จากการศึกษา ในระบบซึ่งสามารถแสดงในรูปของคะแนนตัวอักษร หรือแต่มีระดับคะแนนที่นำมาคิดคะแนนผลการเรียน หรือคำนวณแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมได้

หมวด ๒

ปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร และระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๕ ปรัชญา และวัตถุประสงค์

๕.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญสามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญา อุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

๕.๒ หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

ทั้งนี้ ในระดับปริญญาโท มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนางานและสังคม ในขณะที่ระดับปริญญาเอก มุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม โดยเน้นการตอบสนองต่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและเป้าหมายหลักที่สำคัญของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สังคม ประเทศ และประชาคมโลก

ข้อ ๖ ชื่อประกาศนียบัตรและชื่อปริญญา

๖.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ให้ใช้ชื่อว่า “ประกาศนียบัตรบัณฑิต (Graduate Diploma)” อักษรย่อ “ป.บัณฑิต (Grad. Dip.)” แล้วตามด้วยชื่อสาขาวิชาต่อท้าย

๖.๒ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้ชื่อว่า “ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง (Higher Graduate Diploma)” อักษรย่อ “ป.บัณฑิตชั้นสูง (Higher Grad. Dip.)” แล้วตามด้วยชื่อสาขาวิชาต่อท้าย

๖.๓ หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มหาวิทยาลัยที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น ในกรณีที่ปริญญาใดยังมีได้กำหนดชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือกรณีที่มีมหาวิทยาลัยไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด

ข้อ ๗ ระบบการจัดการศึกษา

๗.๑ ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ หรือเทียบเคียงได้ไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

ในกรณีที่หลักสูตรจัดการศึกษาในระบบอื่น ให้นับระยะเวลาในการศึกษาเทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

๗.๒ การคิดหน่วยกิตตามระบบทวิภาค

๗.๒.๑ รายวิชาภาคฤดูร้อนที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๗.๒.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๗.๒.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๕

๗.๒.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๗.๒.๕ การค้นคว้าอิสระที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๗.๒.๖ วิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๗.๒.๗ กิจกรรมการเรียนอื่นใดที่สร้างการเรียนรู้นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้น การนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ในกรณีที่หลักสูตรจัดการศึกษาในระบบอื่นที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้นับระยะเวลาการศึกษาและการคิดหน่วยกิตเทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ โครงสร้างหลักสูตร

๘.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๘.๒ หลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๘.๒.๑ แผน ๑ แบบวิชาการ เน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์สร้างองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชานั้น ทั้งนี้ สัดส่วนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์และหน่วยกิตของการศึกษารายวิชา ให้หลักสูตรกำหนดโดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย โดยอาจเป็นวิทยานิพนธ์อย่างเดียว หรือมีทั้งการศึกษารายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งต้องทำวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑๒ หน่วยกิต โดยไม่อาจศึกษารายวิชาอย่างเดียวได้

๘.๒.๒ แผน ๒ แบบวิชาชีพ เน้นการศึกษารายวิชาและการค้นคว้าอิสระเชิงการประยุกต์ใช้ความรู้ในวิชาชีพโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ให้มีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๘.๓ หลักสูตรปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

๘.๓.๑ แผน ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ หลักสูตรอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่หลักสูตรกำหนด ดังนี้

แผน ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แผน ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

๖

๘.๓.๒ แผน ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำคุณฐนินพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แผน ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาปริญญาโท จะต้องทำคุณฐนินพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จะต้องทำคุณฐนินพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตในการลงทะเบียนเรียนในแต่ละหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

ข้อ ๙ ระยะเวลาการศึกษา

ให้ใช้ระยะเวลาการศึกษาในแต่ละหลักสูตร ดังนี้

๙.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๙.๒ หลักสูตรปริญญาโท ให้ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

๙.๓ หลักสูตรปริญญาเอก ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ให้ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ให้ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

หมวด ๓

คุณวุฒิ คุณสมบัติ และจำนวนอาจารย์

ข้อ ๑๐ คุณวุฒิ คุณสมบัติ และจำนวนอาจารย์

๑๐.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๐.๑.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๑๐.๑.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเองและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

๓/ กรณีที่มี...

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายการนี้

๑๐.๑.๓ อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

๑๐.๑.๔ อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

๑๐.๒ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๑๐.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๑๐.๒.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายการนี้

๑๐.๒.๓ อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

๑๐.๒.๔ อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิต่ำปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

๑๐.๓ ปริญญาโท

๑๐.๓.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการ ที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๑๐.๓.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๐.๓.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๑๐.๓.๔ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย โดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วยรวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเองโดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๑๐.๓.๕ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชา ที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณา แต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความ เห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียน การสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

๑๐.๓.๖ อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการ หลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโทได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็น อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

๑๐.๔ ปริญญาเอก

๑๐.๔.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำ ปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๑๐.๔.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าและ มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการ ประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำ หลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายการ

๑๐.๔.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑ คน โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ เช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมาก เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๑๐.๔.๔ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วย และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า ๒ คน รวมทั้งหมดแล้วไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัตินี้ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมาก เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๑๐.๔.๕ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

๑๐.๔.๖ อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอกได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก ต้องมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย ภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

ข้อ ๑๑ ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

๑๑.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑๑.๑.๑ กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา

๑๑.๑.๒ กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๑๐ คน ต่อภาคการศึกษา

๑๑.๑.๓ กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า ซึ่งมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวนที่กำหนดให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๕ คน ต่อภาคการศึกษา หากมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษามากกว่า ๑๕ คน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเป็นรายกรณี

๑๑.๒ อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน

๑๓

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน แต่ทั้งนี้ รวมแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คน ต่อภาคการศึกษา

๑๑.๓ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

หมวด ๔

การรับเข้าเป็นนักศึกษา คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา และการรับย้ายนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

ข้อ ๑๒ การรับเข้าเป็นนักศึกษา

กำหนดการและวิธีการรับเข้าเป็นนักศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๑๓.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๑๓.๒ หลักสูตรปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๑๓.๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า

๑๓.๔ หลักสูตรปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเกียรตินิยมหรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๓.๕ คุณสมบัติอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่หลักสูตรหรือมหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๔ การรับย้ายนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

หมวด ๕

การลงทะเบียนเรียน การชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา และการลงทะเบียนรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๕ การลงทะเบียนเรียน

๑๕.๑ กำหนดการลงทะเบียนเรียน วิธีการลงทะเบียนเรียน ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

๑๕.๒ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

๑๔/ ๑๕.๓ การลงทะเบียน...

๑๕.๓ การลงทะเบียนเรียนมี ๓ ประเภท ได้แก่

๑๕.๓.๑ การลงทะเบียนเรียนประเภทนับหน่วยกิต (Credit) เป็นการลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามหลักสูตร และนำผลการเรียนมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

๑๕.๓.๒ การลงทะเบียนเรียนประเภทไม่นับหน่วยกิต (Non-Credit) เป็นการลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามหลักสูตรโดยไม่นับหน่วยกิต และไม่นำผลการเรียนมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

๑๕.๓.๓ การลงทะเบียนเรียนประเภทร่วมเรียนไม่นับหน่วยกิต (Audit) เป็นการลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษาไม่จำเป็นต้องสอบ แต่ต้องมีเวลาเข้าเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น โดยไม่นับหน่วยกิต และไม่นำผลการเรียนมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

๑๕.๔ การลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

๑๕.๔.๑ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๑๕.๔.๒ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนติดต่อกันทุกภาคการศึกษาปกติ ตามหลักเกณฑ์ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๑๕.๔.๓ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนให้แล้วเสร็จก่อนเปิดภาคการศึกษา หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด จะไม่มีสิทธิ์เรียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตเป็นกรณีพิเศษจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑๕.๔.๔ นักศึกษาภาคปกติ จะต้องลงทะเบียนเรียนตามแผนการเรียนของหลักสูตร โดยลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ในภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้มีสัดส่วนระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

๑๕.๔.๕ นักศึกษาภาคพิเศษ จะต้องลงทะเบียนเรียนตามแผนการเรียนของหลักสูตร โดยลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต ในภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้มีสัดส่วนระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

๑๕.๔.๖ ในกรณีที่มิเหตุผลความจำเป็น นักศึกษาภาคพิเศษอาจขอลงทะเบียนเรียนบางรายวิชาที่จัดสำหรับนักศึกษาภาคปกติ หรือนักศึกษาภาคปกติอาจขอลงทะเบียนเรียนบางรายวิชาที่จัดสำหรับนักศึกษาภาคพิเศษได้ แต่ทั้งนี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและได้รับการอนุญาตจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาจะต้องชำระค่าลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นเช่นเดียวกับนักศึกษาภาคพิเศษ

๑๕

๑๕.๔.๗ นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาในระดับเดียวกันที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือลงทะเบียนเรียนในบางรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรสาขาวิชาอื่นในระดับเดียวกันของมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาเทียบโอน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและได้รับการอนุญาตจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

หากมีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นอาจดำเนินการได้ หากได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา แต่ทั้งนี้ ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

๑๕.๕ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่มีลำดับรายวิชา ให้ลงทะเบียนเรียนตามลำดับรายวิชาที่หลักสูตรกำหนด หากเป็นรายวิชาต่อเนื่องต้องสอบผ่านรายวิชาบังคับก่อนจึงลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่อเนื่องได้

๑๕.๖ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ

นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ หรือได้ระดับผลการเรียน E สามารถลงทะเบียนเรียนซ้ำได้ ในรายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียน E หรือรายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียน ต่ำกว่า B และให้บันทึกผลการเรียนตามการลงทะเบียนครั้งหลังสุด

ข้อ ๑๖ ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตในระบบคลังหน่วยกิตของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยการดำเนินงานคลังหน่วยกิต และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนหน่วยกิต และผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ข้อ ๑๗ ค่าธรรมเนียมการศึกษาและการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา

๑๗.๑ ค่าธรรมเนียมการศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๑๗.๒ กำหนดการและวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

๑๗.๓ นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาภายใน ๑๔ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา มิฉะนั้นจะต้องชำระค่าปรับตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการรับจ่ายเงินในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๑๘ การลงทะเบียนรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

ภาคการศึกษาปกติ ที่ไม่มีการลงทะเบียนรายวิชา หรือลงทะเบียนครบตามแผนการเรียนแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

หมวด ๖

การขอเพิ่ม - ถอนรายวิชา การยกเลิกรายวิชา
และการขอเปิดรายวิชาเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๙ การขอเพิ่ม - ถอนรายวิชา

๑๙.๑ การขอเพิ่ม - ถอนรายวิชา ต้องไม่ขัดกับข้อ ๑๕.๔

๑๙.๒ การขอเพิ่ม - ถอนรายวิชา จะต้องดำเนินการยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย ภายใน ๗ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

๑๙.๓ การถอนรายวิชาภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๑๙.๒ จะไม่บันทึกผลการศึกษา ในใบแสดงผลการศึกษา

๑๙.๔ กรณีที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๑๙.๑ และ ๑๙.๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ บริหารหลักสูตร และได้รับการอนุญาตจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ การยกเลิกรายวิชา

๒๐.๑ การยกเลิกรายวิชา จะไม่นับหน่วยกิตของรายวิชาที่ยกเลิก แต่จะบันทึกค่าระดับ คะแนน W ในใบแสดงผลการศึกษา

๒๐.๒ การยกเลิกรายวิชา จะต้องดำเนินการยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย ภายในสัปดาห์ สสุดท้ายของการเรียนการสอน มิฉะนั้น จะได้รับค่าระดับคะแนน E หรือ U

ข้อ ๒๑ การขอเปิดรายวิชาเป็นกรณีพิเศษ

๒๑.๑ การขอเปิดรายวิชาเป็นกรณีพิเศษ ต้องเป็นภาคการศึกษาสุดท้ายที่นักศึกษา จะสำเร็จการศึกษา

๒๑.๒ การขอเปิดรายวิชาเป็นกรณีพิเศษ ต้องเป็นรายวิชาที่ไม่เปิดสอนแล้ว และเป็น รายวิชาที่ไม่สามารถเทียบเคียงรายวิชาอื่นได้

๒๑.๓ การขอเปิดรายวิชาเป็นกรณีพิเศษ ในกรณีที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ ต้องเป็นรายวิชาที่มีค่าระดับคะแนนต่ำกว่า B

๒๑.๔ การขอเปิดรายวิชาเป็นกรณีพิเศษ จะต้องดำเนินการยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย ภายใน ๓๐ วัน ก่อนเปิดภาคการศึกษา

๒๑.๕ กรณีอื่น ๆ ให้เป็นไปตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

หมวด ๗

การลาพักการศึกษา การลาออก การฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษา
และการคืนสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๒ การลาพักการศึกษา

๒๒.๑ นักศึกษาจะมีสิทธิ์ลาพักการศึกษาได้เมื่อศึกษามาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา และได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับการอนุญาตจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

๒๒.๑.๑ มีความจำเป็นส่วนตัว

๒๒.๑.๒ เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานาน โดยมีใบรับรองแพทย์

๒๒.๑.๓ ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ระยะเวลาการลาพักการศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของราชการทหาร

๒๒.๑.๔ ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาหรือการวิจัยในหลักสูตร ระยะเวลาการลาพักการศึกษาให้เป็นไปตามเงื่อนไขของทุนที่ได้รับ

๒๒.๑.๕ กรณีอื่น ๆ ให้เป็นไปตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

๒๒.๒ นักศึกษาจะต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขอลาพักการศึกษาตามขั้นตอนที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด และจะลาพักการศึกษาได้คราวละ ๑ ภาคการศึกษา โดยยื่นคำร้องภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา ทั้งนี้ การลาพักการศึกษา นับระยะเวลาที่ลาพักอยู่ในระยะเวลาของการศึกษา

๒๒.๓ การลาพักการศึกษาดำเนินการได้ในภาคการศึกษาที่มีกรศึกษารายวิชาในชั้นเรียนเท่านั้น นักศึกษาที่อยู่ในกระบวนการศึกษาวิจัย เพื่อทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ หรือดุษฎีนิพนธ์ ให้ดำเนินการรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๑๘ หรือกรณีอื่น ๆ ให้เป็นไปตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

๒๒.๔ ในกรณีที่ครบกำหนดการลาพักการศึกษาแล้ว แต่ยังคงมีความจำเป็นต้องลาพักการศึกษาต่อไปอีก ให้ยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอลาพักการศึกษาใหม่ได้ โดยได้รับการอนุญาตจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๒๒.๕ นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา จะต้องดำเนินการยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอกลับเข้าศึกษาก่อนวันเปิดภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับการอนุญาตจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หรือกรณีอื่น ๆ ให้เป็นไปตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๒๓ การลาออก

นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัยโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณบดีคณะที่หลักสูตรสังกัด และได้รับการอนุญาตจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษา

๒๔.๑ นักศึกษาจะฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาในกรณี ดังต่อไปนี้

๒๔.๑.๑ ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๒๔.๑.๒ ไม่ลงทะเบียนเรียน โดยไม่ลาพักการศึกษาหรือรักษาสภาพการเป็น

นักศึกษาดูติดต่อกันเป็นเวลา ๒ ภาคการศึกษา

๒๔.๑.๓ ได้รับการอนุญาตให้ลาออก

๒๔.๑.๔ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

๒๔.๑.๕ กรณีที่สิ้นสุดภาคการศึกษาแล้วแต่นักศึกษายังไม่ชำระค่าบำรุงและ

ค่าธรรมเนียมการศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีหลักฐานการขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงเว้นแต่ได้รับการผ่อนผันจากมหาวิทยาลัย

๒๔.๑.๖ ผลการประเมินไม่ผ่านจำนวน ๓ ครั้ง ในการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) หรือการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) แล้วแต่กรณี

๒๔.๑.๗ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักการเรียนหรือรักษาสภาพ

๒๔.๑.๘ ตาย

ข้อ ๒๕ การคืนสภาพการเป็นนักศึกษา

การขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักการศึกษาหรือรักษาสภาพ

๒๕.๑ การขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาสามารถดำเนินการได้นับจากวันที่ฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

๒๕.๒ การขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษา จะต้องดำเนินการยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัยภายใน ๑๕ วัน ก่อนเปิดภาคการศึกษา

ทั้งนี้ นับระยะเวลาการฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาก่อนการคืนสภาพการเป็นนักศึกษาอยู่ในระยะเวลาของการศึกษา

หมวด ๘**การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา****ข้อ ๒๖ การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา**

๒๖.๑ อาจารย์ผู้สอนต้องแจ้งแผนการสอน เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล และรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละรายวิชาให้นักศึกษาทราบ

๒๖.๒ การวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียน ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด

๒๖.๓ ให้อาจารย์ผู้สอนประเมินผลการศึกษาทุกรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา โดยยึดหลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษาตามสภาพจริง โดยใช้วิธีที่หลากหลาย

๒๖.๔ ให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาพิจารณาผลของการวัดผลการศึกษาทุกภาคการศึกษา โดยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้ลงนามอนุมัติผลของการวัดผลการศึกษา

ข้อ ๒๗ การประเมินผลการศึกษาจะดำเนินการเมื่อสิ้นแต่ละภาคการศึกษา โดยให้ประเมินผล การศึกษาเป็นระดับคะแนน (Grade) ซึ่งมีระดับคะแนน ค่าระดับคะแนน และความหมายของผลการศึกษา ดังนี้

๒๗.๑ ระบบค่าระดับคะแนน แบ่งเป็น ๘ ระดับ

ระดับคะแนน	ค่าระดับคะแนน	ความหมายของผลการศึกษา
A	๔.๐	ดีเยี่ยม (Excellent)
B+	๓.๕	ดีมาก (Very Good)
B	๓.๐	ดี (Good)
C+	๒.๕	เกือบดี (Fairly Good)
C	๒.๐	พอใช้ (Fair)
D+	๑.๕	อ่อน (Poor)
D	๑.๐	อ่อนมาก (Very Poor)
E	๐.๐	ตก (Failed)

๒๗.๒ ในรายวิชาที่ไม่ได้ประเมินผลการศึกษาเป็นค่าระดับคะแนนให้ประเมินผลการศึกษา เป็นระดับการประเมิน ดังนี้

S (Satisfactory) หมายถึง ผลการประเมินเป็นที่พอใจ ใช้สำหรับการประเมิน รายวิชาเรียนประเภทไม่นับหน่วยกิต และการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และดุซกฏินิพนธ์

U (Unsatisfactory) หมายถึง ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ ใช้สำหรับการ ประเมินรายวิชาเรียนประเภทไม่นับหน่วยกิต และการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และ ดุซกฏินิพนธ์

P (Pass) หมายถึง ผลการประเมินผ่าน ใช้สำหรับการประเมินรายวิชาที่ได้รับการ เทียบโอนหรือยกเว้นผลการศึกษา

I (Incomplete) หมายถึง ผลการประเมินยังไม่สมบูรณ์ ใช้สำหรับประเมิน รายวิชาที่นักศึกษายังทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จสมบูรณ์หรือส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ครบเมื่อสิ้น ภาคการศึกษา หรือขาดสอบ นักศึกษาที่ได้ระดับการประเมิน I ต้องดำเนินการขอแก้ไขระดับการประเมิน I ให้เสร็จสิ้น ภายใน ๒๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไป กรณีรายวิชาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และดุซกฏินิพนธ์ ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสัปดาห์สุดท้ายของภาคการศึกษาถัดไป นักศึกษาที่ไม่ ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้งานทะเบียนปรับระดับการประเมินเป็น U หรือปรับระดับคะแนนเป็น E

W (Withdraw) หมายถึง ผลการประเมินที่ใช้สำหรับประเมินรายวิชาที่ได้รับการ อนุญาตให้ยกเลิกรายวิชา

SP (Satisfactory and Progress) หมายถึง ผลการประเมินมีความก้าวหน้า ใช้สำหรับการประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และดุซกฏินิพนธ์ โดยระบุจำนวนหน่วยกิตของนักศึกษา แต่ละคนตามความก้าวหน้าของผลงานในแต่ละภาคการศึกษา แต่ไม่เกินจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียน

NP (No Progress) หมายถึง ผลการประเมินไม่มีความก้าวหน้า ใช้สำหรับการประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และดุษฎีนิพนธ์ โดยจำนวนหน่วยกิตที่ได้มีค่าเป็น ๐ (ศูนย์)

ข้อ ๒๘ รายวิชาที่ได้รับการเทียบโอน หรือยกเว้นผลการศึกษา ให้ได้ผลการประเมิน P

ข้อ ๒๙ การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และดุษฎีนิพนธ์ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบปากเปล่า การประเมินให้กระทำหลังจากนักศึกษาสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และดุษฎีนิพนธ์ เสร็จสิ้น ให้มีระดับคุณภาพ ดังนี้

ระดับการประเมิน	ความหมาย
S (Satisfactory)	ผ่านตามเกณฑ์
U (Unsatisfactory)	ไม่ผ่านตามเกณฑ์

ข้อ ๓๐ การประเมินผลการสอบพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร นอกจากการศึกษารายวิชาแล้ว นักศึกษาต้องสอบพิเศษต่าง ๆ ตามข้อกำหนดของหลักสูตร เช่น การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) ของหลักสูตรปริญญาเอก การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ของหลักสูตรปริญญาโท แผน ๒ และการสอบภาษา (Language Examination) ของทุกหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา การประเมินผลการสอบพิเศษให้ประเมินเป็นระดับ ดังนี้

ระดับการประเมิน	ความหมาย
P (Pass)	ผ่าน
F (Fail)	ไม่ผ่าน

ข้อ ๓๑ การคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้คิดเป็นเลขทศนิยม ๒ ตำแหน่ง โดยไม่ปัดเศษ สำหรับรายวิชาที่ยังมีระดับคะแนน E และระดับการประเมิน I ไม่นำหน่วยกิตมารวมเป็นตัวหารเฉลี่ย และสำหรับรายวิชาที่เรียนซ้ำให้นำหน่วยกิตมารวมเป็นตัวหารเฉลี่ยเฉพาะผลการประเมินครั้งหลังสุด

หมวด ๙

การสำเร็จการศึกษา การขออนุมัติปริญญา และการให้ปริญญา

ข้อ ๓๒ การสำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาต้องศึกษาครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีผลการทดสอบภาษาอังกฤษ และผลการทดสอบอื่น ๆ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

๓๒.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา

๓๒.๒ ปริญญาโท

๓๒.๒.๑ แผน ๑ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร (ถ้ามี) โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และเสนowitzยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งมีองค์ประกอบตามข้อ ๑๐.๓.๔ โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้และผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการอื่นซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๓๒.๒.๒ แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

๓๒.๓ ปริญญาเอก

๓๒.๓.๑ แผน ๑ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำดุษฎีนิพนธ์เสนอดุษฎีนิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามข้อ ๑๐.๔.๔ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในดุษฎีนิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานดุษฎีนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ ผลงานดุษฎีนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อย ๑ เรื่อง และเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เชิงสังคมและเศรษฐกิจ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตรอย่างน้อย ๑ สิทธิบัตร

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ ดุษฎีนิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา กำหนด

๓๒.๓.๒ แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำดุษฎีนิพนธ์ เสนอดุษฎีนิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลลัพท์ การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ตามข้อ ๑๐.๔.๔ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัด ผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ประกอบด้วย องค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในดุษฎีนิพนธ์ ของนักศึกษา

สำหรับผลงานดุษฎีนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพ ตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด หรือได้รับสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคม และเศรษฐกิจ

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ ดุษฎีนิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด

ข้อ ๓๓ การขออนุมัติปริญญา

นักศึกษาที่จะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อขออนุมัติปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๓๓.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาตามข้อ ๓๒

๓๓.๒ มีความประพฤติเหมาะสม ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกลงโทษทางวินัยนักศึกษาหรือระหว่างการพิจารณาความผิด

๓๓.๓ ไม่มีภาระหนี้สินหรือพันธะต่อมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานใด ๆ ในมหาวิทยาลัย

๓๓.๔ เจื่อนไขอื่น ๆ ตามประกาศมหาวิทยาลัย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๒๓

ข้อ ๓๔ การให้ปริญญา

บัณฑิตวิทยาลัยเสนอชื่อผู้สำเร็จการศึกษาที่ควรได้รับปริญญาต่อสภาวิชาการ เพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณานุมัติการให้ปริญญาต่อไป

ทั้งนี้ ผู้ที่จะได้รับปริญญาหม่าบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตทุกหลักสูตร ต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะสมควรแก่ปริญญานั้น

หมวด ๑๐

**การตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา การตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา
และการประกันคุณภาพการศึกษา**

ข้อ ๓๕ ให้หลักสูตรดำเนินการตามแนวทางการตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา และการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรศึกษาระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา รวมทั้ง มาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา (ถ้ามี) เพื่อการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาของหลักสูตร และการจัดการศึกษาตามแนวทางที่กำหนด

ข้อ ๓๖ ให้ทุกหลักสูตรมีการประกันคุณภาพศึกษาระดับหลักสูตร ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมทั้งจัดให้มีหลักฐานเชิงประจักษ์ พร้อมสำหรับการตรวจสอบหลักสูตรการศึกษาและตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาของหลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๓๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจในการออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และวางหลักเกณฑ์เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

กรณีที่มีปัญหาในการตีความหรือการใช้ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความ วินิจฉัย และชี้ขาด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๘ นักศึกษาที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา ๒๕๖๖ ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายวิชัย ศรีขวัญ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

หมายเหตุ : เหตุผลในการออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ เพื่อให้การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีมาตรฐานและคุณภาพ สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมกำหนดไว้ในกฎกระทรวงมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ กฎกระทรวงมาตรฐานหลักสูตร การศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และ ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

ภาคผนวก ข
ประวัติและผลงานอาจารย์

ประวัติและผลงานอาจารย์

1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

คนที่ 1 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นางสาว ปุณยวีร์ หนูประกอบ
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Miss Punyavee Nooprakob
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 สถานที่ทำงาน : สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : punyavee.noo@sru.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)	รัฐประศาสนศาสตร์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2562
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)	รัฐประศาสนศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2551
ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	รัฐศาสตร์-บริหารรัฐกิจ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2548

ความเชี่ยวชาญ : รัฐประศาสนศาสตร์, บริหารสาธารณะ, การบริหารจัดการความร่วมมือ, การบริหารโครงการและงบประมาณ, นโยบายสาธารณะ, การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, การพัฒนาที่ยั่งยืน, การจัดการภัยพิบัติ

งานวิจัย

1. ปุณยวีร์ หนูประกอบ และ ภาวิดา รังสี. (2566). บทบาทของรัฐในการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมองผ่านกระบวนการทัศน์รัฐประศาสนศาสตร์. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 12(3), 460-470.
2. กนกกุล เพชรอุทัย และปุณยวีร์ หนูประกอบ. (2566). การศึกษาสภาพปัญหาการทำงานและความคุ้มครองทางสังคมของผู้ประกอบอาชีพลูกจ้างแม่บ้าน. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมการบริหาร*, 6(2), A229-A245.
3. ปุณยวีร์ หนูประกอบ. (2565). แนวทางการเสริมพลังการมีส่วนร่วมในการจัดการภัยพิบัติอุทกภัยในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 6(3), 33-46.
4. ปุณยวีร์ หนูประกอบ. (2565). สถานการณ์ปัญหาและการส่งเสริมคุณธรรมตามแนวคิดจังหวัดคุณธรรมของจังหวัด สุราษฎร์ธานี. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 7(2), 47-61.
5. ภาวิดา รังสี และปุณยวีร์ หนูประกอบ (2565). นโยบายการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในประเทศไทย. *วารสาร มจร. สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 11(2). 465-477.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

คนที่ 2 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นางสาว วาสนา จาตุรัตน์
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Miss Wassana Jaturat
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน : สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : tata_pu@yahoo.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีสำเร็จการศึกษา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)	รัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2552
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.บ.)	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2548
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)	รัฐประศาสนศาสตร์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2545
เศรษฐศาสตรบัณฑิต (ศ.บ.)	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2535

ความเชี่ยวชาญ : การบริหารองค์การ, การบริหารท้องถิ่น, การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, การจัดการการท่องเที่ยว

งานวิจัย

- ชุตินา จินะดิษฐ์, ไชยวัฒน์ เผือกคง และวาสนา จาตุรัตน์. (2567). การขับเคลื่อนนโยบาย jSingle Form ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมต่อการนำไปปฏิบัติราชการ กรณีศึกษา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์*, 7(4), 55-72.
- ทวี นักพ่อน, ไชยวัฒน์ เผือกคง และวาสนา จาตุรัตน์. (2567). รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่. *วารสารศิลปการจัดการ มุลินีธรรมภาควิวัฒน์*, 8(3), 722 – 741.
- ภาณุพงศ์ จันทร์เพ็ญ, อมร หวังอัครางกูร และวาสนา จาตุรัตน์. (2567). พลวัตการเมืองท้องถิ่นกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหลวง อำเภอละแม จังหวัดชุมพร. *วารสารศิลปการจัดการ มุลินีธรรมภาควิวัฒน์*, 8(3), 760 – 778.
- วาสนา จาตุรัตน์. (2566). การประเมินผลการดำเนินงานสถาบันการเงินชุมชนบ้านท่าล่อน ตำบลท่าข้าม อำเภอพนนัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์*, 15(3), 71-82.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

-

คนที่ 3 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นาย วิทวัส ขุนหนู
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. Wittawat Kunnu
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน : สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : k.wittawat14@gmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)	การจัดการ	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2561
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)	รัฐประศาสนศาสตร์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2554
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รป.บ.)	การบริหารและการปกครอง ท้องถิ่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2549

ความเชี่ยวชาญ : การจัดการ, การบริหารและการปกครองท้องถิ่น, การมีส่วนร่วม, การพัฒนาระบบราชการ

งานวิจัย

- วิทวัส ขุนหนู. (2567). การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการรองรับการขยายตัวของความเป็นเมืองสุราษฎร์ธานี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี , 15(2) เลขหน้า.
- วิทวัส ขุนหนู. (2567). การพัฒนารูปแบบการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการบริหารงานของเทศบาลนครเกาะสมุย. วารสารมนุษยสังคมสาร (มสส), 22(1), 80 – 99.
- วิทวัส ขุนหนู. (2566). การลดความเหลื่อมล้ำทางอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุมชนกับสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารหาดใหญ่วิชาการ, 21(2), 333-347.
- วิทวัส ขุนหนู. (2566). การขับเคลื่อนท่าฉางโมเดล : การวิเคราะห์กระบวนการนโยบายสาธารณะและปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง. วารสารชุมชนวิจัย, 17(1), 40-54.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

2. อาจารย์ประจำหลักสูตร

คนที่ 1 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นาย วัฒนา รัตนพรหม
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. Wattana Rattanaprom
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน : สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : wattana.rat@sru.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศษ.ด.)	หลักสูตรและการสอน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2551
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.)	เภสัชวิทยา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2541
ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ ป.พย.บ.	พยาบาลศาสตร์	วิทยาลัยพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์	2535

ความเชี่ยวชาญ : การออกแบบหลักสูตรและการเรียนการสอน, การจัดการเรียนการสอนเพื่อทักษะการคิดวิเคราะห์, วิศวกรรมสังคม, อกิปัญญาเพื่อการศึกษา ค้นคว้า

งานวิจัย

1. เฉิน จุ้นฉือ, วัฒนา รัตนพรหม, และ ณรงค์ พุทธิชีวิน. (2567). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาจีนกลางระดับกลางด้วยรูปแบบการสอนแบบ BOPPPS ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 11(2), 36-66.
2. กัญติตา ไชยสิทธิ์, วัฒนา รัตนพรหม, และกฤษฎณี สงสวัสดิ์. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง วรรณกรรมท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระแสงวิทยา อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 9(1), 104-117.
3. จักรพันธ์ แซ่ไคว้, วัฒนา รัตนพรหม, และกฤษฎณี สงสวัสดิ์, (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (7E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 8(2), 424-440.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

-

คนที่ 2 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นาย เสน่ห์ บุญกำเนิด
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. Sane Boonkumnerd
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 สถานที่ทำงาน : สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : sane.boon@sru.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรีบัณฑิต (ปร.ด.)	การศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	2552
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	2548
นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2545

ความเชี่ยวชาญ : การบริหารการพัฒนา, การบริหารท้องถิ่น, กฎหมายปกครอง, การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น, การมีส่วนร่วมของประชาชน, การบริหารและการประเมินโครงการ, การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, การจัดการท่องเที่ยว

งานวิจัย

1. เสน่ห์ บุญกำเนิด. (2567). กระบวนการจัดการตนเองของชุมชนอ่าวท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 9(1). 35-48.
2. กฤษณะ ทองแก้ว และเสน่ห์ บุญกำเนิด. (2567). การจัดการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในมิติความรู้โดยเครือข่ายพ่อแม่ชุมชนเมืองสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิชาการรับใช้สังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา*, 8(1), 1-10.
3. ศิโรจน์ พิमान, เสน่ห์ บุญกำเนิด และภควดี รัชชทอง. (2565). ความหลากหลายและรูปแบบการรับประทานผักพื้นบ้านในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 10(1), 89-104.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

1. เสน่ห์ บุญกำเนิด. (2558). *ภูมิปัญญาวัฒนธรรมอาหารท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. สุราษฎร์ธานี: หจก. เค.ที. กราฟฟิค การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์.

คนที่ 3 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นางสาว เกวลิน อังคณานนท์
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Miss Kewalin Angkananon
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน : สาขาวิชาระบบสารสนเทศธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : k.angkananon@gmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีสำเร็จการศึกษา
Doctor of Philosophy (Ph.D.)	Computer Science	University of Southampton, United Kingdom	2015
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.)	การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	2548
สารสนเทศศาสตรบัณฑิต (สส.บ.)	สารสนเทศศึกษา	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	2544

ความเชี่ยวชาญ : เทคโนโลยีดิจิทัล, การตลาดดิจิทัล, ระบบสารสนเทศทางธุรกิจ, พานิชย์อิเล็กทรอนิกส์, โมบายแอปพลิเคชัน, ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ, ระบบปัญญาประดิษฐ์
งานวิจัย

1. Angkananon, K. & Ploadaksorn, P. (2025). "Development and Evaluation of Accounting Information System and Shopee Open Application Programming Interface for a Small Business, Thailand". International Journal of Advanced Computer Science and Applications (ijacsa), 16(3), เลขหน้า 2025. <http://dx.doi.org/10.14569/IJACSA.2025.0160376>
2. Angkananon, K., Khunchamnan, R., Kongchana, B., & Ploadaksorn, P. (2024). TOURIST DECISION SUPPORT SYSTEM FOR HOT SPRINGS, THAILAND. Geojournal of Tourism and Geosites, 53(2), 611–621. <https://doi.org/10.30892/gtg.53224-1236>
3. Nasution, A.A., Risanty, Kesuma, S.A., Agustrisna, J., Angkananon, K. (2025). Unlocking Indonesia's Islamic Digital ZIS (Zakah, Infaq, Sadaqah) Potential: Bridging the Gap Between Technology Readiness and ZIS Revenue with Insights from Millennial Generation. In: Hamdan, A., Braendle, U. (eds) Harnessing AI, Machine Learning, and IoT for Intelligent Business. Studies in Systems, Decision and Control, vol 555, 429 - 437. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-67890-5_39
4. Ploadaksorn, P., Angkananon, K., & Damrongsakmethee, T. (2023). DIGITAL MARKETING FOR PROMOTING YOGA TOURISM ON KHO PHANGAN, THAILAND. GeoJournal of Tourism and Geosites, 50(4), 1400–1410. <https://doi.org/10.30892/gtg.50421-1139>
5. Choibamroong, T., & Angkananon, K. (2022). ACCESSIBILITY BARRIERS IN THE SECOND-TIER TOURISM CITIES OF THAILAND FOR PEOPLE WITH VISUAL IMPAIRMENTS. GeoJournal of Tourism and Geosites, 45(4spl), 1683–1692. <https://doi.org/10.30892/gtg.454spl18-989>

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

คนที่ 4 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นาย พงษ์ศักดิ์ นพรัตน์
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. Pongsak Noparat
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน : สาขาวิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 สุราษฎร์ธานี
 อีเมล : pongsak@sru.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)	เทคโนโลยีชีวภาพสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2555
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.)	เทคโนโลยีชีวภาพสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2551
วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.)	เทคโนโลยีชีวภาพสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2549

ความเชี่ยวชาญ : เทคโนโลยีชีวภาพสิ่งแวดล้อม, พลังงานชีวภาพ, การจัดการสิ่งแวดล้อม, การบริหารจัดการขยะชุมชน

งานวิจัย

1. นิภาภรณ์ มีพันธุ์ และพงษ์ศักดิ์ นพรัตน์. (2567). การวิเคราะห์ปริมาณเบตาแคโรทีนโทโคฟีรอลและกรดไขมันในน้ำมันปาล์มแดงเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์สบู่. *วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา*, 29(3), 1047 – 1063.
2. นรา พงษ์พานิช, สมปราชญ์ วุฒิจันทร์, พงศ์พล ปลอดภัย, และพงษ์ศักดิ์ นพรัตน์. (2567). การศึกษาความเหมาะสมในการบริหารจัดการพื้นที่บึงขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 9(6), 288-308.
3. สมปราชญ์ วุฒิจันทร์, นรา พงษ์พานิช, พงษ์ศักดิ์ นพรัตน์. (2567). รูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบบูรณาการ: กรณีศึกษา ธนาคารขยะเพื่อชุมชนต้นแบบในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคใต้. *วารสารนาคบุตรปริทัศน์*, 16(3), 40 – 49.
4. นรา พงษ์พานิช, เดชธรรม สังข์คร, พงษ์ศักดิ์ นพรัตน์, และเบญญา จรรย์วิจิตร. (2566). การมีส่วนร่วมในการปรับตัวของชุมชนสู่วิถีวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19จังหวัดสุราษฎร์ธานีจังหวัดระนอง และจังหวัดชุมพร. *วารสารรัชตภาคย์*, 17(53), 370-392.
5. วชิรี รวยรื่น, นรนนท์ ขำฉวี, และ พงษ์ศักดิ์ นพรัตน์. (2565). *การผลิตและคุณสมบัติของปุ๋ยหมักจากเศษวัสดุเหลือทิ้งในสวนวนเกษตร*. Science, Technology, and Social Sciences Procedia, 2022(4), เลขหน้า rspg028. Retrieved from <https://wjst.wu.ac.th/index.php/stssp/article/view/25728>
6. Noparat, P. and Seengenyong, J. (2024). Sustainable hydrogen production from oil palm trunk biomass: Optimization of hydrolysis and fermentation conditions with *Clostridium beijerinckii* PS-3. *Asia-Pacific Journal of Science and Technology*, 30(1): 1-10.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

คนที่ 5 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นาย สิทธิพันธ์ พูนเอียด
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. Sittipan Poon-Eiad
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน : สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : sittipan.poo@sru.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีสำเร็จการศึกษา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.)	รัฐประศาสนศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	2555
นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2550

ความเชี่ยวชาญ : กฎหมายแรงงาน, การบริหารทรัพยากรมนุษย์, สวัสดิการสังคม, การสื่อสารการเมือง
 การจัดการสังคมผู้สูงอายุ, องค์กรและการจัดการ

งานวิจัย

1. สิทธิพันธ์ พูนเอียด และคณะ. (2568). การสื่อสารเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการองค์กรที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 17(1), 191-226.
2. สิทธิพันธ์ พูนเอียด, วิทยาธร ท่อแก้ว, และกานต์ บุญศิริ. (2568). บทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการสื่อสารในการขับเคลื่อนองค์กรสู่การบริหารจัดการองค์กรที่ดี. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 9(2), 296-310.
3. ศลทร คงหวาน และสิทธิพันธ์พูนเอียด (2565). ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลผู้สูงอายุ. *วารสารกฎหมายและสังคมรังสิต*, 4(1), 1-15.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

1. สิทธิพันธ์ พูนเอียด. (2564). การบริหารการพัฒนา : แนวคิด ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้ง
 เฮ้าส์.

คนที่ 6 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นาย อัยบ ซาดัดคาน
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. Ayab Sadadkhan
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน : สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : sadadkran2@gmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)	รัฐประศาสนศาสตร์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2559
รัฐศาสตรบัณฑิต (รป.บ.)	รัฐประศาสนศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	2555

ความเชี่ยวชาญ : นโยบายสาธารณะ, การวางแผนและการจัดการเชิงกลยุทธ์
งานวิจัย

1. อัยบ ซาดัดคาน. (2567). การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อพปร.) ในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารพัฒนาสังคม , 26(1), 116-141. (TCI 2).
2. อัยบ ซาดัดคาน. (2566). กลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและผู้นำชุมชนในการป้องกันและเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารรัชต์ภาคย์, 17(51), 57-73. (TCI 1).
3. อัยบ ซาดัดคาน. (2564). บทบาทของกลุ่มเครือข่ายประมงพื้นบ้านในการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอ่าวท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 14(1), 137-163.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

-

คนที่ 7 ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นาง ชันญชิตา ทิพย์ญาณ
 ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Miss Chananchida Tipyan
 ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) : อาจารย์
 สถานที่ทำงาน : สาขาวิชาการจัดการชุมชนท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 อีเมล : chananchida.tip@sru.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด.)	พัฒนศาสตร์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2560
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.)	ศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาชุมชน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2547
เศรษฐศาสตรบัณฑิต (ศ.บ.)	เศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยทักษิณ	2540

ความเชี่ยวชาญ : การพัฒนาชุมชน การจัดการทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง การพัฒนาเด็กและเยาวชน การพัฒนาสตรี สิทธิสตรี สวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชน และการจัดการเครือข่ายชุมชน

งานวิจัย

1. วิลาสินี ยันทรสวาง, ชันญชิตา ทิพย์ญาณ, และวิศาล ศรีมหาวโร. (2568). กลยุทธ์การจัดการคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขของชุมชนนาร่องในเขตเทศบาลเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร. *วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์*, 8(1). 53-66.
2. วงษ์สิริ เรืองศรี, ชันญชิตา ทิพย์ญาณ, งามอาจ พรหมมงคล และ พงศ์เทพ แก้วเสถียร (2567). รูปแบบการขับเคลื่อนชุมพรสู่มหานครเมืองแห่งสุขภาวะโดยนักจัดการสุขภาพชุมชน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 11(1). 212-219.
3. รัชดา เรืองสารกุล, ชันญชิตา ทิพย์ญาณ และศิโรนี ไต้ะสัน. (2567). กลยุทธ์ของผู้ประกอบการร้านข้าวต้มริมงานศพ: มุมมองจากปฏิบัติการของสัณวิทยา. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 10(1), 423-440.
4. นฤมล คำอ่อน, สมมาส เส็งสุข, ชันญชิตา ทิพย์ญาณ, วิณารักษ์ แต่งจ้อย, วงษ์สิริ เรืองศรี. (2566). การจัดการตนเองของชุมชนท้องถิ่นเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารของชุมชนสู่ความยั่งยืน. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(9), 14-25.
5. ชันญชิตา ทิพย์ญาณ, พงศ์เทพ แก้วเสถียร และวงษ์สิริ เรืองศรี. (2565). รูปแบบการจัดการนวัตกรรมประมงพื้นบ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนอ่าวบ้านดอนจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 6(1). 19-35.
6. วงษ์สิริ เรืองศรี, ชันญชิตา ทิพย์ญาณ เรืองวิชัย นิลโคตร และอรุณเกียรติ จันทร์ส่งแสง. (2565). การเสริมศักยภาพผู้นำจิตอาสาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทชุมชนประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(7), 16-32.

เอกสารประกอบการสอน/ตำรา/หนังสือ

-

ภาคผนวก ค
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ
(หลักสูตรใหม่)

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ที่ ๒๓๗๓ /๒๕๖๘
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการร่างหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๙)

เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ เป็นไปตามกฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖ และประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เรื่อง แนวปฏิบัติการเสนอหลักสูตร ปรับปรุงหลักสูตร และปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามตรา ๓๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแต่งตั้ง คณะกรรมการร่างหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๙) ประกอบด้วย

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ บุญกำเนิด	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสรรค์ ปิยนันท์ศักดิ์	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ทุมทอง	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๔. นางสาวโสฬส แอมจันทร์	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยวีร์ หนูประกอบ	กรรมการและเลขานุการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา จาตุรัตน์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๗. นางสาวนฤติญา เกิดสมบัติ	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการมีหน้าที่ จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) ให้เป็นไปตามประกาศ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลนา รัตนพรหม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ง
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ
(หลักสูตรใหม่)

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ที่ ๒๑๓๔ /๒๕๖๘
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๘)

เพื่อการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ เป็นไปตามกฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖ และประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เรื่อง แนวปฏิบัติการเสนอหลักสูตรปรับปรุงหลักสูตร และปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามตรา ๓๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๘) ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรวิทย์	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัฐ	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญดาว แจ่มแจ้ง	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๕. นายพนมเทียน เล็งวัง	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณณวีร์ หนูประกอบ	กรรมการและเลขานุการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ บุญกำเนิด	ผู้ช่วยเลขานุการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา จาตุรัตน์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๙. นางสาวนันทิญา เกิดสมบัติ	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการมีหน้าที่ วิพากษ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๘)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา รัตนพรหม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก จ
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
ที่มีเปิดสอนในปัจจุบัน

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ที่มีเปิดสอนอยู่ในปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยในประเทศไทย

มหาวิทยาลัย	ชื่อหลักสูตร	จุดเด่น
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ	หลักสูตรชั้นนำของประเทศ มีเครือข่ายศิษย์เก่าแข็งแกร่ง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ	เน้นการวิเคราะห์นโยบายและการบริหารภาครัฐ
มหาวิทยาลัยมหิดล	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ	เน้นนโยบายสาธารณสุขและสุขภาพชุมชน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	เน้นการพัฒนาท้องถิ่นและการเกษตร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	ระบบการศึกษาแบบเปิด เหมาะสำหรับผู้ทำงาน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	เน้นการพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียน

ประเทศ	มหาวิทยาลัย	ชื่อหลักสูตร	จุดเด่น
สิงคโปร์	National University of Singapore (NUS)	Master of Public Administration	หลักสูตรระดับโลก เน้นการบริหารสมัยใหม่
สิงคโปร์	Nanyang Technological University	Master of Public Management	เน้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการบริหาร
มาเลเซีย	University of Malaya	Master of Public Administration	เน้นการบริหารในบริบทพหุวัฒนธรรม
อินโดนีเซีย	University of Indonesia	Master of Public Administration	หลักสูตรชั้นนำของอินโดนีเซีย
ฟิลิปปินส์	University of the Philippines	Master of Public Administration	เน้นการพัฒนาประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล
เวียดนาม	Vietnam National University	Master of Public Administration	เน้นการปฏิรูปและพัฒนาประเทศ

มหาวิทยาลัยในยุโรป

ประเทศ	มหาวิทยาลัย	ชื่อหลักสูตร	จุดเด่น
อังกฤษ	London School of Economics (LSE)	MPA Public Policy & Good Governance	ชื่อเสียงระดับโลก เน้นนโยบายและธรรมาภิบาล
อังกฤษ	University of Oxford	Master of Public Policy	เน้นการวิเคราะห์นโยบายขั้นสูง
อังกฤษ	King's College London	Public Policy & Management	เน้นการบริหารจัดการนโยบายสมัยใหม่
เยอรมนี	Hertie School	Master of Public Policy	เน้นนโยบายยุโรปและการบริหารระหว่างประเทศ
เนเธอร์แลนด์	Erasmus University Rotterdam	Master of Public Administration	เน้นการบริหารองค์กรสาธารณะ
ฝรั่งเศส	Sciences Po Paris	Master of Public Affairs	เน้นกิจการสาธารณะระหว่างประเทศ
สวิตเซอร์แลนด์	University of Geneva	Master of Public Management & Policy	เน้นองค์การระหว่างประเทศ

มหาวิทยาลัยในอเมริกา

ประเทศ	มหาวิทยาลัย	ชื่อหลักสูตร	จุดเด่น
สหรัฐอเมริกา	Harvard Kennedy School	Master in Public Policy (MPP)	ชื่อเสียงอันดับ 1 ของโลก
สหรัฐอเมริกา	Princeton University	Master in Public Policy (MPP)	เน้นการวิเคราะห์นโยบายเชิงปริมาณ
สหรัฐอเมริกา	University of California, Berkeley	Master of Public Policy	เน้นนโยบายสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี
สหรัฐอเมริกา	Georgetown University	Master of Public Policy	เน้นนโยบายระหว่างประเทศ
สหรัฐอเมริกา	Columbia University	Master of Public Administration	เน้นการบริหารเมืองและการพัฒนา
สหรัฐอเมริกา	University of Chicago	Master of Public Policy	เน้นเศรษฐศาสตร์นโยบายสาธารณะ
แคนาดา	University of Toronto	Master of Public Policy	เน้นนโยบายสาธารณะแคนาดา
แคนาดา	Carleton University	Master of Public Administration	เน้นการบริหารรัฐบาลกลาง

ภาคผนวก ฉ

ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) กับพันธกิจ ยุทธศาสตร์
ของมหาวิทยาลัย และความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) กับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แบบ 1 แบบวิชาการ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	พันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย	ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
		1	2	3	4	5	6
PLO 1 อธิบายทฤษฎี หลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ ในการทำความเข้าใจปัญหาและสถานการณ์ของชุมชนท้องถิ่นและสังคม	1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมมีสำนึกความเป็นไทย มีทักษะที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน มีความรักและผูกพันต่อชุมชนท้องถิ่นอีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อหนุนเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ 4. บริการวิชาการที่มีคุณภาพ รับผิดชอบต่อสังคมและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของชุมชนท้องถิ่น โดยใช้ศาสตร์พระราชา รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	-	-	✓	✓	✓	-
PLO 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์สถานการณ์และสภาพปัญหาทางนโยบายสาธารณะโดยการทวิวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้	3. สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น 8. ศึกษาวิจัย ส่งเสริม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น	-	-	✓	✓	✓	-
PLO 3 แสดงออกถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล	5. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมไทย เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติโดยรวมแสวงหาความจริงและความรู้ สู่วิถีความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล 7. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลสู่การเปลี่ยนแปลง การพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	-	-	✓	✓	✓	-

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	พันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย	ความต้องการ และความคาดหวังของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
		1	2	3	4	5	6
PLO 4 แสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความ คิดเห็นที่แตกต่าง สามารถประสานงานและ สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของ ชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	6. สร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน ท้องถิ่น ผู้ประกอบการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดทั้งองค์กรอื่นทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำ ชุมชนผู้นำศาสนาและนักการเมืองให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย มีคุณธรรมจริยธรรมและ ความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม	-	-	✓	✓	✓	-

แบบ 2 แบบวิชาชีพ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	พันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย	ความต้องการ และความคาดหวังของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
		1	2	3	4	5	6
PLO 1 อธิบายทฤษฎี หลักการทางรัฐประศาสน ศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ ในการทำความเข้าใจ ปัญหาและสถานการณ์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมมีสำนึกความเป็นไทย มีทักษะที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน มี ความรักและผูกพันต่อชุมชนท้องถิ่นอีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อหนุนเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ 4. บริการวิชาการที่มีคุณภาพ รับผิดชอบต่อสังคมและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยี พื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของชุมชน ท้องถิ่น โดยใช้ศาสตร์พระราชา รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การ บำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	-	-	✓	✓	✓	-

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs)	พันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย	ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
		1	2	3	4	5	6
PLO 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหาชุมชน ท้องถิ่น และสังคมโดยประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ	3. สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น 8. ศึกษาวิจัย ส่งเสริม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น	-	-	✓	✓	✓	-
PLO 3 แสดงออกถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล	5. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมไทย เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติโดยรวมแสวงหาความจริงและความรู้ สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล 7. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลสู่การเปลี่ยนแปลง การพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	-	-	✓	✓	✓	-
PLO 4 แสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง สามารถประสานงานและสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	6. สร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนผู้นำศาสนาและนักการเมืองให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม	-	-	✓	✓	✓	-

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ปรัชญา

สร้างปัญญาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยพลังแผ่นดิน สร้างแผ่นดินด้วยภูมิปัญญาให้เป็นพลัง ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมมีสำนึกความเป็นไทย มีทักษะที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน มีความรักและผูกพันต่อชุมชนท้องถิ่นอีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อหนุนเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และมีส่วนร่วมสำคัญในการพัฒนาประเทศ
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
3. สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
4. บริการวิชาการที่มีคุณภาพ รับผิดชอบต่อสังคมและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของชุมชนท้องถิ่น โดยใช้ศาสตร์พระราชา รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
5. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมไทย เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติโดยรวมแสวงหาความจริงและความรู้ สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล
6. สร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรอื่นทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนผู้นำศาสนาและนักการเมืองให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
7. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลสู่การเปลี่ยนแปลงการพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
8. ศึกษาวิจัย ส่งเสริม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มที่ 3 กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ภายใต้ยุทธศาสตร์ 4 ด้าน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

รายงานสรุปผลการศึกษาคำความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การประเมินความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ได้มีการสำรวจความคิดเห็น และการสัมภาษณ์จากผู้เกี่ยวข้อง ช่วงเวลาระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2567 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2567 เพื่อให้หลักสูตรมีความเข้าใจและตระหนักถึงความต้องการของผู้เรียน บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญ

1. การสำรวจความคิดเห็น

ในวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ อาศัยการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 300 ชุด ได้รับการตอบกลับมาจำนวน 264 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.0 โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 สถานะของผู้ตอบแบบสำรวจ

ในการประเมินความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 264 คน สามารถจำแนกประเภทและสถานะ ได้ดัง ต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงประเภทและสถานะของผู้ตอบแบบสำรวจ (n=264 คน)

ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ สำเร็จปริญญาตรีและทำงานหน่วยงานภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 91 คน (ร้อยละ 34.5) รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา จำนวน 89 คน (ร้อยละ 33.7) อันดับสาม สำเร็จปริญญาตรีกำลังทำงานเอกชน/อาชีพส่วนตัว/อาชีพอิสระ จำนวน 42 คน (ร้อยละ 15.9) ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จปริญญาตรีแต่ยังไม่ทำงาน จำนวน 32 คน (ร้อยละ 12.1) และมีผู้ใช้บัณฑิต ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.8)

1.2 เหตุผลในการศึกษาต่อ

ในการประเมินความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 264 คน สามารถจำแนกเหตุผลในการศึกษาต่อ ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เหตุผลในการศึกษาต่อ

(n = 264)

เหตุผลในการศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	ผลสำรวจ	
	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
เพิ่มพูนความรู้และวุฒิการศึกษา	176	66.7
เพื่อนำความรู้ไปใช้ทำงาน/ความก้าวหน้าในอาชีพ	174	65.8
เพื่อปรับเงินเดือน/เลื่อนตำแหน่งในปัจจุบัน	102	38.5
เชื่อมั่นในคุณภาพของหลักสูตร/คุณภาพการศึกษา ปริญญาของมหาวิทยาลัย	92	35.0
เชื่อมั่นในความสามารถ/ชื่อเสียงของคณาจารย์ผู้สอน	83	31.6
ได้รับการสนับสนุน/เป็นความต้องการของหน่วยงานต้นสังกัด	65	24.5
ต้องการเปลี่ยนตำแหน่งงาน	50	18.8

จากข้อมูลเหตุผลในการศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งสรุปไว้ในตารางที่ 1 ข้างต้น สามารถนำมาสร้างเป็นกราฟแสดงให้เห็นการเปรียบเทียบแต่ละประเด็นได้ ดังภาพต่อไปนี้

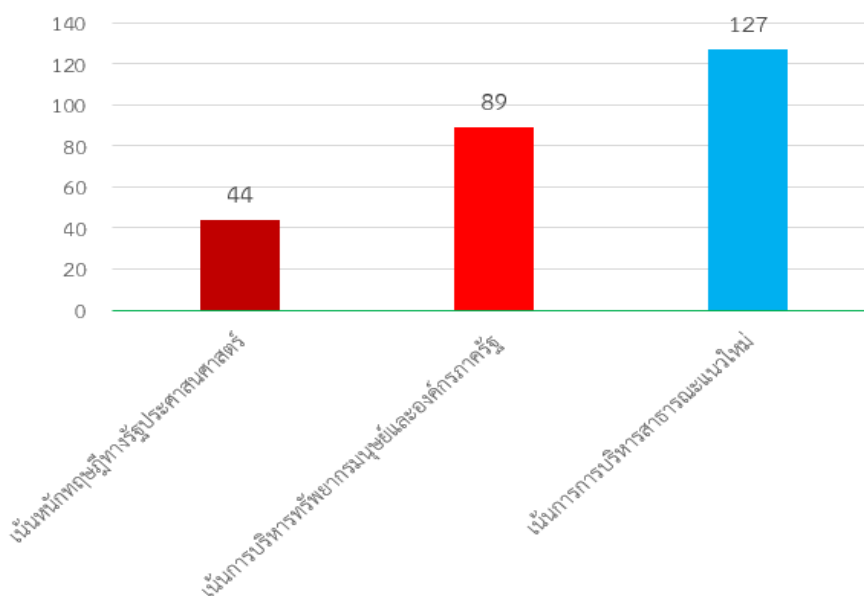

ภาพที่ 2 แสดงความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

จากผลการตอบแบบสำรวจ จำนวน 264 คน สามารถสรุปเหตุผลในการศึกษาต่อโดยผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 เหตุผล ดังนี้ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ สนใจศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้และวุฒิการศึกษา 176 คำตอบ (ร้อยละ 66.7) รองลงมาคือ เพื่อนำความรู้ไปใช้ทำงาน/ความก้าวหน้าในอาชีพ 174 คำตอบ (ร้อยละ 65.8) อันดับสาม เพื่อปรับเงินเดือน/เลื่อนตำแหน่งในปัจจุบัน 102 คำตอบ (ร้อยละ 38.5) อันดับสี่นั้น ผู้ตอบมีความเชื่อมั่นในคุณภาพของหลักสูตร/คุณภาพการศึกษาและปริญญาของมหาวิทยาลัย 92 คำตอบ (ร้อยละ 35) อันดับห้า มีความเชื่อมั่นในความสามารถ/ชื่อเสียงของคณาจารย์ผู้สอน 83 คำตอบ (ร้อยละ 31.6) อันดับหก ได้รับการ

สนับสนุน/เป็นความต้องการของหน่วยงานต้นสังกัด 65 คำตอบ (ร้อยละ 24.5) อันดับสุดท้าย คือ ต้องการเปลี่ยนตำแหน่งงาน 50 คำตอบ (ร้อยละ 18.8)

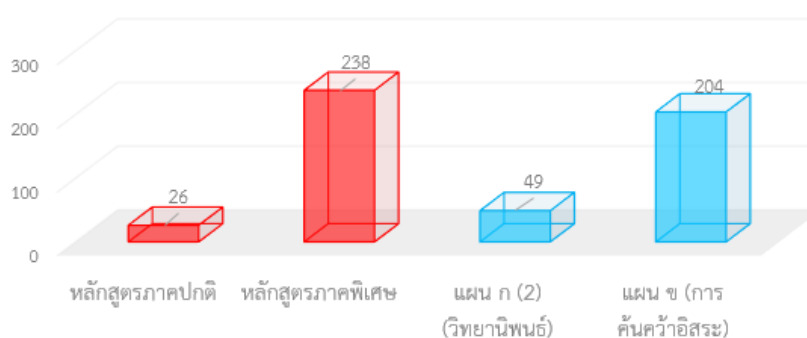
1.3 หลักสูตรสาขาที่อยู่ในความสนใจ

ภาพที่ 3 แสดงหลักสูตรสาขาที่อยู่ในความสนใจ

ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ จำนวน 127 คน (ร้อยละ 48.1) มีความสนใจหลักสูตรสาขาวิชาที่เน้นการบริหารสาธารณะแนวใหม่ รองลงมาในอันดับสอง จำนวน 89 คน (ร้อยละ 33.7) มีความสนใจหลักสูตรสาขาวิชาที่เน้นการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การภาครัฐ อันดับสุดท้าย จำนวน 44 คน (ร้อยละ 16.7) มีความสนใจหลักสูตรสาขาวิชาที่เน้นหนักทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์

1.4 รูปแบบหลักสูตรและแผนการเรียนที่สนใจ

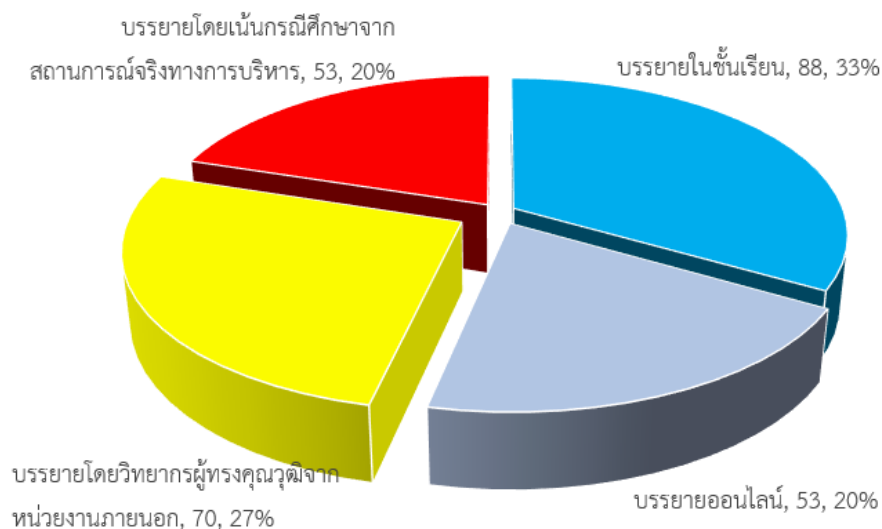

ภาพที่ 4 รูปแบบหลักสูตรและแผนการเรียนที่สนใจ

ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ จำนวน 238 คน (ร้อยละ 90.2) มีความสนใจหลักสูตรภาคพิเศษ ที่จัดการเรียนการสอนวันเสาร์และวันอาทิตย์ โดยมีเพียง 26 คน (ร้อยละ 9.8) ที่สนใจหลักสูตรภาคปกติ ที่จัดการเรียนการสอนในวันและเวลาราชการ นอกจากนี้แผนการเรียนที่ผู้ตอบแบบสำรวจ

มีความสนใจมาก คือ แบบที่ 2 แบบวิชาชีพ (การค้นคว้าอิสระ) จำนวน 204 คน (ร้อยละ 77.3) ในขณะที่สนใจหลักสูตร แบบที่ 1 แบบวิชาการ (วิทยานิพนธ์) จำนวนเพียง 49 คน (ร้อยละ 18.7)

1.5 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สนใจ

ภาพที่ 5 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สนใจ

ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ จำนวน 88 คน (ร้อยละ 33.3) มีความสนใจการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน รองลงมา จำนวน 70 คน (ร้อยละ 26.5) มีความสนใจการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภายนอก นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 55 คน (ร้อยละ 20.5) มีความสนใจการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายออนไลน์ และจำนวน 52 คน (ร้อยละ 19.7) มีความสนใจการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายโดยเน้นกรณีศึกษาจากสถานการณ์จริงทางการบริหาร

ผลการศึกษาความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ได้มีการสำรวจความคิดเห็น และการสัมภาษณ์จากผู้เกี่ยวข้อง ช่วงเวลาระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2567 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2567 เพื่อให้หลักสูตรมีความเข้าใจและตระหนักถึงความต้องการของผู้เรียน บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญ

1. การสำรวจความคิดเห็น

ในวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ อาศัยการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 300 ชุด ได้รับการตอบกลับมาจำนวน 264 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.0 โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 สถานะของผู้ตอบแบบสำรวจ

ในการประเมินความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 264 คน สามารถจำแนกประเภทและสถานะ ได้ดัง ต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษาความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ลำดับ	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความต้องการและความคาดหวัง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	วิธีการรับฟัง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ช่วงเวลา เก็บรวบรวมข้อมูล
1	บัณฑิตและศิษย์เก่า	ไม่มีการสำรวจ เนื่องจากยังไม่มีบัณฑิตและศิษย์เก่า	-	-
2	นักศึกษาปัจจุบัน	ไม่มีการสำรวจ เนื่องจากยังไม่มีนักศึกษาปัจจุบัน	-	-
3	นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย	<p>1. ความต้องการความรู้และทักษะ</p> <p>1.1 เน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยเฉพาะทักษะที่ใช้ได้จริงในงานภาครัฐ และองค์กรสาธารณะ เช่น นโยบายสาธารณะ การบริหารโครงการ และการแก้ปัญหาทางสังคม</p> <p>1.2 ต้องการเนื้อหาที่ตอบโจทย์บริบทปัจจุบัน เช่น Digital Government, Governance Innovation, และความยั่งยืน</p> <p>2. ความพึงพอใจต่อการสนับสนุนการเรียนรู้</p> <p>2.1 คาดหวังการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น เช่น รูปแบบไฮบริด ทั้งออนไลน์และออนไซต์ เพื่อให้เหมาะกับนักศึกษาผู้ที่กำลังทำงาน</p> <p>2.2 อาจารย์มีประสบการณ์จริง และมีระบบที่เชื่อมโยงกับเครือข่ายท้องถิ่น</p> <p>3. ความคาดหวังต่อโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพ</p> <p>3.1 คาดหวังให้หลักสูตรช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เพื่อรับตำแหน่งระดับสูงในหน่วยงานรัฐหรือองค์กรระหว่างประเทศ</p> <p>3.2 ต้องการการฝึกงาน/ดูงาน โครงการ ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน</p> <p>4. ความต้องการการรับรองและมาตรฐาน</p>	<p>การสำรวจความคิดเห็น โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 300 ชุด ได้รับการตอบกลับมาจำนวน 264 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.0 และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง กับผู้ให้ข้อมูล 5 คน</p>	ระหว่าง 1 พฤษภาคม ถึง 30 มิถุนายน 2567

ลำดับ	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความต้องการและความคาดหวัง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	วิธีการรับฟัง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ช่วงเวลา เก็บรวบรวมข้อมูล
		<p>4.1 คาดหวังให้หลักสูตรได้การรับรองจากสถาบันที่มีชื่อเสียง หรือ สอดคล้องกับวิชาชีพและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้จริง</p> <p>4.2 ต้องการให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน เช่น การวัดทักษะก่อน-หลังเรียน หรือการจัดทำพอร์ตโฟลิโอ เพื่อแสดงศักยภาพทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>โดยสรุป นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมองหาหลักสูตรที่ทันสมัย ปฏิบัติได้จริง สนับสนุนการทำงาน และสร้างโอกาสในการเติบโตทางอาชีพ ในสาขานโยบายสาธารณะ</p>		
4	ผู้ใช้บัณฑิต	<p>1. ความต้องการบัณฑิตที่มีทักษะปฏิบัติจริง</p> <p>1.1 มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ ไปใช้แก้ปัญหาจริงในงานบริหารสาธารณะ เช่น การวิเคราะห์นโยบาย การจัดการโครงการ และการทำงานร่วมกับหลายภาคส่วน</p> <p>1.2 ต้องการบัณฑิตที่เข้าใจ ระบบราชการไทยและแนวทางปฏิรูป รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ (เช่น Digital Government, Data-Driven Policy)</p> <p>2. ความพึงพอใจต่อสมรรถนะด้านการบริหารและภาวะผู้นำ</p> <p>2.1 ต้องการบัณฑิตที่มี ทักษะการตัดสินใจ การสื่อสาร และการเจรจา ที่ดี เพื่อทำงานร่วมกับทีมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2.2 คาดหวังให้บัณฑิตมี จริยธรรมและจิตบริการสาธารณะ ที่แข็งแกร่ง เพื่อสร้างประโยชน์ต่อสังคม</p> <p>3. ความคาดหวังต่อความสามารถในการปรับตัวและนวัตกรรม</p>	การสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง กับผู้ให้ข้อมูล 5 คน	ระหว่าง 1 พฤษภาคม ถึง 30 มิถุนายน 2567

ลำดับ	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความต้องการและความคาดหวัง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	วิธีการรับฟัง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ช่วงเวลา เก็บรวบรวมข้อมูล
		<p>3.1 ผู้ใช้บัณฑิตต้องการคนที่สามารถ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น นโยบายใหม่ เทคโนโลยี disruptors และกระแสโลก (เช่น SDGs, Green Governance)</p> <p>3.2 ต้องการบัณฑิตที่มี ความคิดสร้างสรรค์ ในการออกแบบนโยบายหรือ บริการสาธารณะที่ตอบโจทย์สังคมยุคใหม่</p> <p>4. ความต้องการการทำงานเป็นทีมและเครือข่ายวิชาชีพ</p> <p>4.1 เน้นการสร้าง เครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างบัณฑิตกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพการทำงาน</p> <p>4.2 คาดหวังให้สถาบันการศึกษามี ระบบติดตามและพัฒนาบัณฑิตหลัง สำเร็จการศึกษา เช่น การอบรมเสริม หรือการเชื่อมโยงกับภาคปฏิบัติผ่าน โครงการวิจัยหรือที่ปรึกษา</p> <p>สรุป ผู้ใช้บัณฑิตมองหาบัณฑิตที่ เก่งงาน เก่งคน เก่งคิด และปรับตัวได้ ในสภาพแวดล้อมการทำงานที่ ซับซ้อน พร้อมทั้งมีจริยธรรมและความ รับผิดชอบต่อสังคม</p>		
5	บุคลากรภายใน มหาวิทยาลัย	<p>1. ความต้องการหลักสูตรที่มีมาตรฐานวิชาการสูงและทันสมัย</p> <p>1.1 ต้องการพัฒนหลักสูตรให้สอดคล้องกับ แนวโน้มนโยบายและการ บริหารสาธารณะยุคใหม่</p> <p>1.2 เน้นการบูรณาการ ทฤษฎีกับปฏิบัติ โดยใช้กรณีศึกษา และการวิจัย ประยุกต์</p> <p>2. ความพึงพอใจต่อการสนับสนุนทรัพยากรและการพัฒนาอาจารย์</p>	การสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง กับ ผู้ให้ข้อมูล 5 คน	ระหว่าง 1 พฤษภาคม ถึง 30 มิถุนายน 2567

ลำดับ	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความต้องการและความคาดหวัง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	วิธีการรับฟัง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ช่วงเวลา เก็บรวบรวมข้อมูล
		<p>2.1 มุ่งงบประมาณและเครื่องมือสนับสนุนการสอน เช่น ฐานข้อมูลวิจัย</p> <p>2.2 ต้องการโอกาสพัฒนาศักยภาพ การอบรม เครือข่ายวิชาการในและต่างประเทศ</p> <p>3. ความคาดหวังต่อคุณภาพนักศึกษาและบรรยากาศการเรียนรู้</p> <p>3.1 ต้องการนักศึกษาที่มี พื้นฐานความรู้และแรงจูงใจสูง เพื่อสร้างการแลกเปลี่ยนเชิงวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3.2 เน้นการสร้าง สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง ให้นักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาสาธารณะอย่างสร้างสรรค์</p> <p>4. ความต้องการงานวิจัยและนวัตกรรมที่สร้างผลกระทบ</p> <p>4.1 คาดหวังให้หลักสูตรส่งเสริม การวิจัยที่ตอบโจทย์สังคม และสามารถนำไปใช้ในหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรสาธารณะ</p> <p>4.2 ต้องการความร่วมมือกับภาคปฏิบัติ เช่น หน่วยงานราชการ องค์กรระหว่างประเทศ เพื่อทำวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research)</p> <p>5. ความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>5.1 ต้องการระบบบริหารหลักสูตรที่ คล่องตัวและโปร่งใส เช่น การประเมินผลการสอน การปรับปรุงหลักสูตรตาม Feedback</p> <p>5.2 มีกลไกการประกันคุณภาพ ที่ชัดเจน เพื่อรักษามาตรฐานและความน่าเชื่อถือ</p>		

ลำดับ	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความต้องการและความคาดหวัง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	วิธีการรับฟัง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ช่วงเวลา เก็บรวบรวมข้อมูล
		สรุป มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรมีคุณภาพ ทันสมัย เชื่อมโยงการปฏิบัติ และผลงานวิชาการ พร้อมทั้งต้องการการสนับสนุนทรัพยากรและการจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ		
6	ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ	ไม่มีการสำรวจ เนื่องจากไม่มีผู้แทนองค์กรวิชาชีพ	-	-

รายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร (วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/สังกัด (ถ้ามี)
นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย		
1	สิบเอก พงศกร ฉิมเกื้อ	ผู้บังคับหมู่ ค่ายวิภาวดีรังสิต กรมทหารราบที่ 25 สุราษฎร์ธานี
2	นางสาว สุมินตรา ศรีสงคราม	ประกอบอาชีพอิสระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
3	นาย เสริมศักดิ์ แสงสุวรรณ	เจ้าของกิจการสถานีบริการน้ำมันบางจาก ท่าฉาง อ.ท่าฉาง จ.สุราษฎร์ธานี
4	นายวัชร บัติโยธา	สมาชิกสภาเทศบาล ต.กรุด อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี
5	นายวัชรินทร์ บัติโยธา	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 9 บ้านกำสน ต.กรุด อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี
ผู้خب้บัณฑิต		
1	นางสาว สุภาวรรณ ทิพย์รักษา	ปลัดอำเภอ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
2	นาย ชีระ โพธิ์เพชร	นายกเทศมนตรี ทต.ควนศรี อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี
3	นาย กิติพงษ์ นิยกิจ	กำนัน ต.ดอนสัก อ.ดอนสัก จ.สุราษฎร์ธานี
4	นาย ไกรสร ไม้เรียง	กำนัน ต.คูสิต อ.ถ้าพรณรา จ.นครศรีธรรมราช
5	นาย ปัญญวุฒิ เพชรพงศ์พันธ์	หัวหน้ากลุ่มงานประกันสุขภาพ ยุทธศาสตร์และสารสนเทศทางการแพทย์ รพ.เคียนซา อ.เคียนซา จ.สุราษฎร์ธานี
บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย (ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ)		
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา จาตุรัตน์	อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2	อาจารย์ ดร.จิราพร ชูทอง	อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3	นางสาว กัญยรัตน์ จันท์สว่าง	อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4	นาง อุไร สัมเกลี้ยง	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี
5	นางสาว สุทธิดา ชูลี	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงานคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สรุปผลการศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

จากการศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่ามีความต้องการที่ทั้งแตกต่างและสอดคล้องกันในหลายมิติ โดยกลุ่มนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายเน้นความต้องการหลักสูตรที่ทันสมัย เชื่อมโยงกับบริบทปัจจุบัน มีการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) และต้องการโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพผ่านการฝึกปฏิบัติจริงในหน่วยงานชั้นนำ ซึ่งสะท้อนถึงความคาดหวังในการได้รับเครื่องมือและเครือข่ายที่ช่วยเสริมศักยภาพการทำงานหลังสำเร็จการศึกษา ในขณะที่กลุ่มผู้ใช้บัณฑิตซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐและองค์กรสาธารณะต่างให้ความสำคัญกับสมรรถนะของบัณฑิตในด้านการปฏิบัติงานจริง โดยเฉพาะทักษะการวิเคราะห์นโยบาย การบริหารโครงการ และการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ตลอดจนความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมในด้านนโยบายและการบริหารสาธารณะ พร้อมกับย้ำถึงความจำเป็นที่บัณฑิตต้องมีจริยธรรมและจิตบริการสาธารณะที่แข็งแกร่ง สำหรับบุคลากรภายในซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนหลักสูตรนั้น มีความต้องการเชิงระบบที่ชัดเจน ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตรให้ได้มาตรฐานสากล การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการวิจัยประยุกต์ และกลไกบริหารจัดการที่คล่องตัวเพื่อส่งเสริมการทำงานแบบบูรณาการระหว่างศาสตร์กับภาคปฏิบัติ

ความท้าทายสำคัญอยู่ที่การออกแบบหลักสูตรให้ตอบโจทย์ความต้องการที่หลากหลายเหล่านี้ได้อย่างสมดุล โดยต้องสร้างจุดร่วมระหว่างความต้องการทางวิชาการที่เข้มข้นของบุคลากรภายใน กับความคาดหวังด้านการปฏิบัติงานจากผู้ใช้บัณฑิต และความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งอาจต้องอาศัยกลไกเช่น การจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum) ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ การสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชนสำหรับการเรียนการสอนแบบสองทาง (Dual Education) และการพัฒนาระบบติดตามประเมินผลบัณฑิตหลังสำเร็จการศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ความสำเร็จของหลักสูตรจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการแปลงความต้องการเหล่านี้ไปเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สร้างบัณฑิตให้เป็นนักบริหารสาธารณะที่มีทั้งความรู้เชิงลึก ทักษะการแก้ปัญหา และความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ทุกกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความสำคัญร่วมกัน

ภาคผนวก ข

ความเชื่อมโยงของวัตถุประสงค์หลักสูตรกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Program Education Objectives, PEOs)	ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)
<p>1) เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการ ทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ ทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหาของชุมชน ท้องถิ่นและสังคมได้</p> <p>2) เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพปัญหาในสังคม หรือนำกระบวนการทางวิจัยมาใช้ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ท้องถิ่นและสังคมได้</p> <p>3) เพื่อให้บัณฑิตมีความตระหนักถึงจรรยาบรรณทางวิชาการ และวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะค่านึงถึงประโยชน์สาธารณะ และยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล</p> <p>4) เพื่อให้บัณฑิตมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีภาวะความเป็นผู้นำ ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง ทำงานร่วมกับกลุ่มคนในการปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม</p>	<p>PLO 1</p> <p><u>แบบวิชาการ</u> อธิบายทฤษฎี หลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ ในการทำความเข้าใจปัญหาและสถานการณ์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม</p> <p><u>แบบวิชาชีพ</u> อธิบายทฤษฎี หลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ ในการทำความเข้าใจปัญหาและสถานการณ์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม</p>
	<p>PLO 2</p> <p><u>แบบวิชาการ</u> วิเคราะห์และสังเคราะห์สถานการณ์และสภาพปัญหาทางนโยบายสาธารณะโดยการทําวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้</p> <p><u>แบบวิชาชีพ</u> วิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมโดยประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ</p>
	<p>PLO 3</p> <p><u>แบบวิชาการ</u> แสดงออกถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล</p> <p><u>แบบวิชาชีพ</u> แสดงออกถึงจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล</p>
	<p>PLO 4</p> <p><u>แบบวิชาการ</u> แสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง สามารถประสานงานและสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม</p> <p><u>แบบวิชาชีพ</u> แสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง สามารถประสานงานและสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม</p>

ภาคผนวก ฅ
รายงานสรุปผลการวิพากษ์และประเมินหลักสูตร

**รายงานสรุปผลการวิพากษ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ (หลักสูตรใหม่)
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
วันที่ 20 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2568**

รายชื่อคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร

1. ศาสตราจารย์ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์	ตำแหน่ง ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรวิทย์	ตำแหน่ง กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
3. รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัฐ	ตำแหน่ง กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญดาว แจ่มแจ้ง	ตำแหน่ง กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
5. นายพนมเทียน เส็งวัง	ตำแหน่ง กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณยวีร์ หนูประกอบ	ตำแหน่ง กรรมการและเลขานุการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนห์ บุญกำเนิด	ตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขานุการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา จาตุรัตน์	ตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขานุการ
8. นางสาวนัญญา เกิดสมบัติ	ตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขานุการ

ผลการวิพากษ์หลักสูตรในภาพรวม

1. เพิ่มเนื้อหาในคำอธิบายรายวิชา เรื่อง การมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม
2. เพิ่มเนื้อหาในคำอธิบายรายวิชา เรื่อง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบราชการ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารสาธารณะ
3. เพิ่มเนื้อหาในคำอธิบายรายวิชา เรื่อง ความสามารถในการปฏิบัติตามนโยบายในการบริหาร
สาธารณะ
4. เพิ่มเนื้อหาในคำอธิบายรายวิชา เรื่อง การเมืองในกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ผลการวิพากษ์หลักสูตรรายหมวด

หมวดที่ 1 ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

หมวดที่ 2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรแสดงให้เห็นถึงการบริหารสาธารณะในระดับท้องถิ่นด้วย

หมวดที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

หมวดที่ 4 การจัดกระบวนการเรียนรู้

ในภาพรวมให้ปรับรายวิชาให้เหมาะสมกับ PLOs

หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

หมวดที่ 6 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา การรับเข้าศึกษา แผนรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

ปรับแผนรับนักศึกษา ให้มีการรับนักศึกษาในแผนวิชาการ ปีการศึกษาละ 10 คน และให้มีการรับนักศึกษาในแผนวิชาชีพ ปีการศึกษาละ 30 คน ตามความต้องการของกลุ่มผู้สนใจ

หมวดที่ 7 การประเมินผลการศึกษาและสำเร็จการศึกษา

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

หมวดที่ 8 ระบบและกลไกการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการบริหารคุณภาพ

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

หมวดที่ 9 การประกันคุณภาพหลักสูตร

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

สรุปผลการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการในปัจจุบัน เนื่องจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงหลังสำเร็จการศึกษาและหลักสูตรมีจุดเน้นในด้านการบริหารสาธารณะในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ